ARmixxx

Dny poté

Lenka Vašíčková

Jarní číslo Armixxxu s jásavými barvami zlatého slunce a zeleného osení začalo vznikat již na počátku března 2020. Zima spěla ke svému konci, vzduch voněl příslibem jara a vše bylo tak, jak má být.

A pak přišel, pro školství určitě památný, 10. březen. Ruku na srdce, vážení dospělí: kdo z vás si jako dítě aspoň jedinkrát v životě nepřál, aby ZRUŠILI ŠKOLU?

Však se taky v té jediné hodině rozlehl celou budovou mohutný řev. Nikdy nezapomenu na svého žáka, který pak o přestávce běžel proti mně ze schodů, oči vytřeštěné nadšením, vítězně mával do vzduchu zaťatou pěstí a v běhu jen vyrážel: „To – si – nedovedete – představit – co – se právě – stalo!“

Upřímně, když se ohlédnu zpátky, musím si přiznat, že jsem si to opravdu představit nedovedla. Ten každodenní kolotoč mezi AESem a mými mailovými adresami, abych nikomu nezapomněla odpovědět. Hromady času na internetu, kde člověk stále hledá, čím by žákům tu domácí výuku obohatil. Taky moje první online vyučování, na které jsem si dělala přípravy přes tři hodiny, ale pak jsem z nich stejně nic nepoužila, protože všem dětem pískaly mikrofony a já jsem jen zoufale hledala, kde je vypnout. Ano, žáci, smějte se, i učitelé se občas musí něco učit!

V průběhu těch dvou měsíců, snad s výjimkou prvních týdnů, dostávám od svých žáků zprávy: „To si nedovedete představit, jak už se těším do školy!“

Ále dovedu, věřte mi. Vždyť já také!

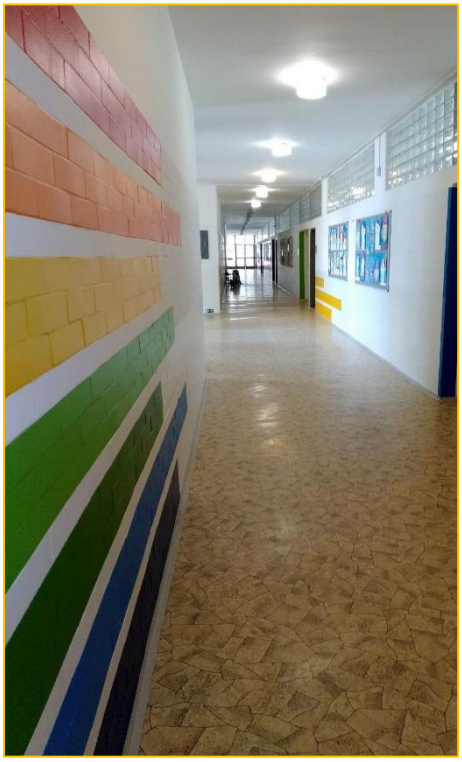

Jaro a léto 2020

Milí čtenáři,

po zveřejnění zimního čísla časopisu jsme se s velkou chutí vrhli na plánování čísla následujícího. Členové redakční rady se předháněli v nápadech: blížily se svátky jara Velikonoce, ve škole přicházely na řadu tradiční akce - oblíbená Noc s Andersenem, Den Země i Den učitelů, chystaly se školy v přírodě…

Ale vše se změnilo jako mávnutím kouzelného proutku. Když se ohlédneme zpět, pamatujeme si, jak jsme oznamovali dětem, ať si vezmou s sebou domů všechny věci, že netušíme, kdy se do školy vrátí a že jedno je jasné, další den už do školy nepůjdou. Letáčky se soutěží o nejlepší jarní básničku a otázky pro učitele k jejich svátku zůstaly v šuplíku. A tak jsme rádi, že se po dvou a půl měsících vrátili do školy žáci 1. stupně a dva týdny před nimi i deváťáci chystající se na přijímačky.

Jarně-letní dvojčíslo tak získalo neplánovanou podobu. Zavzpomínáme v něm na akce před uzavřením škol, kdy to ve škole „žilo“. Podíváme se, jak zvládli učení v době nucených prázdnin naši žáci. Myslíme si, že mnohým můžeme rovnou na vysvědčení napsat velkou jedničku, protože pracovali výborně.

Nevěříte? Tak čtěte, prohlížejte, žasněte a nechte se přesvědčit, že vše zlé může být i pro něco dobré.

Vaše redakce

Slovo ředitele

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte jarní číslo školního časopis ARmixxx.

A co je nového?

Těmito slovy obvykle začínám svůj úvodník. Tentokrát však musím začít jinak – ocitli jsme se v situaci, kterou jen málokdo předvídal – od 11. března jsou totiž všechny školy z důvodu koronavirové epidemie uzavřené. Ze všech médií se na nás valí informace o počtu nemocných, opatřeních, omezeních, doporučeních, ochraně atd.

Jsme si vědomi toho, že jako rodiče jste se dostali do nelehké situace, kdy musíte řešit hlídání svých dětí, ošetřovné, svoji práci a k tomu ještě dohled nad plněním úkolů, které žáci dostávají. Proto se snažíme být maximálně vstřícní, protože i nás jako školu tato situace přinutila k zamyšlení a ke změně stylu práce. Vzhledem k tomu, že musíme zajišťovat tzv. vzdělávání žáků „na dálku“, je i tento stav pro nás něco nového. Při zadávání úkolů respektujeme pokyny MŠMT, tzn. zaměření na hlavní předměty. Snažíme se žáky nepřetěžovat, nicméně někdy je obtížné množství učiva na základě vašich připomínek správně vyvážit. Ale vše lze s vyučujícími probrat a v klidu domluvit.

Na tomto místě bych chtěl poděkovat vám všem za vaše podněty, které vedly ke zjednodušení či zpřehlednění zadávání práce a zlepšení komunikace jak s vámi, tak s žáky. Rovněž děkuji všem vyučujícím, kteří s vámi denně komunikují a případné problémy obratem řeší, a zvláště těm, kteří kromě informačního systému školy používají i další platformy (převážně MS Teams). Vzhledem k tomu, že je pro nás důležitá zpětná vazba, tak jsme pro vás na přelomu dubna a května připravili dotazníkové šetření k distanční výuce (více na konci časopisu).

A co je tedy u nás nového?

Dne 26. února proběhly pro rodiče žáků 5.–9. tříd mimořádné třídní schůzky, které se zabývaly prevencí distribuce a užíváním návykových látek ve škole. Ještě před uzavřením školy jsme do školní kuchyně pořídili nové vybavení (chladicí box na ovocné a zeleninové saláty, nový výdejní vozík s ohřevem, vozík na příbory a hlavně – nový varný kotel). Také v současnosti se stále něco děje – dokončili jsme úpravy vstupního prostoru k bazénu a byly zde zabudovány nové dveře, také jsme pořídili nové sušáky na vlasy. V ranní družině jsme opravili další část dřevěného obložení. Osm tříd dostalo nové vstupní dveře. Z důvodu lepšího zabezpečení jsme nechali do kanceláře školy a školní družiny instalovat videotelefon. V tělocvičně družiny a v jednotlivých respiriích bylo v rámci prevence úrazů namontováno dřevěné obložení topení. Paní uklízečky dostaly nový čisticí stroj. Zahájili jsme přestavbu učebny informatiky a výmalbu chodeb na 2. stupni. A nesmíme zapomenout na nové webové stránky naší školy.

Závěrem bych chtěl vyjádřit pevnou víru, že epidemie brzy skončí a vše se vrátí do normálních kolejí, včetně chodu škol. Věřte, že se i my těšíme na běžný provoz, kdy nám všem půjde opět hlava kolem z toho, co naše nastupující generace zase vymyslela a provedla ☺. Plně zřejmě až v září, ale už nyní si „užíváme“ částečný návrat žáků devátých tříd a žáků 1. stupně.

Příjemné jarní dny a pěkné léto přeje

Mgr. Petr Holánek, ředitel ZŠ

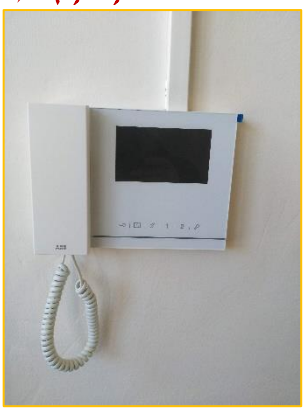

zš arménská

Úspěchy našich žáků

V letošním školním roce se žáci naší školy účastnili řady soutěží. Některé z nich jsou již tradiční, jsou to olympiády, čtenářské soutěže, sportovní soutěže, některé z nich jsou nové, netradiční. V první části roku proběhla školní kola, která nominovala žáky do kol vyšších. Vzhledem k průběhu letošního jara se však městské a okresní soutěže nekonaly. Přinášíme vám přehled úspěchů našich žáků ze soutěží, které se letos uskutečnily.

Říjen

Mezinárodní závody Severnoje sijanije Chanty-Mansijsk, Rusko – Křepelková Adéla 1. a 2. místo

Listopad

Jižní Morava čte (krajské kolo) – Lucas Wellens 2. místo, Lenka Peterková 3. místo
Krajské kolo základních škol v plavání – družstvo děvčat ve složení Tereza Hrbáčková, Adéla Mátlová, Franziska Ida Schmid získalo 1. místo a družstvo chlapců ve složení Dominik Adamec, Petr Honek, Jakub Hofman získalo také 1. místo
Krajské kolo základních škol v plavání – Tereza Hrbáčková, Eliška Procházková, Karolína Paulíková získaly celkem čtyři zlatá, jedno stříbrné a jedno bronzové umístění
Krajské kolo základních škol v plavání – Martin Moliš, Jan Štromajer, David Hladovec celkem získali čtyři zlaté a dvě stříbrné medaile
Okresní finále ve šplhu – Filip Filípek 3. místo
Pohár Moravy desetiletého žactva v Prostějově – Lukáš Gregr dvě 2. místa a jedno 3. místo, Oliver Hynek šest 1. míst, Adam Řiháček dvě 1. místa, dvě 2. místa, jedno 3. místo, Lucie Nečasová 3. místo
Pohár Moravy jedenáctiletého žactva v Třebíči – Roman Hlávka pět 1. míst, Šimon Melichar jedno 2. místo a tři 3. místa, Šimon Tkaný 2. místo, Filip Zatloukal 2. místo a tři 3. místa, Valerie Vlková dvě 1. místa a dvě 2. místa

Prosinec

Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR (regionální kolo) – Filip Szuścik 14. místo
Zimní Mistrovství ČR 13letého žactva v Kopřivnici – Martin Moliš tři 1. místa a jedno 2. místo

Únor

Okresní kolo **Matematická olympiáda** – Julie Marková 9. místo, Lukáš Gregr 9. místo
Mezinárodní pěvecká soutěž **Česko zpívá** – Marie Kotzianová postoupila do výběrového kola do Prahy
Obvodní kolo **Superstar školní družiny** – Valentina Messa 2. místo, Ondřej Sitte 2. místo
Městské kolo **Olympiáda v anglickém jazyce** – Briana De Sousa Marquez 3. místo
Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR (finále regionálního kola) – Filip Szuścik 26. místo
Novoroční plavecké závody – Lucie Nečasová 1. místo, Valerie Zatloukalová 3. místo, Adam Řiháček 1. místo, Oliver Hynek 2. místo, Šimon Winter 3. místo
Městské kolo v plavání – Eduard Kahle dvě 1. místa, David Esender 3. místo, Hana Bierová 3. místo, Šimon Policar 2. místo a 3. místo, Valerie Zvěřinová dvě 2. místa, Adam Řiháček dvě 1. místa, Šimon Winter dvě 2. místa, Lukáš Gregr dvě 3. místa, Lucie Nečasová 1. a 2. místo, Julie Marková 1. a 2. místo, Natálie Křepelková dvě 3. místa, štafeta žáků 5. tříd ve složení Adam Řiháček, Šimon Winter, Oliver Hynek, Lucie Nečasová získala 1. místo
Plavecké závody v Českých Budějovicích – Roman Hlávka dvě 1. místa, dvě 2. místa, jedno 3. místo Šimon Melichar 1. a 2. místo, Martin Moliš pět 2. míst, Adam Řiháček 3. místo, Filip Zatloukal 3. místo

Gratulujeme!

Novoroční plavecké závody

Yvona Vráblíková

Ve středu 29. ledna se na ZŠ Jasanová v Jundrově konaly plavecké závody žáků 4. – 5. ročníků z Otevřených škol města Brna. Naši školu reprezentovalo 5 dětí: Lucie Nečasová, Valerie Zatloukalová, Adam Řiháček, Oliver Hynek a Šimon Winter. V silné konkurenci šestnácti zúčastněných škol naši plavci nezklamali a podali vynikající výkony. V kategorii dívek zvítězila **Lucie Nečasová**, **Valerie Zatloukalová** se umístila jako třetí. V chlapecké kategorii jsme obsadili všechna tři první místa. Zlato bral **Adam Řiháček**, stříbro **Oliver Hynek** a bronz **Šimon Winter**. V kategorii štafet jsme také předvedli jasnou převahu a stáli na stupni vítězů nejvýše.

Gratulujeme!

Městské kolo závodů v plavání

Yvona Vráblíková

V měsíci únoru se v bazénu ZŠ Arménská, tentokrát již nově rekonstruovaném, jako každoročně konalo městské kolo závodů v plavání žáků 3. – 5. ročníků. Této soutěže se letos zúčastnilo celkem sto malých závodníků z devíti brněnských škol.

Žáci, kteří reprezentovali naši školu, se předvedli skvělými výkony a získali přední umístění v jednotlivých disciplínách. Ze 3. ročníků byl nejúspěšnějším plavcem **Eduard Kahle** se ziskem dvou zlatých medailí, **David Esender** vybojoval jednu bronzovou. Z dívek si vedla nejlépe **Hana Bierová**, která se umístila na 3. místě. Štafeta se třeťákům také vydařila, získali zlatou medaili.

Z žáků 4. ročníků si nejlépe vedl **Šimon Policar** se ziskem jedné stříbrné a jedné bronzové medaile, v kategorii dívek byla nejúspěšnější **Valerie Zvěřinová**, která ve své kategorii získala dvě stříbrná umístění.

V kategorie 5. ročníků měli jednoznačně převahu žáci naší školy. **Lukáš Gregr**, **Adam Řiháček** a **Oliver Hynek** vybojovali v obou disciplínách zlato, stříbro i bronz. Děvčata byla také velmi úspěšná. **Julie Marková**, **Lucie Nečasová** a **Natálie Křepelková** získaly v obou disciplínách všechna přední umístění. Štafeta pátých ročníků k naší velké radosti také zvítězila.

Všem závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy, blahopřejeme a přejeme mnoho dalších sportovních úspěchů. Velký dík také patří všem organizátorům a rozhodčím z řad pedagogů i pomocníkům rozhodčích z řad žáků 2. stupně za hladký průběh této akce.

Věříme, že tato tradice zůstane zachována a v příštím školním roce opět poměříme své plavecké dovednosti s žáky mnohých škol z celého Brna.

Česko zpívá aneb Maruška na mezinárodní pěvecké soutěži

Lenka Ručková

Česko zpívá je moderně pojatá pěvecká soutěž pro začínající zpěváky s mezinárodní účastí ze Slovenska, Polska a Ruska. Pěvecké klání má čtyři soutěžní kola a je vyhlašováno pro dvě věkové kategorie: Sólisté 9–14 let a Sólisté 15–26 let. Patronkou soutěže je česká zpěvačka Kamila Nývltová.

Letos na jaře proběhl 13. ročník této pěvecké soutěže. Lišil se v něčem od těch předchozích? Ano, naše škola by zde mohla zaznamenat jeden velký rozdíl: měli jsme tu totiž svého zástupce. Soutěže se zúčastnila naše žákyně Maruška Kotzianová, která chodí do 3. A.

A nebylo to jen tak nějaké zpívání na pódiu! Maruška do soutěže musela nahrát svoji písničku, čehož se zhostila opravdu skvěle. V nahrávacím studiu u Mgr. Pavla Plcha nahrála skladbu „Spěchám“, známou z podání slavné Hany Zagorové. Maruška se na nahrávání připravovala v rámci kroužku zpěvu s paní učitelkou Lenkou Ručkovou. Samotné nahrávání bylo pro Máju premiérou, ale porvala se s tím statečně a vznikla nahrávka, kterou jsme poslali do Prahy do základního kola. A slavila úspěch!

Na základě vyhodnocení odborné poroty postoupila Maruška do dalšího kola. Čekal ji výlet do Prahy, konkrétně do Čestlic, kde v jednom z mnoha kongresových sálů probíhal výběr do semifinále.

Tady Marušku čekalo živé vystoupení před desetičlennou porotou. Lidí bylo všude plno, atmosféra napjatá a nervozita byla samozřejmě znát i na naší zpěvačce. Ovšem na pódiu se z ní stala profesionální zpěvačka, která podala výkon, jenž zasluhuje obrovské uznání. Zazpívala nejen bez chyb, ale i s dávkou zdravého sebevědomí a hlavně s úsměvem.

Avšak byli tam i lepší, takže Maruška již nepostoupila dál do finále. Nemusí z toho ale být smutná – vždyť je teprve ve třetí třídě! Celou zářnou kariéru má určitě ještě před sebou.

Děkujeme Marušce za reprezentaci naší školy a přejeme jí mnoho dalších pěveckých úspěchů. Jsme na ni opravdu pyšní!

Jak roste chléb ve 4. A

Prožili, upekli a zapsali žáci 4. A

V pátek 17. 1. 2020 jsme společně s naší třídou vyrazili na Lipku, kde jsme absolvovali vzdělávací program „Jak roste chléb“. Program ukazoval cestu od obilí rostoucího na poli až k chlebu na našem stole. Lipka nabízí služby lidem, kteří se zajímají o šetrný a odpovědný přístup k přírodě a životnímu prostředí. *Andrea*

Na začátku nám paní vyprávěla pohádku o kuchaři, který byl sobecký a zapomněl, že všechno vyrůstá z hlíny a nechtěl si ušpinit ruce. Dopadlo to s ním na začátku špatně a na konci dobře. *Lukášek B.*

Pohádka byla o pyšném kuchaři, kterému se nelíbily brambory od hlíny. Tak mu sebrali vše z hlíny a pak zjistil, jak je hlína důležitá, a tak se omluvil a byl konec. Potom jsme hráli na sousoší. Rozdělili jsme se na chlebánky a rohlíky. My jsme nevěděli, že tahle hra bude rozhodující, já byla rohlík. *Veronika*

Zajímalo mě, jestli pečou chleba stejně jako my, ale zjistil jsem, že chleba péct nebudeme. Místo chleba jsme dělali chlebánky. Měli jsme do misky nasypat mouku, kvasnice, cukr, špetku soli a nalili jsme tam vodu. Řádně jsme promíchali těsto a pak přišlo na řadu hnětení. Holkám to samozřejmě šlo lépe, ale i tak to byla sranda. *Filip*

Dozvěděli jsme se, že existuje červená pšenice a že se z ječmene vyrábí pivo. Čtyři druhy obilnin ležely v krabici, kde jsme si je mohli ohmatat. *Lukáš Ch.*

Skupina Rohlíci byla s Viky a skupina Chlebánci byla s Pájou. Pája nám rozdala obrázky s postupem pečení chleba a my jsme měli správně seřadit od začátku do konce. Pak jsme si s těma kartičkama zahráli hru, kdy nám Pája vzala ze stolu asi pět kartiček, když jsme k ní byli otočeni zády. Měli jsme poznat, které z kartiček chybí. *Natálka*

Následovala cesta na střechu. Tam jsme mlátili cepem, no a mezitím, co ostatní mlátili cepem, někdo musel i čekat, takže ti tam krmili králíky. Já je taky krmila, až na mě došla řada na mlácení, tak jsme zpívali a každý mlátil na slabiku, protože jsme mlátili po třech. Cestou dovnitř jsme se každý sklouzl na skluzavce, teda skoro každý, já se sklouzla. *Veronika*

Dívali jsme se na film Jak roste chléb. Ukazovali nám, jak se peče chléb ve velkém množství. Z filmu jsem se dozvěděl, že z jednoho semínka obiloviny vyrostou tři klasy. Jeden klas má padesát zrníček. *Filip*

Z toho filmu si moc nepamatuji, ale pamatuji si to, že v malé hrstce hlíny je tolik malých nechutných živočichů, že už chápu toho kuchaře na začátku. *Veronika*

Zkusili jsme si každý namlet trochu mouky z obilí. Až jsme všichni namleli mouku, připravovali jsme chlebánek podle receptu. Recept jsme vytvořili z obrázků. Chlebánky jsme dali do trouby a šli jsme se dívat na film o vývoji semínka. Po filmu nám řekli, že chlebánky máme hotové a můžeme si je vzít domů. Když jsme se vrátili do školy, dostali jsme papírek. Paní učitelka nám zadala úkol. Na jednu stranu jsme měli napsat, co se nám líbilo, na druhou, co se nám nelíbilo. *Jakub*

Když skončil film, dostali jsme upečené preclíky. Musím přiznat, že ten můj mi chutnal. Do školy jsme se vrátili brzy, takže jsme ještě něco dělali v pracovním sešitě. Moc se mi to líbilo. A něco jsem se dozvěděl. *Lukáš Ch.*

Jak roste chléb ve 4. B

Irena Stranyánková

Každý den máme tuto potravinu na stole. Abychom pochopili „život chleba“, jeho cestu od obilí, které roste na poli, až ke chlebu na našem stole, vypravila se 4. B ve středu 4. března do střediska Lipka na výukový program „Jak roste chléb“.

Cílem programu bylo vlastním prožitkem poznat cestu od pěstování obilí až k upečení chleba, kde velkou roli sehrává půda, a vzbudit pozitivní vztah a úctu k půdě a lidské práci.

Samotný úvod byl zahájen pohádkou O kuchaři, který urazil pole. Poté se žáci ve dvou skupinách rozprchli na plnění úkolů. Nejprve se seznámili se čtyřmi druhy obilných zrn – pšenice, žito, ječmen, oves. S pomocí a využitím obrázků sestavili správný postup od obilí k chlebu. Velmi zajímavý a zábavný úkol na nás čekal venku. Žáci pomocí cepů mlátili do snopů, až vymlátili hromádku obilí. Vymlácené obilí si vlastnoručně v ručním mlýnku namleli na mouku a poté se mohlo začít připravovat těsto, válet a péct. S pomocí paní lektorky zhotovili z mouky různé bochánky, preclíky a různorodé tvary.

Na závěr nám paní lektorky promítly na videu ještě jednou cestu chleba z pole až na stůl. Během promítání se upekly naše voňavé výtvory, které si žáci odnesli s sebou.

Program se nám moc líbil, už známe velmi náročný růst chleba. Vždy, když se do chleba zakousneme, bude nám o to víc chutnat.

Jedlá školní zahrada

Všechny čtvrté ročníky se letos aktivně zapojily do projektu Jedlá školní zahrada. Jedním z prvních úkolů bylo natřít dřevěné ohrazení vyvýšených záhonů. Děti se práce chopily s chutí a těší se na další úkoly spojené se zprovozněním a realizací naší školní zahrady.

BANÁNY A ČOKOLÁDA
... a jejich cesta k nám

Veronika Marková
a žáci 5. C

V pátek 28. 2. 2020 jsme se s 5. C vydali na CESTU DO EKVÁDORU. Proč právě tam? Abychom se dozvěděli, co se skrývá za pěstováním banánů a původem čokolády.

Během aktivit s mapou, obrázky a texty se děti zamýšlely nad dlouhou cestou banánů na náš stůl a nad tím, jak ovlivňuje životní prostředí.

Při simulační hře se žáci vžili do role těžařů ropy, drobných pěstitelů nebo jaguára. Jako domorodci si na vlastní kůži vyzkoušeli, jak málo stačí, aby přišli o veškerou úrodu, když jim těžaři zabavili pole. Jaguáři i ostatní živočichové z tropických deštných lesů mohli jen bezmocně sledovat, jak pomalu přicházejí o svůj domov.

Několik aktivit bylo zaměřených i na téma fair trade. Samy děti přerozdělovaly finance mezi pěstitele, přepravce, obchodníky a další osoby spojené s pěstováním, zpracováním a prodejem výrobků z kakaových bobů. Jaké bylo jejich překvapení, když zjistily, že skutečnost je v mnohých případech odlišná, než by si představovaly.

Celý program byl zážitkově laděný a nabitý informacemi od začátku do konce. V červnu se na Lipku podíváme znovu. Už se moc těšíme na to, co nás tam čeká!

VIDA! Mysli na své smysly

Lenka Vašíčková a 3. A

„No VIDA, to jsem vůbec netušil!“ Jednou z posledních akcí, které se zúčastnila naše třída 3.A, byla návštěva brněnského Science Centra VIDA. Program zaměřený na lidské smysly byl zajímavý a všichni jsme se dozvěděli něco nového. V soutěžních skupinách jsme si naše smysli opravdu vyzkoušeli: ochutnávali a poznávali jsme různé chutě, čichali jsme k vůním a snažili jsme se je rozpoznat, bez použití zraku jsme pouhým hmatem prozkoumávali vnitřek krabice a odhadovali, jaké materiály se v ní skrývají, žasli jsme nad optickými klamy a se sluchátky na uších se snažili poznat známé zvuky. Prostě zábava, jak má být!

O lidském těle jsme se samozřejmě dozvěděli hodně nového. Pět zajímavostí vám přinášíme na následující stránce v našem fotokvízu. Správné odpovědi najdete pod článkem!

Žasněte: Optické klamy

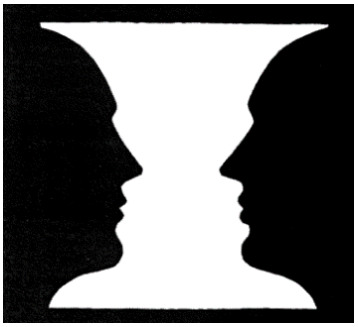

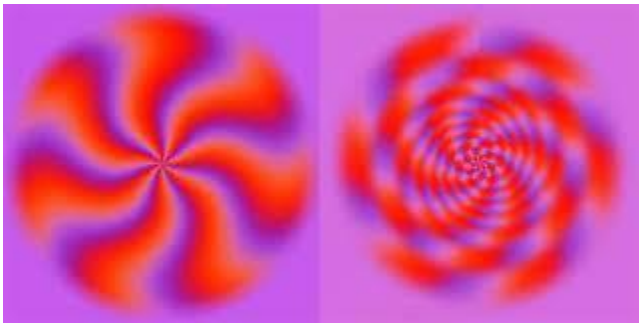

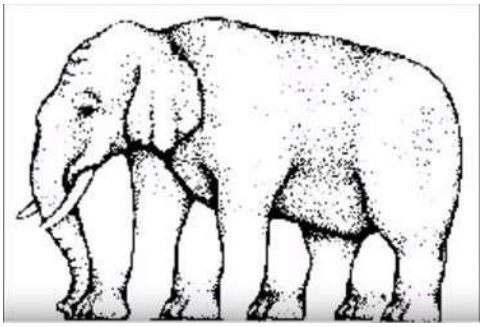

Hra: Hádanky s fotonápovědou

Tipněte si odpovědi na pět otázek týkajících se našeho mozku.

Fotografie nápovědy jsem pochopitelně zpřeházela!

1. Kolik váží lidský mozek?
2. Jak je dlouhá lidská mícha?
3. Kolik je v mozku nervových buněk?
4. Jak dlouhé jsou nervy v lidském těle?
5. Jak dlouho vydrží mozek bez kyslíku?

1. Lidský mozek váží 1300–1500 g, asi jako kilo a půl mouky.

2. Délka míchy je zhruba 40–45 cm, asi jako příčná tyčka ramínka na šaty.

3. V mozku je asi 70 miliard mozkových buněk, což je 10x více než lidí na Zemi.

4. Kdybychom změřili délku všech nervů v jednom lidském těle, měřila by 300 000 km, tedy stejně jako vzdálenost ze Země na Měsíc.

5. Mozek bez kyslíku vydrží jen max. 5–6 minut, tedy tak dlouho, jako se vaří vejce na hniličku.

Zpívá celá družina

Eva Uhlířová

Na Arménské se ve školní družině v poslední době hodně zpívalo. Proč? Důvodem byl 3. ročník soutěže „Zpívající hvězdička“. Na soutěž bylo potřeba se řádně připravit. Naučit se melodii, text a přemýšlet o přednesu písně tak, aby zaujala porotu. Zbývalo zakoupit pěkné ceny, připravit diplomy a sestavit porotu.

Soutěž proběhla 4. února. Za přítomnosti čtyřčlenné poroty přednesli žáci pěti kategorií písně české, moravské a slovenské. Nejlepší výkony byly odměněny věcnými cenami.

Zpěváčci, kteří si vyzpívali 1. místo ve školní soutěži, postoupili do obvodního kola, jež se konalo 12. 2. na ZŠ Svážná. O tom, že byly děti na soutěž dobře připraveny, svědčí výborná reprezentace našich zpěváků. Ve velké konkurenci žáků z deseti škol zazářily dvě „hvězdičky“ z naší ZŠ: **Valentina Messa** a **Ondřej Sitte** získali pro ZŠ Arménská dvě krásná 2. místa.

Vítězům blahopřejeme, ostatním soutěžícím děkujeme a těšíme se na setkání s písněmi zase za rok!

Výtvarná soutěž ŠD „Paní Zima“

Iva Cupalová

Leden ve všech odděleních školní družiny proběhl ve znamení výtvarné soutěže „Paní Zima“. Jak již bylo zmíněno, jednalo se o výtvarné zpracování, jak si naše děti představují paní Zimu. Na malování mohly děti použít jakoukoliv techniku a hlavně svoji fantazii. Většina dětí zvolila malování temperami. Ale i technika inkoustu a zmizíku je velmi zajímavá.

Obrázků se nám sešlo opravdu mnoho, všechny byly hezké a bylo těžké vybrat ty, které jsou nejlepší. Nakonec musela každá vychovatelka vybrat tři nejlepší práce ze svého oddělení a ty postoupily do celodružinové soutěže.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích: 1. – 2. třídy a 3. – 5. třídy.

Porota složená z vychovatelů vybrala vítěze, kteří se v obou kategoriích umístili na prvních třech místech.

I. kategorie

1. místo – Adélka 1. A
2. místo – Sofie 1. A
3. místo – Kristýnka a Adélka 2. B

II. kategorie

1. místo – Kristýna 4. B
2. místo – Michaela a Simona 4. B
3. místo – Michaela 3. A

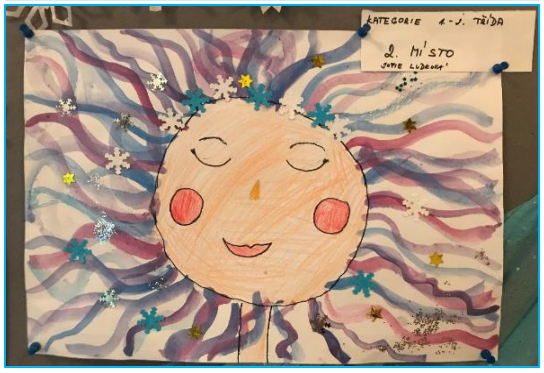

První vysvědčení na druhém stupni

Jolana Hůrková a 6. A

Žákům ze 6. A jsem položila otázku: „Jak jsi spokojený(á) s prvním vysvědčením na 2. stupni?“
Jejich odpovědi si můžete přečíst v následujícím textu.

Lukáš F.
Chtěl bych si udržet známky. Ale i vylepšit ČJ, NJ a tělocvik.

David P.
Čekal jsem horší vysvědčení. Jsem spokojen, až na tu trojku z ČJ.

Tereza J.
Já jsem byla spokojená se svým vysvědčením, měla jsem samé jedničky. Ale myslím, že mně to asi příští pololetí nevydrží.

Michaela T.
Trošku jsem se zhoršila, ale jsem ráda, že nemám trojky. Chci se ve 2. pololetí zlepšit.

Kryštof I.
Vysvědčení bylo super a navíc mně paní učitelka vylepšila známku, takže o to to bylo lepší. Na vysvědčení jsem měl samé jedničky a doufám, že příští pololetí budu mít většinou jedničky.

Veronika H.
Se svým vysvědčením jsem spokojená, čekala jsem to mnohem horší. Měla jsem jednu dvojku a chtěla bych si to nějak udržet.

Tomáš B.
Vysvědčení bylo lepší, než jsem očekával. Myslel jsem si, že budu mít horší známku z ruštiny a celkově.

Karolína Š.
Bála jsem se, že tam budu mít i nějakou trojku, ale dopadlo to dobře. Bojím se, že další půl rok se zhorším v M,AJ, ČJ, Př, ale doufám, že ne. Jinak se mně vysvědčení docela líbilo.

Karolína Ř.
S vysvědčením jsem spokojená. Měla jsem samé jedničky a doufám, že to tak zůstane. Bála jsem se, že budu mít nějakou dvojku, ale dohnala jsem to.

Eliška M.
Jedničky super, ale nejsem spokojená s tím, že mám dvě trojky. Chtěla bych mít na konci roku jen dvě dvojky a jedničky. Myslela jsem si, že to bude lepší.

Tereza K.
Myslela jsem si, že budu mít horší známky než v páté třídě, ale dobře to dopadlo.

Igor P.
Nejsem moc spokojený, zhoršil jsem se v matematice. Chtěl bych se další pololetí o hodně zlepšit.

Natka Š.
Bála jsem se, že si zkazím známku v matematice, ale vyšlo to dobře a měla jsem jen 3 trojky. Chci si známky udržet.

Dominik O.
Celkem v pohodě, ale štve mě matika. Doufám, že se zlepším.

Klaudie K.
Bála jsem se dvojek, ale nakonec jsem to vytáhla na samý. Takže vysvědčení super.

Petr D.
Byl jsem rád, že konečně mám vysvědčení. Ve většině předmětů mám výborný prospěch.

Anglická olympiáda

Jan Melichárek

V lednu letošního roku proběhlo školní kolo olympiády v anglickém jazyce na ZŠ Arménská v kategorii 6. až 9. tříd. Žáci absolvovali poslechová cvičení a konverzaci ve dvojici na základní témata: rodina, domov, škola, cestování, sport, hudba, koníčky a zájmy, počasí a doprava. Popisovali také barevné obrázky a reagovali na otázky učitele.

V kategorii šestých a sedmých tříd se na třetím místě umístil Daniel Smrčka ze 7. B. Na druhé místo se dostala Mariana Maulénová ze 7. A. Na prvním místě se umístila Briana De Sousa Marquez ze 7. B, která postoupila do celoměstského kola olympiády v anglickém jazyce v Brně.

V kategorii osmých a devátých tříd se ve velmi vyrovnaném souboji prosadil Patrik Kalivoda z 9. A, postupuje tak do celoměstského kola olympiády v anglickém jazyce v Brně, kde bude reprezentovat naši školu. Další místa obsadili Hubert Výhoda a Jiří Bartoš z 9. A. Vítězům gratulujeme!

Osmáci na chemické průmyslovce

Ivana Coufalová

Každoročně se se skupinou žáků osmých tříd účastníme exkurze na Střední průmyslové škole chemické v Brně Husovicích. Je to jejich první seznámení se střední školou. Letos jsme vyrazili v hojném počtu, jelikož jsou osmé třídy tři.

Po nezbytném usazení ve sborovně školy a krátkém seznámení s programem školy si nás vyučující rozdělili do tří skupin. Postupně jsme navštívili chemickou, biologickou a fyzikální laboratoř. Zde nám studenti předvedli zajímavé pokusy; nehořlavý kapesník, barvení plamene ionty solí alkalických kovů, hoření propan butanu, hoření zemního plynu, změnu barvy roztoku či chemikovu krev. Zejména „ohnivé“ pokusy byly velice efektní a bylo vidět, že to baví nejenom naše žáky, ale i předvádějící studenty. V laboratoři biologie jsme se dozvěděli něco málo o pH a pod mikroskopy viděli zajímavé vzorky z rostlinné i živočišné říše. Ve fyzice žáci zhlédli pokusy s elektřinou, a dokonce to mezi nimi i jiskřilo. Nejzajímavější část nás čekala v edukačním centru, kde byly interaktivní modely jaderné i přečerpávací elektrárny, spalovny odpadů, pivovaru, fotosyntézy a rodinného domu. Zde osmáci strávili nejvíce času, modely jim byly představeny a sami pak zkoušeli jejich chod a testovali se ze znalostí dané problematiky.

Po skončení exkurze následovala nezbytná návštěva zdejšího bufetu, kde prodávají párek v rohlíku.

I letos jsem slyšela jen kladné ohlasy na tuto exkurzi, a co bylo mínus? I když návštěva trvala bez mála dvě hodiny, bylo to prý málo, a tak možná pro příští osmáky domluvíme exkurzi delší :-).

Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR – regionální finále

Monika Jahodová, Filip Szuścik 9. A

Dne 28. 2. 2020 se na SPŠCH Brno konalo regionální finále soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR. Z naší školy se do daného kola probojoval Filip Szuścik z 9. A. I když v náznaku věděl, co toto kolo obnáší, rozhodl se, že do toho půjde. A jsem za to moc ráda, protože možná následujících pár řádků, kterými Filip popsal soutěž, bude v budoucnu motivovat i další z vás, aby se této chemické soutěže účastnili.

Chtěla bych touto cestou poděkovat Filipovi za skvělou reprezentaci naší školy. Můj dík patří i paní učitelce Olze Švajdové, která Filipa v průběhu soutěžního dne doprovázela. Další vyprávění už nechám na samotném Filipovi.

MJ

Po příjezdu na SPŠ Chemickou jsme se sešli ve sborovně, kde jsme byli seznámeni jak s průběhem samotné soutěže, tak také s tím, co nás bude čekat během celého dne. V soutěži Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR se totiž nejedná jen o pouhé vyplnění testu, ale o celý den plný různých aktivit.

Poté následovala samotná soutěž. Ve třetím (krajském) kole se však nejednalo o písemný test, ale o praktická cvičení. Konkrétně jsme měli za úkol nejprve pozorovat vzájemné reakce různých chemických látek a na základě toho pak určit složení neznámých roztoků. Byla to pro mě jedinečná možnost vyzkoušet si práci v laboratoři. Po skončení soutěže jsme doplnili energii občerstvením v podobě chlebíčků a poté jsme nasedli do autobusu, který nás odvezl do průmyslového areálu v Řečkovicích.

Nejprve nás zavedli do přednáškového sálu ve firmě BioVendor, kde jsme se seznámili s firmou Oncomed, která vyrábí léčiva pro onkologické pacienty. Její zástupci si pro nás připravili prezentaci o náplni jejich práce – výroby injekcí (resp. lahviček s léčivy). Bylo velice zajímavé poslechnout si, co vše je potřeba dodržet při zdánlivě „obyčejném“ plnění lahvičky.

Po obědě v místní jídelně přišla asi nejzajímavější část dne – exkurze do výrobní haly firmy Oncomed Manufacturing a.s. Bylo poznat, že zde platí přísná pravidla ohledně hygieny, protože ještě před vstupem jsme si museli důkladně umýt ruce a obléct se do speciálního pláště. I tak jsme se do některých místností mohli dívat jen přes sklo.

Poté, co jsme prošli celou halu, jsme se vrátili zpět do BioVendoru, kde proběhlo vyhlášení výsledků za přítomnosti mnoha významných osob. Upřímně jsem ani nedoufal, že bych mohl skončit jinak než poslední, ale byl jsem mile překvapen, když mi oznámili, že jsem se umístil na 26. místě. Ještě více mě překvapilo, když jsem i přes mé umístění našel v tašce s odměnami i bezdrátová sluchátka. Na předních pozicích se pak jednalo o mobilní telefony.

Zatím jsem neslyšel o žádné soutěži pro žáky ZŠ, která by měla tak vysokou úroveň jako právě tato. A proto všem doporučuji zúčastnit se.

Filip

Pythagoriáda

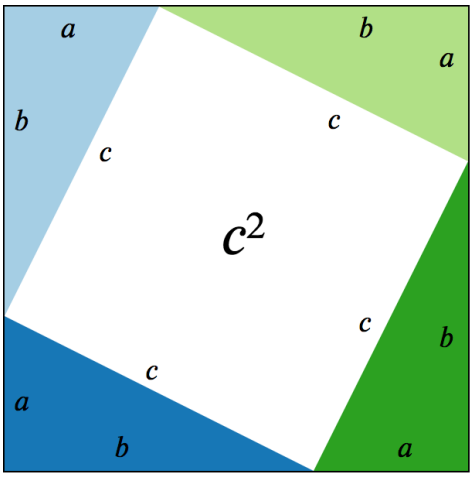

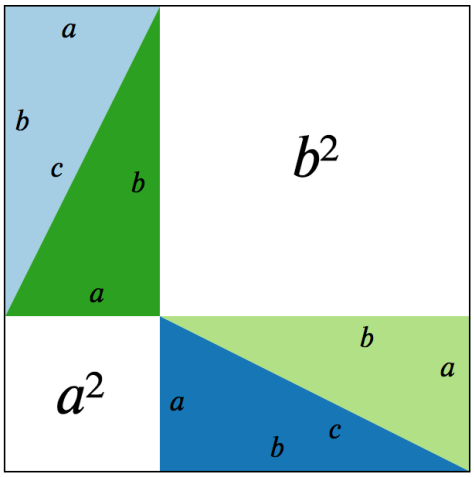

Pythagoras ze Samu byl řecký filosof, matematik, astronom a kněz. Tolik ze stránek Wikipedie. Nám se vybaví toto jméno v souvislosti s matematickou soutěží, která se pořádá v rámci Systému podpory nadání a cílem je maximální rozvoj žáka.

Letos se této soutěže zúčastnilo 43 žáků z šestých až osmých tříd. Měli za úkol vyřešit za jednu hodinu 15 slovních úloh. Úspěšní řešitelé byli pouze mezi nejmladšími žáky 6. tříd, byli to Marek Musil z 6. C a Patrik Nádvorník z 6. B. V kategorii 7. tříd se na prvním místě umístili také dva žáci, Daniel Smrčka ze 7. B a Matěj Štěpánek ze 7. A. Mezi osmáky byli nejlepší Ondřej Havrlant a Tomáš Ručka, oba z 8. B. Zda nás Marek Musil a Patrik Nádvorník budou reprezentovat v okresním kole, na to si budeme muset počkat. Minimální počet bodů pro postup ještě nebyl stanoven.

Všem soutěžícím děkujeme a věříme, že odvahu příště najdou i ti, kteří zatím sedí pouze v lavicích a přemýšlejí, zda do toho jít, či nikoli.

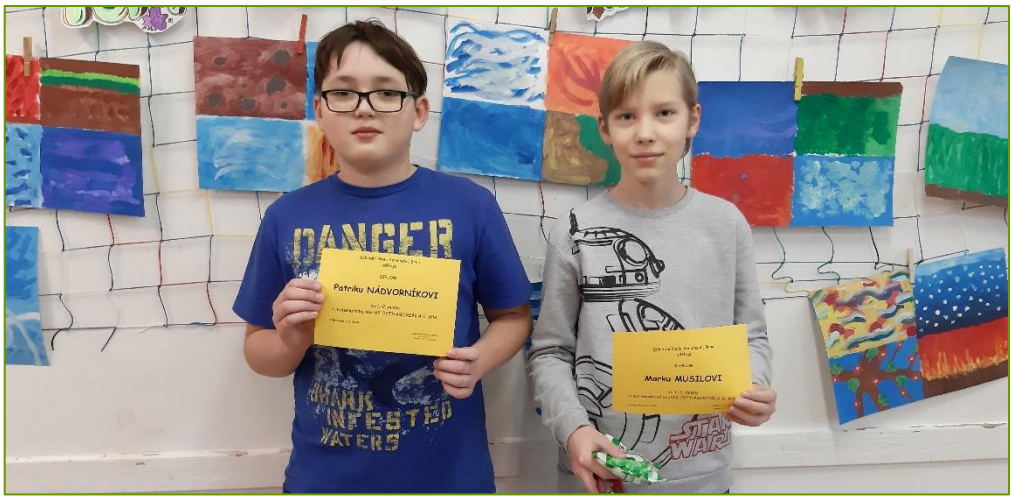

Ivana Coufalová

Valentýn

Ivana Coufalová

Žáci 6. C zorganizovali pro dnešní rok Valentýna pro všechny žáky školy. Po celý týden až do pátku, který byl poslední den před jarními prázdninami, mohli žáci prvního i druhého stupně vkládat do připravených krabic svá přáníčka – Valentýnky, kterými chtěli na den zamilovaných obdarovat své přátele. V pátek žáci 6. C roznesli skoro čtyři kilogramy přání děvčatům, chlapcům i učitelům na naší škole.

A co se píše na Internetu o Valentýnu?

Den svatého Valentýna (zkráceně také Valentýn) se slaví v anglosaských a dalších zemích každoročně 14. února jako svátek lásky a náklonnosti mezi partnery. Je to den, kdy se tradičně posílají dárky, květiny, cukrovinky a pohlednice s tematikou stylizovaného srdce jako symbolu lásky. Svátek je pravděpodobně odvozen od svátku Lupercalia, který se slavil ve starověkém Římě. V předvečer tohoto dne byly do „urny lásky“ vloženy lístečky se jmény dívek. Každý mladý muž potom tahal lísteček a dívka, jejíž jméno si vytáhl, se měla stát jeho „miláčkem“ v následujícím roce.

Legenda také říká, že tento den začal být známý jako Den svatého Valentýna až díky knězi Valentýnovi. Claudius II., vládce Říma, zakazoval svým vojákům, aby se ženili nebo jen zasnubovali. Bál se, že by chtěli zůstat doma u svých rodin a nešli do boje. Valentýn vzdoroval vládci a tajně oddával mladé páry. Byl zatčen a později popraven 14. února. Svátek Luprecalia splynul s oslavami mučednictví svatého Valentýna a vznikl romantický svátek, který se nyní slaví 14. února. (https://cs.wikipedia.org/)

Je zřejmé, že oslavy svátku pronikají i do českých zemí a ať už je to z jakýchkoli důvodů, skoro čtyři kilogramy roznesených přáníček svědčí o tom, že i mezi námi jsou ti, kteří takto řeknou jiným, že je mají rádi.

Děkuji všem, kteří mi ten den poslali Valentýnku. Vykouzlilo to úsměv na tváři a teplo u srdíčka. Díky.

Něco z Valentýnské matematiky snad pochopitelné i pro ty, kdo neumějí řešit nerovnice:

$9x - 7i > 3(3x - 7u)$

$9x - 7i > 9x - 21u$

$-7i > -21u$

$7i > 21u$

$i < 3u$

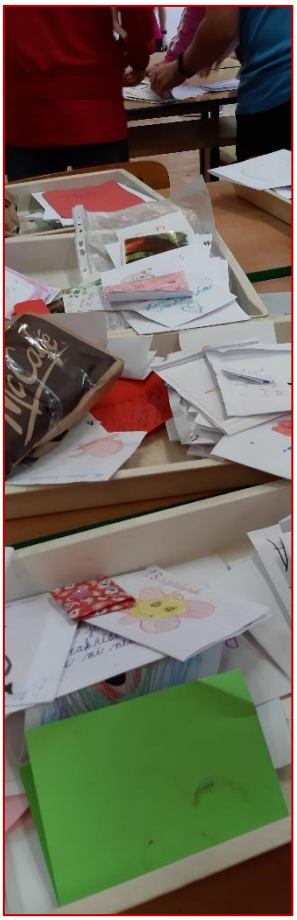

Matematická soutěž Pangea

Ivana Coufalová

Matematická soutěž Pangea má u nás ve škole již pětiletou tradici. Teprve druhý rok však soutěžíme v online verzi, která je určitě vzhledem k životnímu prostředí šetrnější a pro žáky atraktivnější. Letošní témata byla Média a Záchranné sbory, znamená to, že matematické příklady se dotýkaly těchto dvou oblastí. Patrony byli brig. gen. Mgr. Jan Švejdar, prezident Policie ČR, a moderátor Událostí Čt Jan Řezníček. Žáci od čtvrtého až devátého ročníku měli 45 minut na vyřešení 15 otázek, bez použití kalkulátoru, matematických tabulek či jiných pomůcek.

Ve školním kole na naší škole se na druhém stupni soutěže zúčastnilo 46 žáků. V nejmladší kategorii zvítězil Patrik Nádvorník ze 6. B, na druhém místě se umístila Klára Stará a třetí byla Anežka Kovaříková, obě ze 6. C. V kategorii sedmých tříd získal první místo Matěj Štěpánek ze 7. A, pomyslnou stříbrnou medaili bral Daniel Smrčka a bronz připadl Janu Klobásovi, oběma ze 7. B. Mezi žáky osmých tříd byla nejlepší děvčata Lucie Francová z 8. B, Sára Szuściková z 8. A Adéla Mátlová z 8. B. Přestože se deváťáci připravují na přijímací zkoušky, našlo se i mezi nimi pár odvážných, kteří si vyzkoušeli své vědomosti z matematiky. Zvítězil Filip Szuścik, druhou příčku získal Hubert Výhoda, oba z 9. A, a třetí se umístila Lucie Leščinská z 9. B.

Blahopřejeme všem, kteří se odhodlali vyzkoušet své znalosti a soutěžili. Vždy se snažím k článku připojit fotografie těch nejlepších. Tentokrát jsem je nemohla vyfotit na půdě školy, jelikož je uzavřena. Oslovila jsem proto žáky i zákonné zástupce žáků na prvních třech místech, zda by nemohli poslat fotografii, která by žáka co nejlépe vystihla či cokoliv o něm prozradila. Jak to dopadlo? Posuďte sami.

Lyžák 2020

Jaromír Krejčí

Ať si kdo chce co chce říká, na horách je stejně nejlíp. Souhlasíte?
Atmosféru našich lyžařských kurzů v beskydských horách na Horní Bečvě můžete vyčíst z přiložených fotografií.

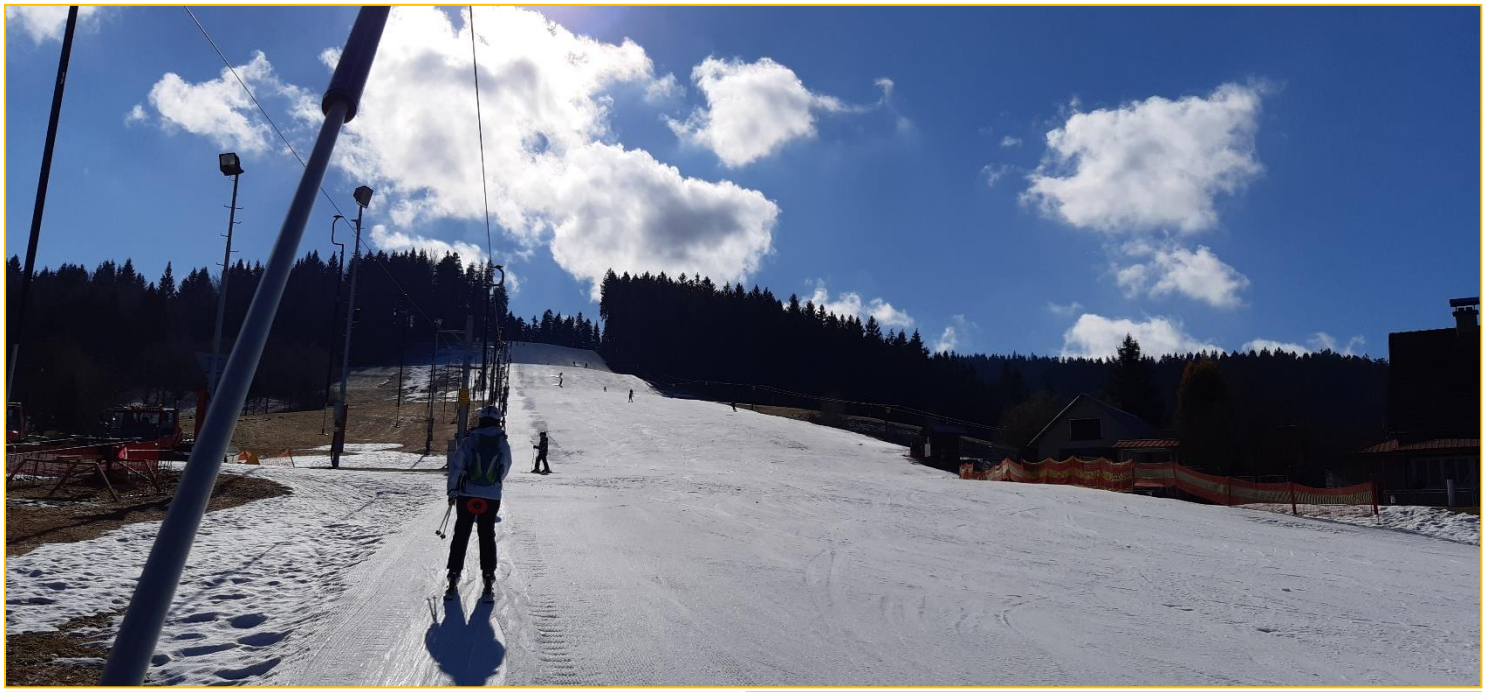

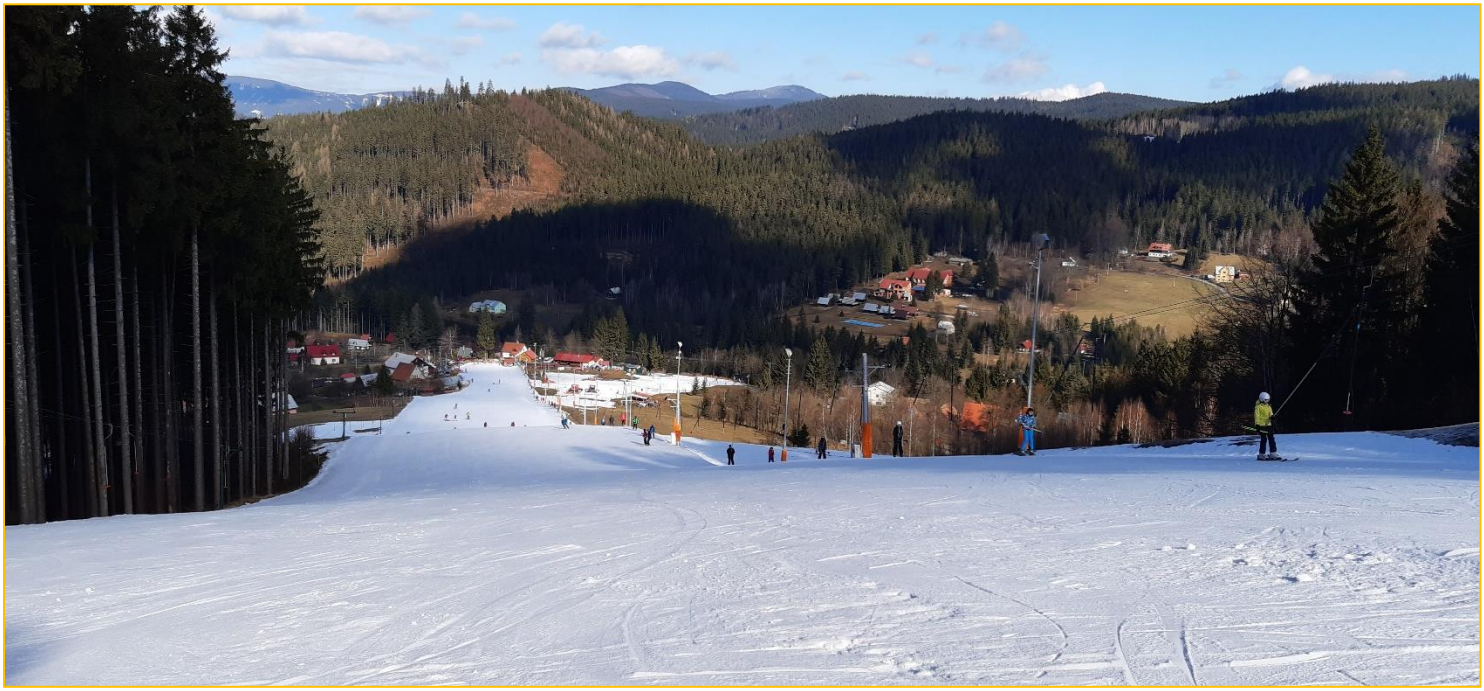

DEN PO TÉ

11. března 2020

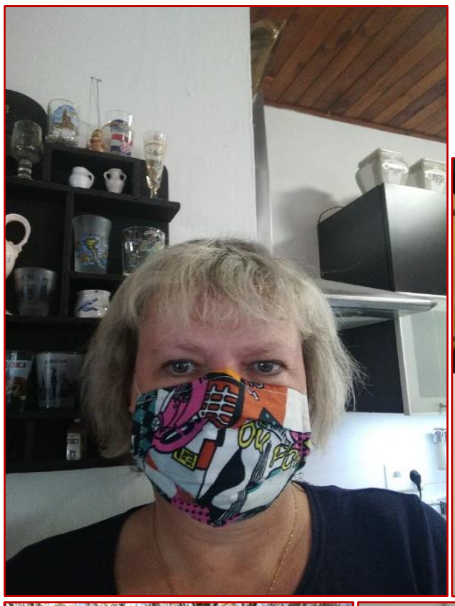

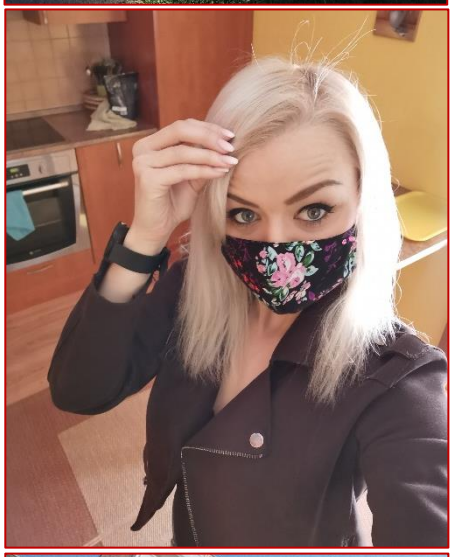

ARmixxx

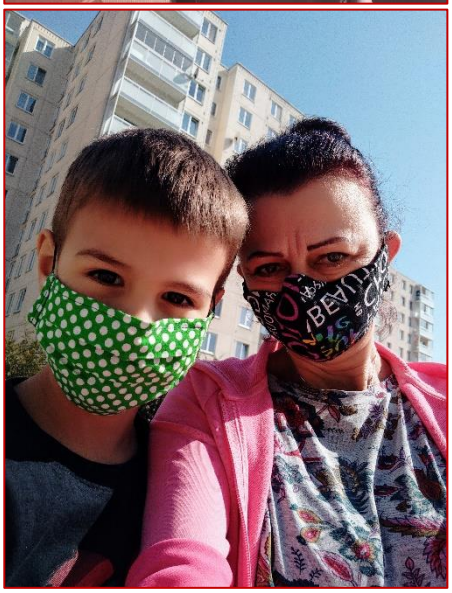

Redakce ARmixxxu: Očima jednoho dítěte

Současná situace

Jsem už více jak měsíc doma s tátou. Současná situace se mi vůbec nelíbí. Nemůžu chodit do školy, nevidím se se spolužáky, jenom si občas zavoláme. Zrušen byl můj kroužek plavání a házené. Když je pěkné počasí, zašel bych s rodiči na kopečkovou zmrzlinu, ale cukrárna je teď zavřená. Když jdu ven, musím si nasadit roušku. Za babičkou a dědou taky nejezdíme, protože jsou starší a v televizi říkají, že je to riziková skupina.

Často o současné situaci mluvím s rodiči a máma mi říká, ať si na tom všem zkusím najít něco pozitivního. A tak jsem zapřemýšlel. Pravdou je, že teď hodně času trávím s tátou (máma chodí do práce). Společně se učíme, hrajeme si s autodráhou a na X-boxu. Venku hrajeme fotbal a házenou. Taky si občas uděláme projížďku na kole. Když chodím do školy a rodiče do práce, tak jsme spolu jen odpoledne a to toho už moc nestihneme. Máma, když je doma, tak peče. Pomáhal jsem už s pečením rohlíků i velikonočních jidášů. Takže jsem se zase naučil něco nového. O víkendu jsme už dvakrát byli na malém výletě v lese za Brnem. Jednou jsme si vzali deku, svačinu a chvíli jsme leželi v trávě a poslouchali zpěv ptáků. Byl to takový malý koncert a mně se to moc líbilo.

A na co se těším, až tato situace skončí? Na spolužáky ve škole, na prázdninový tábor, na kroužek házené a plavání a nejvíc na dovolenou na Lipně. Tento rok tam pojedeme na čtrnáct dní. Jižní Čechy jsou moc pěkné, jsou tam krásné lesy a rybníky. Budeme chodit na hříbky, jezdit na kole a projíždět se ve člunu. Taky jsme se tam seznámili s Václavem Chalupou, což je náš olympijský medailista ve veslování. V roce 1992 získal na olympijských hrách v Barceloně stříbrnou medaili. Párkrát jsem si s ním zavesloval nejen na trenažéru, ale i na dvojskifu. A letos si to zase zopakuji. Jsem trochu větší, tak mi to možná i lépe půjde.

Máma říkala, že obyčejné věci už pro nás nebudou tak obyčejné a začneme si vážit i maličkostí.

Text redaktor Armixxxu Ondřej Matějka, 3. A
Ilustrační foto Michaela Soukupová, 3. A

I když doma, přesto stále spolu

1. A

Takhle jsme se učili dřív…

… a teď se učíme takhle.

Ještěže jsme se aspoň naučili, jak pokecat s kámoškou!

Učit se a hrát si, to se nám daří

1. B

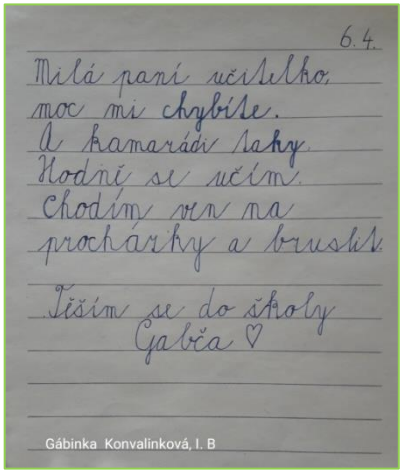

6.4.

Milá paní učitelko
moc mi chybíte.
A kamarádi taky.
Hodně se učím.
Chodím ven na
procházky a bruslím.

Těším se do školy
Gabča ♡

Gábinka Konvalinková, I. B

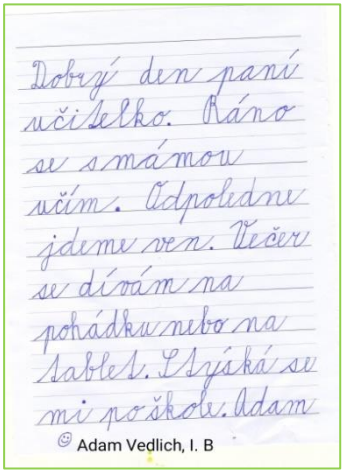

Dobrý den paní
učitelko. Ráno
se s mámou
učím. Odpoledne
jdeme ven. Večer
se dívám na
pohádku nebo na
tablet. Stýská se
mi po škole. Adam

☺ Adam Vedlich, I. B

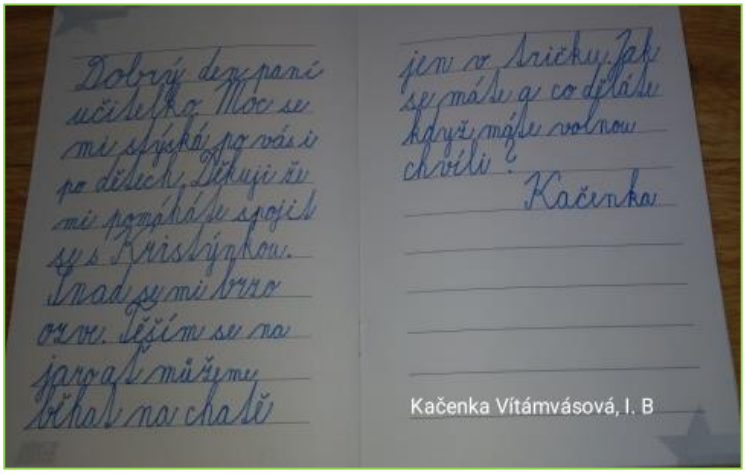

Dobrý den paní
učitelko. Moc se
mi stýká po vás i
po dětech. Děkuji že
mi pomáhá se spojit
s Kristýnkou.
Snad se mi brzo
ozve. Těším se na
jaro, až můžeme
běhat na chatě
jen v tričku. Jak
se máte a co děláte
když máte volnou
chvíli?

Kačenka

Kačenka Vítámvásová, I. B

Eliška Marková, I. B

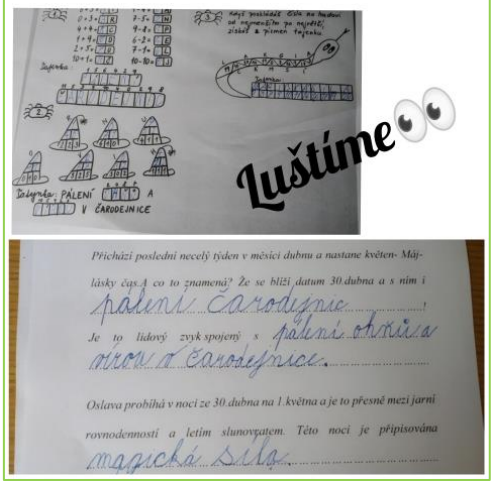

Přichází poslední necelý týden v měsíci dubnu a nastane květen- Máj- lásky čas A co to znamená? Že se blíží datum 30.dubna a s ním i pálení čarodejnic!
Je to lidový zvyk spojený s pálení ohňů a ohrou o čarodejnice.
Oslava probíhá v noci ze 30.dubna na 1.května a je to přesně mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. Této noci je připisována magická síla.

Na výpravách do přírody

2. A

Jaro

Na jaro se těším nejvíce,
začíná tím, že malujeme kraslice.
Probouzí se zahrádka
i po zimě zvířátka.

Stromy pučí,
květy voní,
od hrušní i od jabloní.

Těšíme se na procházky
i na jízdu na kole,
traktory a další stroje
vyrážejí na pole.

Hurá jaro už je tady,
máme ho moc rádi.
Zase se mnou budou venku
všichni kamarádi.

Larinka s maminkou

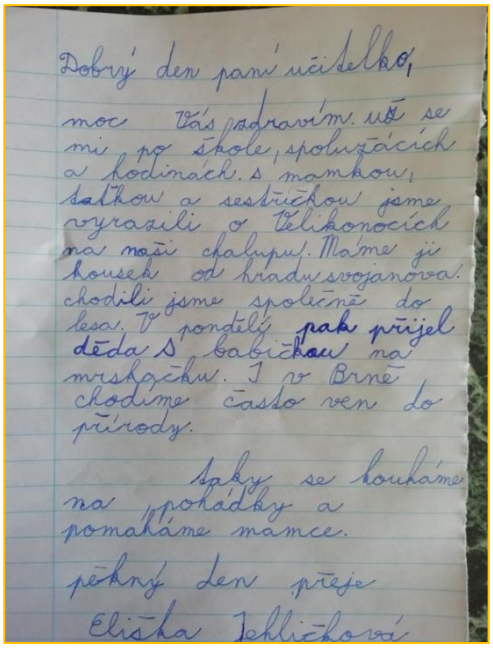

Dobrý den paní učitelko,

moc Vás pozdravím. už se mi po škole, spolužácích a hodinách. s mamkou, taťkou a sestřičkou jsme vyrazili o Velikonocích na naši chalupu. Máme ji houseb od hrady svojanova. chodili jsme společně do lesa. V pondělí pak přijel děda s babičkou na mrskačku. I v Brně chodíme často ven do přírody.

Taky se houpáme na pohádky a pomáháme mamce.

pěkný den přeje
Eliška Jehličková

O zdravíčku

Chlapečku a holčičko,
nejdůležitější je zdravíčko.
Všichni, co ven chodíme,
rouškami se chráníme.
Svou rodinu rádi máme,
venku na nic nesaháme.
Ať jsi velký nebo maličký,
vždy si pořádně myj ručičky.

Larinka s maminkou

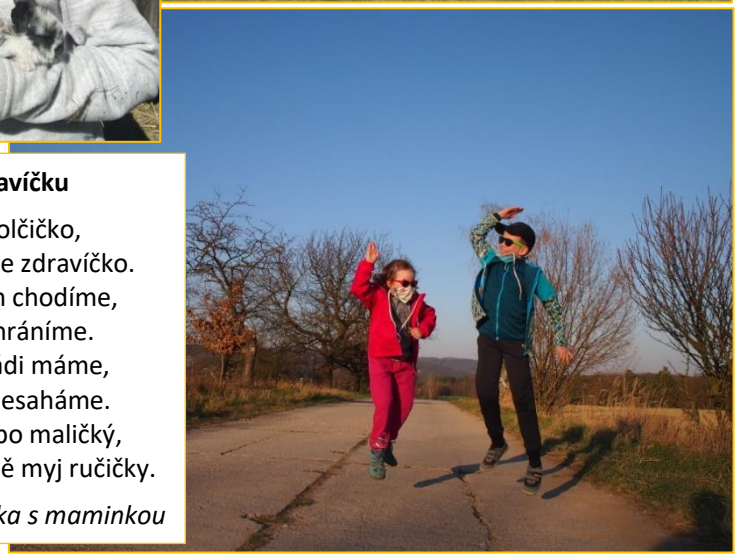

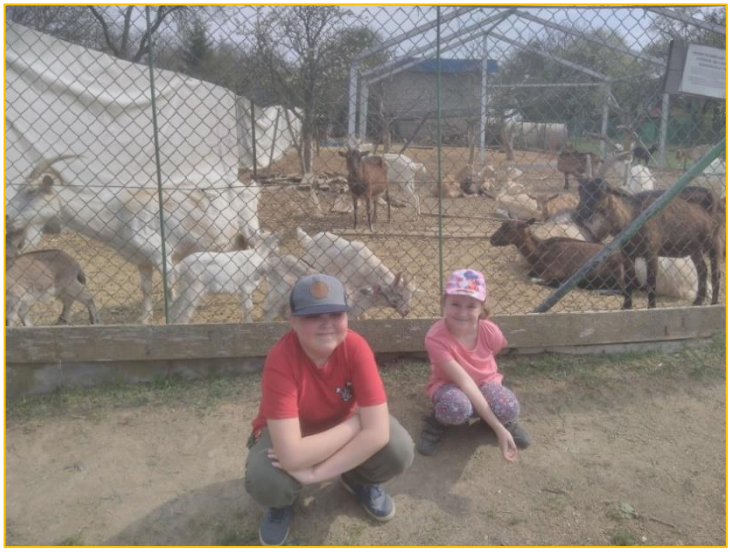

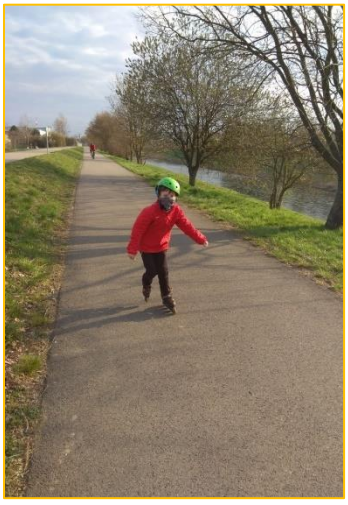

Jedničky i políčka do soutěže

2. B

JIRKA

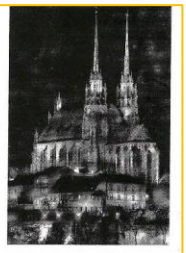

Dobrovolný úkol
„Co vím a zjistím o Brně“

Zkus vyhledat v počítači, zeptej se rodičů.

Co můžeš získat? **Samozřejmě jedničku** a také

1 políčko za každou správnou informaci – **celkem 12 políček.**

Doplň chybějící slova:

1. Brno je počtem obyvatel i rozlohou *(kolikáté)* druhé největší město v České republice.
2. Brno je největší město na *(část ČR)* Moravě
3. Brno je sídlem Jihomoravského kraje.
4. Brno má v současné době necelých 400000 obyvatel.
5. Brno leží na soutoku dvou řek Svratky a Svitavy.
6. Statutární město Brno se dělí na menší samosprávné jednotky městské části.
7. Znak Brna má tvar Brna Tvoří ho *(kolik)* 4 pruhy barvy bílé a červené. Nahoře je pruh barvy bílé.
8. Brněnská vlajka má tvar obdélníku, tvoří ji *(kolik)* 4 pruhy barvy bílé a červené.
9. Neoficiálními symboly Brna jsou kunkordýje a kolo, které jsou spojeny se známými pověstmi.

   Tyto symboly najdeme v průjezdu Staré radnice.
10. Zastupitelstvo města Brna má *(kolik)* 55 členů.
11. Rada města Brna má *(kolik)* 11 členů.
12. Současným primátorem Brna je JUDr. Markéta Vaňková.

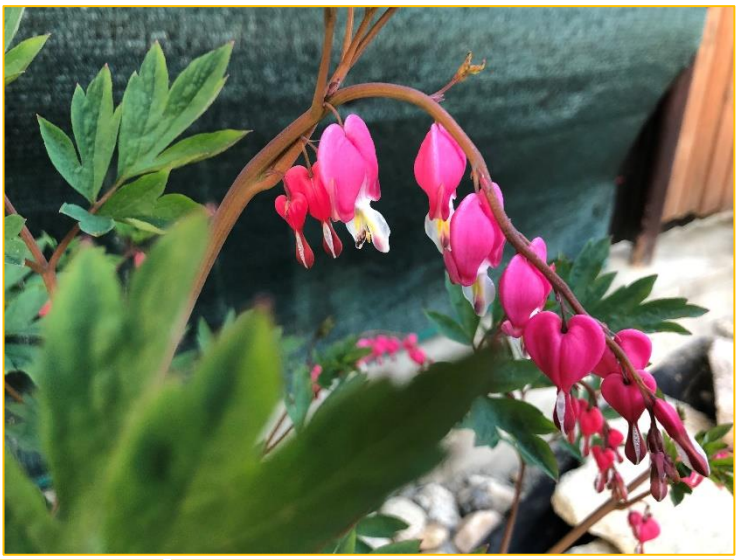

Ahoj holky a kluci,
Máme tu pro vás další dobrovolný úkol ke splnění za políčka i jedničky.
A co vás čeká?
S učením a vzděláváním je spojeno jedno velmi důležité jméno.
Víte které? Ne? Nevadí. My vám ho prozradíme.
Je to Jan Amos Komenský – říkalo se mu učitel národů.

A úkol pro vás:
Koukněte na krátké video o této osobnosti a zkuste odpovědět na otázky.
Pokud ti pomohou rodiče, vůbec nevadí.
Otázky jsou řazené za sebou tak, jak navazuje video – postupně.
Zkusíš? Tak do toho…….
A co trénujeme?
No jasně poslech s porozuměním – to už známe, že?

Odkaz:
https://www.youtube.com/watch?v=dUW9Chv-ASc

A tady jsou otázky:
1. Kde musel každý den Jan Amos Komenský jako malý pracovat?
2. Od kolika let studoval na gymnáziu?
3. Jak se jmenuje město, kde Komenský začal po studiu učit ?
4. Jak se jmenovala jeho první žena?
5. Jaká válka přišla a ukončila jeho šťastné období?
6. Ve kterém polském městě se usadil po odchodu z Čech?
7. Jak se nazývá kniha, ve které je schované slovo jazyk a učili se podle ní ve světě?
8. Kolikrát byl Komenský ženatý?
9. Jak se jmenuje první obrázková učebnice?
10. Kolik let pracoval na knížce Česko – latinský (Latinsko – český) slovník?
11. Jak se jmenovalo město, kam se Jan Amos Komenský uchýlil?

1. v mlýně
2. 16 let
3. v Přerově
4. Magdaléna
5. 30 ti letá
6. Leszno v Polsku
7. Brána jazyků otevřená
8. 3 x ženatý
9. Svět v obrazech
10. 40 let
11. Amsterdam

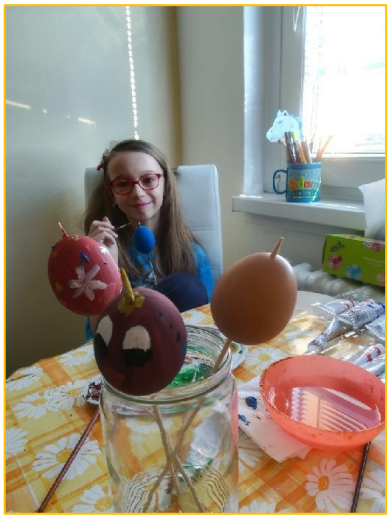

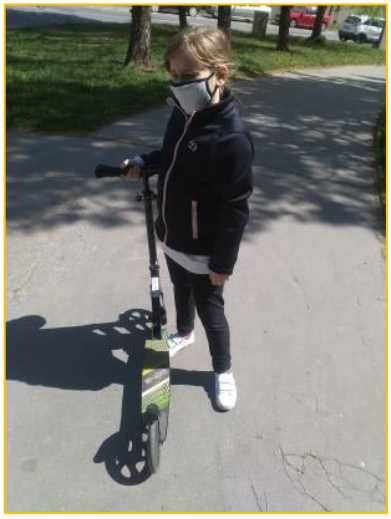

Společně proti koronudě

3. A

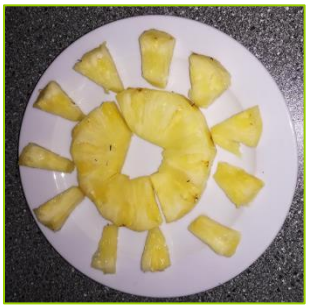

Veselá svačinka v prvouce: Ondra R., Lucka, Honza, Oliver

Pracovní činnosti: Recept na sladké suši od Julči a Barči

Kousíček slohu:
Doporučil bych Vám procházku ke zvoničce v Zabitém žlebu ve Střelicích. Zvonička byla postavena roku 2019 na památku 400. výročí smutné události, která proběhla v roce 1619. V té době vtrhlo do obce Střelice vojsko a zavraždilo obyvatele ve vsi i ty, kteří se schovali v těchto místech. *Tom Boreš*

PRV: Lapbook LIDSKÉ TĚLO

Dominik Kubín

Zajímavosti o zvířatech

Zdroj: kniha Maja Šášťrýmová - Ilustrovaný atlas neuvěřitelných faktů o zvířatech
Viktor Pešek, 3.A

Mořští koníci
Jsou nejpomalejší ryby na světě.
Nemají zuby ani žaludek.
Žijí v páru a při pohybu se vzájemně drží za ocasy.

Krocani
Hlava krocanů mění barvu - na červenou, bílou nebo modrou.

Krokodýli
Opravdu roní slzy...při jídle!
Potravu nežvýkají, místo toho polykají kameny, které ji v žaludku rozmělní.
Vydrží bez jídla až tři roky.

Krávy
Dovedou spát ve stoje, ale sny se jim zdají, jen když si lehnou!

Lední medvědi
Srst ledních medvědů není bílá, ale průhledná. Kůži mají černou. To je velmi chytré, protože černá kůže pohlcuje sluneční teplo a průsvitná srst odráží barvu sněhu, což jim pomáhá splynout s okolím!

Zajímavosti o zvířatech: *Viktor Pešek*

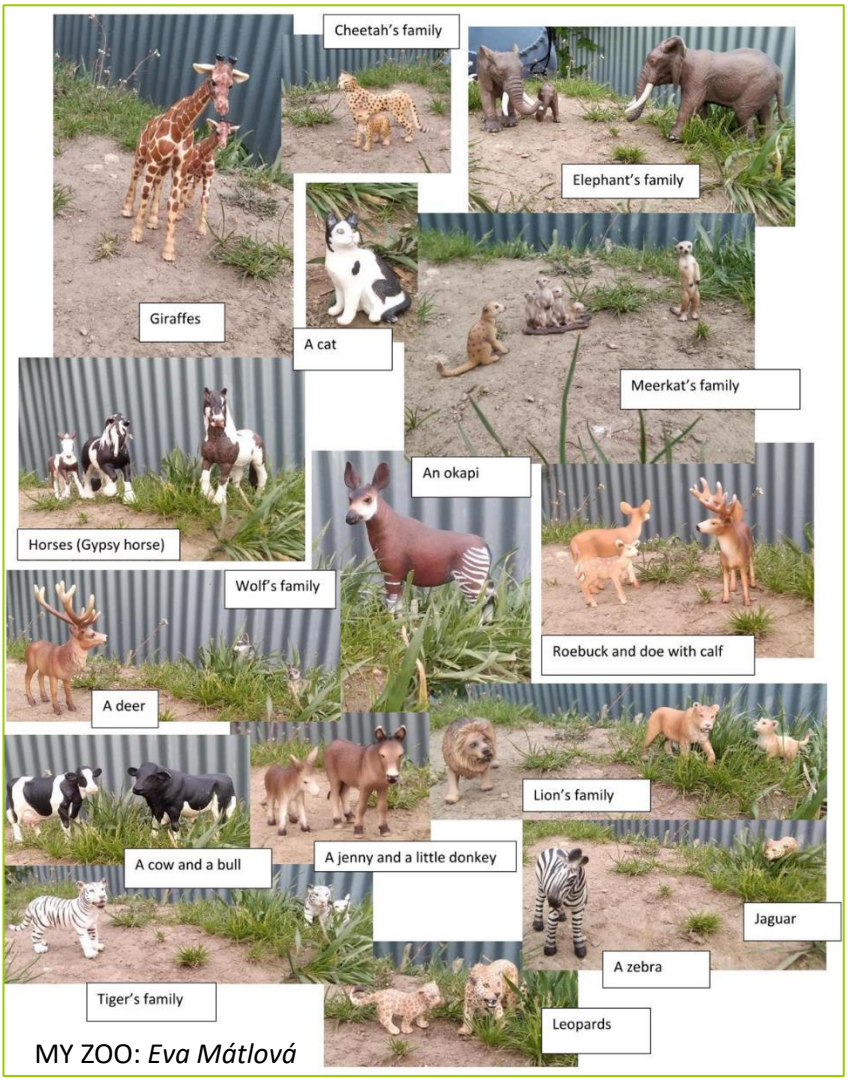

MY ZOO: *Eva Mátlová*

Evča všechna zvířátka sama nafotila u babičky na zahradě; jen s počítačem jí pomáhala sestra.

Řešení
Postupně zleva: cibule, Míša, okurka

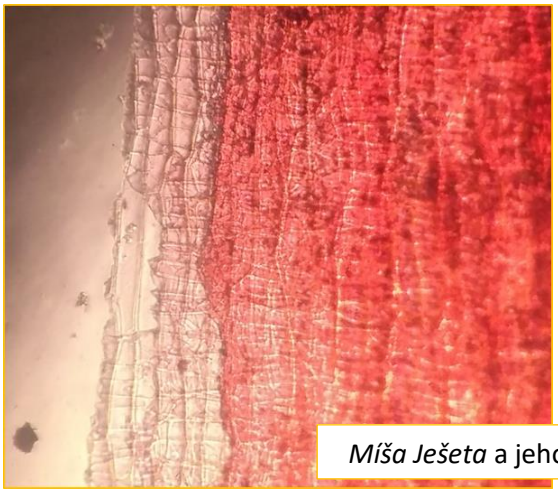

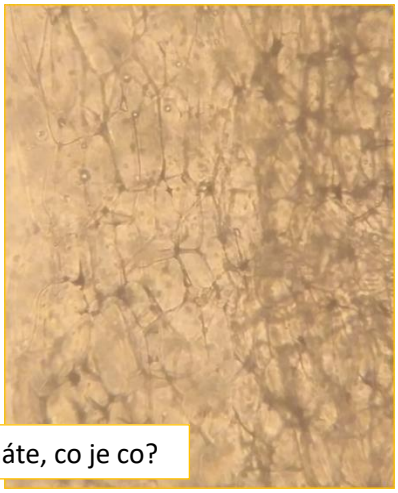

Míša Ješeta a jeho preparáty z mikroskopu. Poznáte, co je co?

Ten dělá to a ten zas tohle

3. B

Obr. č. 1
Eda Kahle vyrábí z dvoulitrových lahví respirátory a trénuje „na sucho“

Jak tráví čas v karanténě děti z 3. B? Odpověď zní… různě. Někdo se učí vařit, hrát na ukulele, někdo vyrábí respirátory, jiný zase maluje. Všichni se ale shodnou na tom, že karanténa je už nuda a doma je to přestává bavit. Není nad to se sejít se svými spolužáky každé ráno ve třídě, popovídat si, o přestávce zahrát vybíjenou, v hodině se společně zasmát vtípku paní učitelky. Ale nebojte se, karanténa nepotrvá věčně a společně se v lavicích třídy zase sejdeme. Do té doby se alespoň můžeme „vidět“ skrze tyto fotografie na dálku.

Žáci 3. B posílají fotografie a povídání o tom, jak tráví tyto dny, své třídní paní učitelce. Ta má alespoň přehled o tom, jak se mají její žáci. Moc ji to těší. Karanténa nebaví ani ji a nejraději by šla zase učit. Fotografie pak formou časopisu posílá svým žákům. Koukněte i vy, jak se mají žáci z 3. B. Určitě mezi nim najdete i své kamarády.

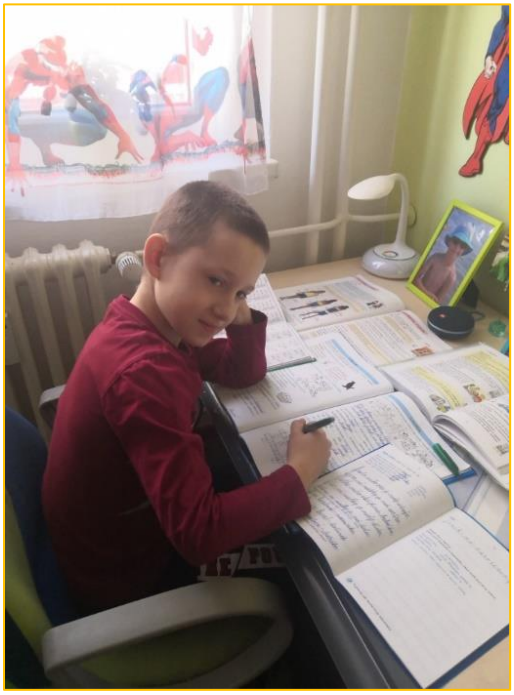

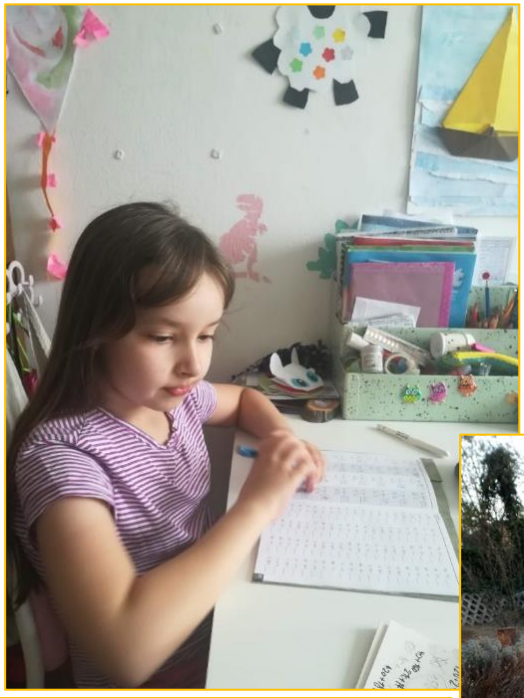

Obr. č. 2 Dominik Bureš a Maruška Stará poctivě plní úkoly

Obr. č. 3
Ondra Otoupalík maloval na Velikonoce vajíčka

Obr. č. 4
Marianka Musilová tráví čas na zahrádce

Obr. č. 5
Marek Smejkal má rád domácí tvoření

Obr. č. 6 Tomáš Trieu vyrazil ven do přírody

Obr. č. 7 Eda Mareček tráví čas v univerzitním kampusu společně s dalšími dětmi zdravotníků

Obr. č. 8
Eliška Hladišová se rozhodla naučit se hrát na ukulele

Tohle učení není mučení

4. A

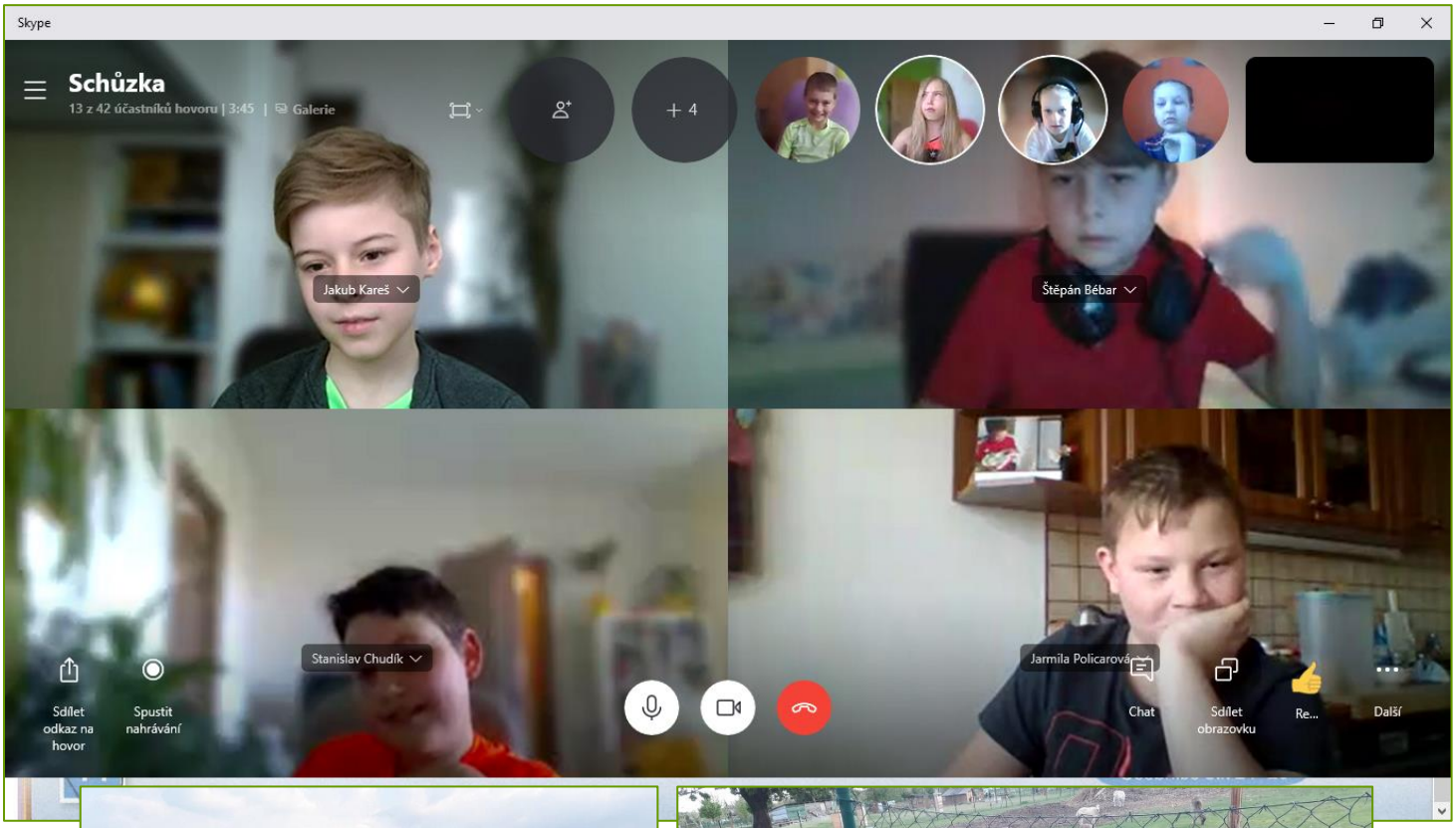

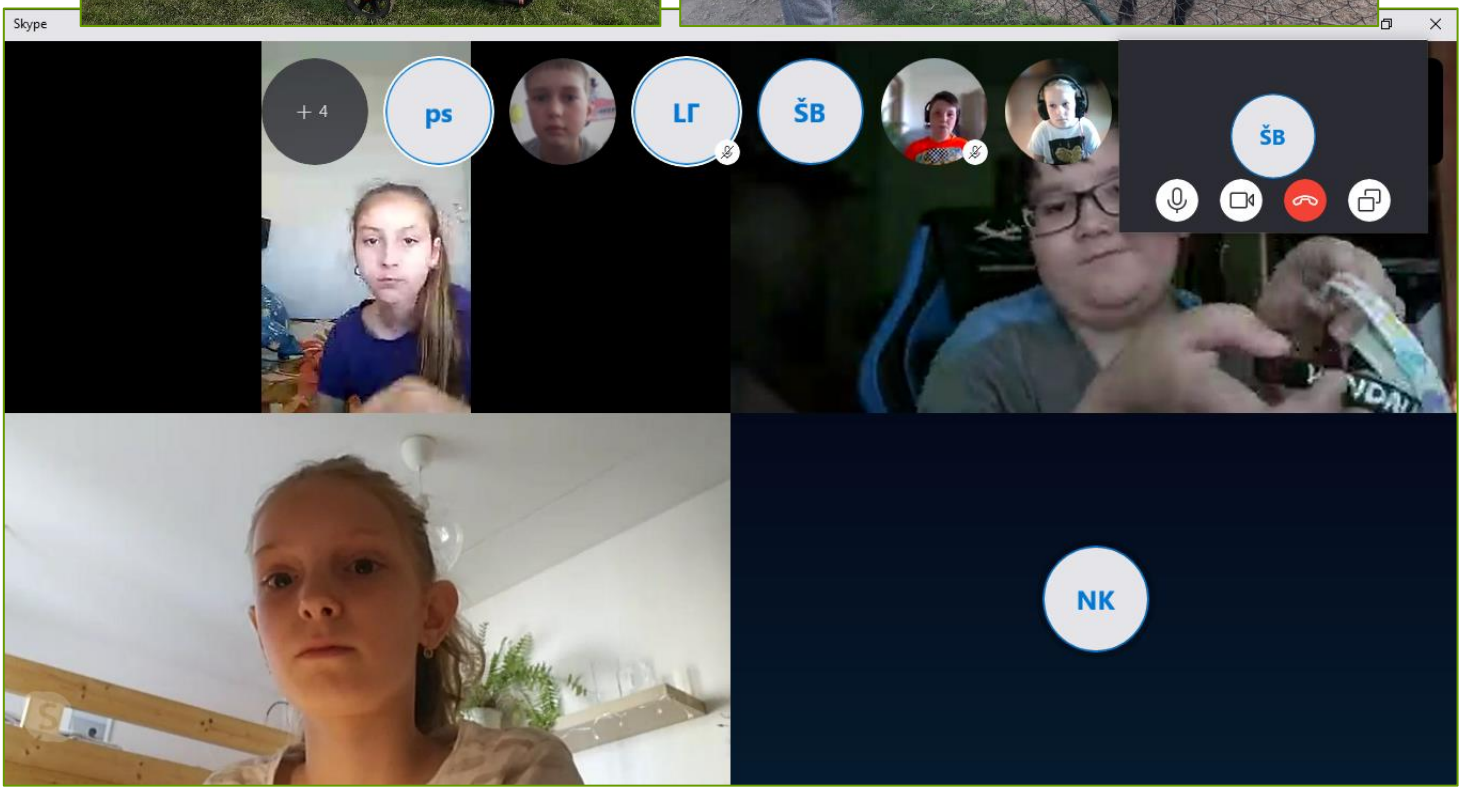

FUTURE
LEGEND

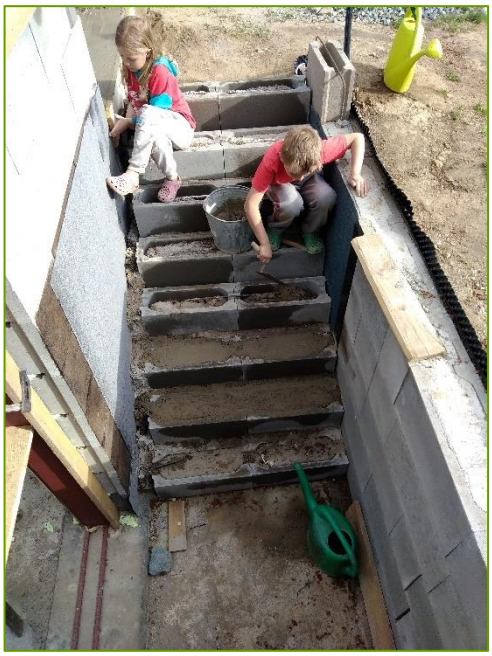

SUPER

Peace

Angličtina žádná dřina

4. C

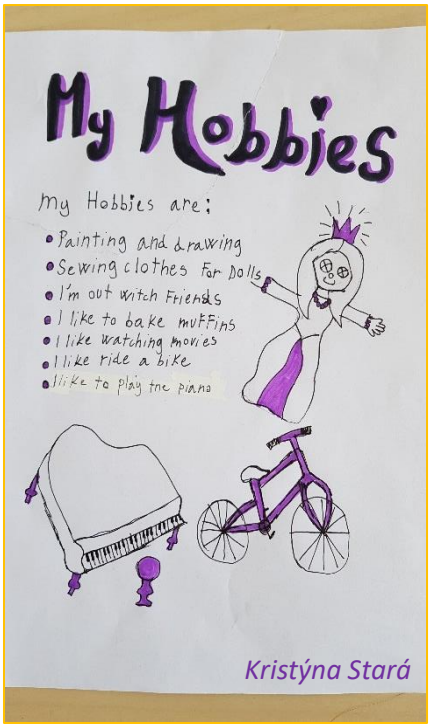

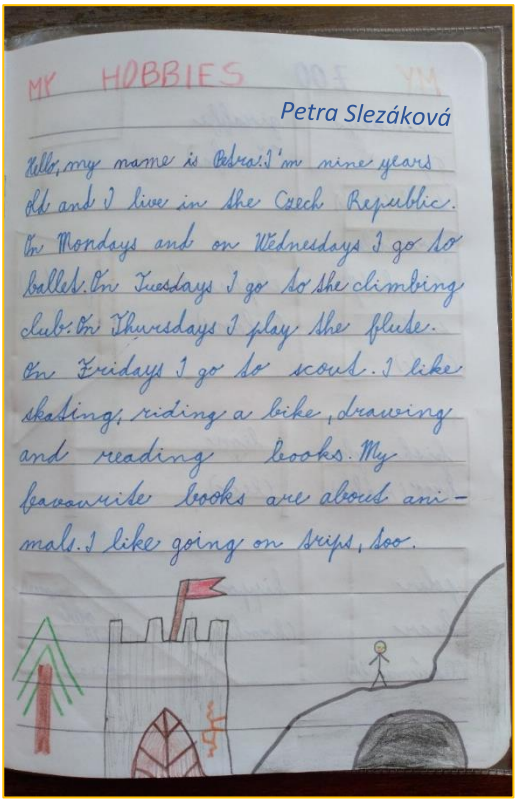

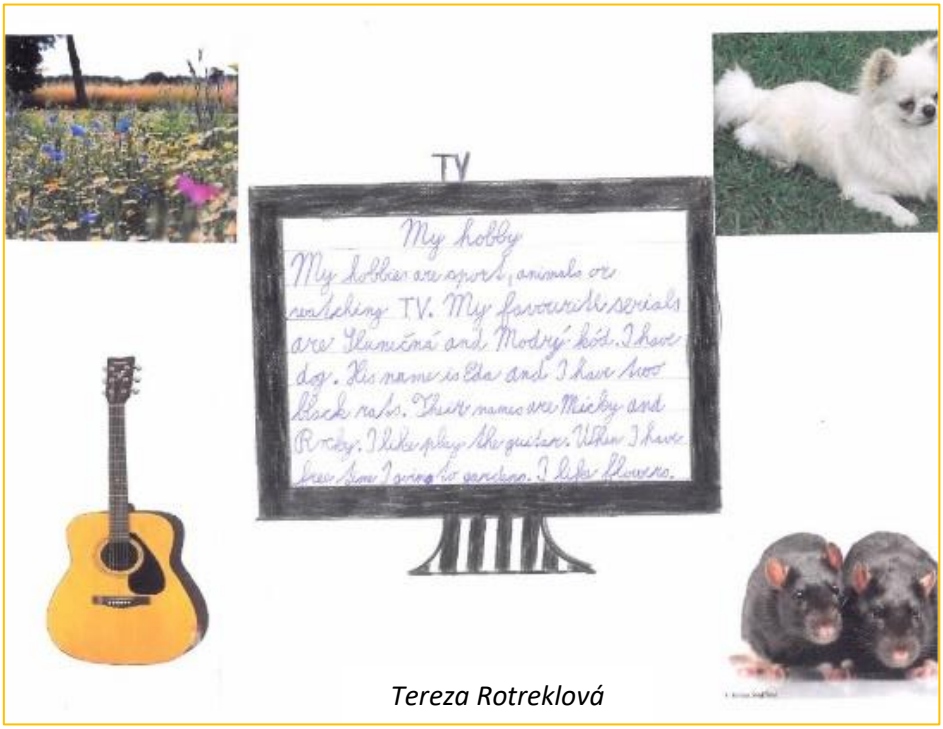

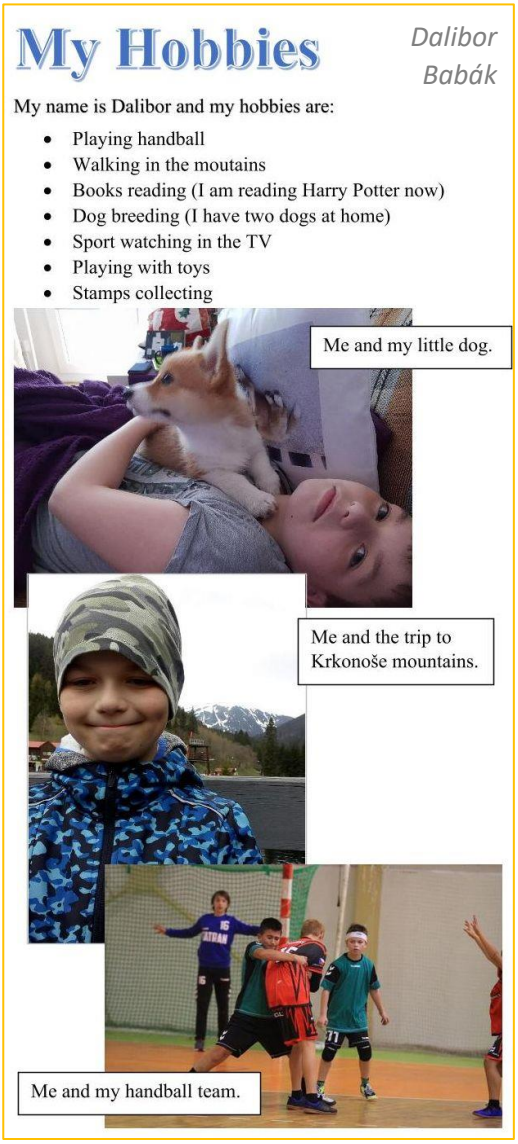

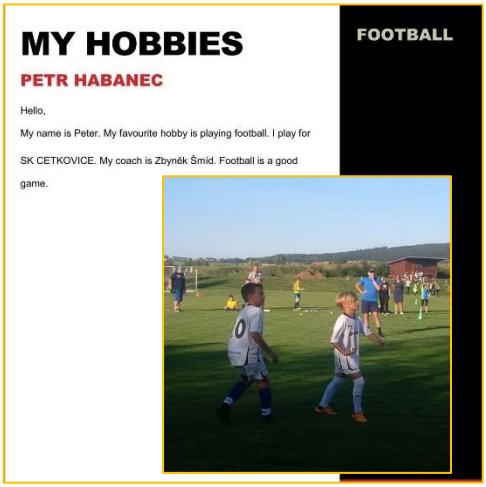

My ZOO

Pásovec – armadillo

Rys – lynx

Mravenečník – anteater

Lenochod – sloth

Ptakopysk – platypus

Část práce. Petr Habanec, 4. C

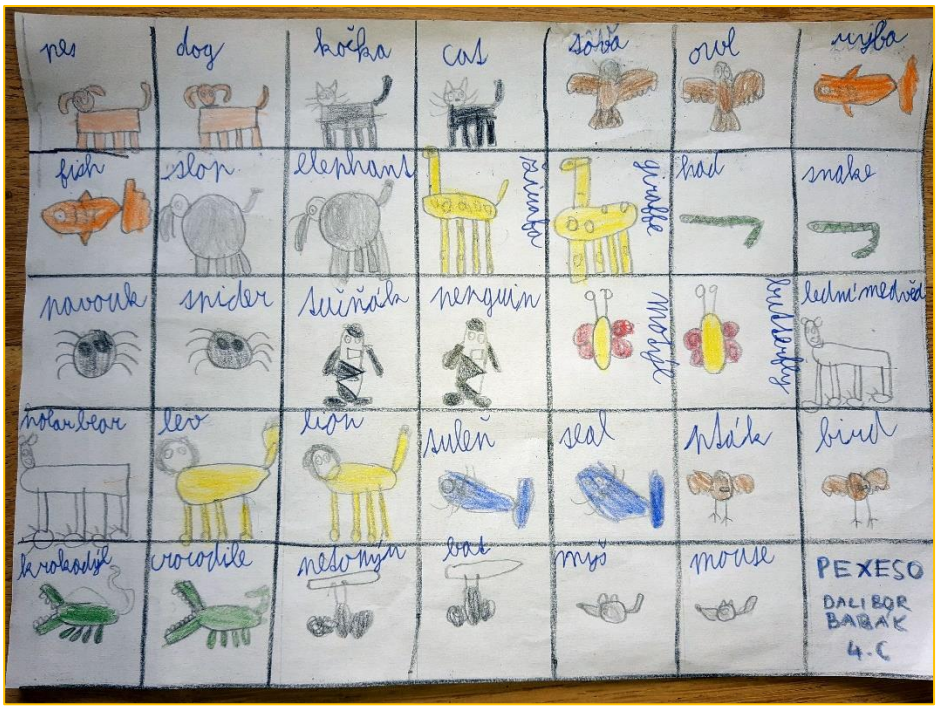

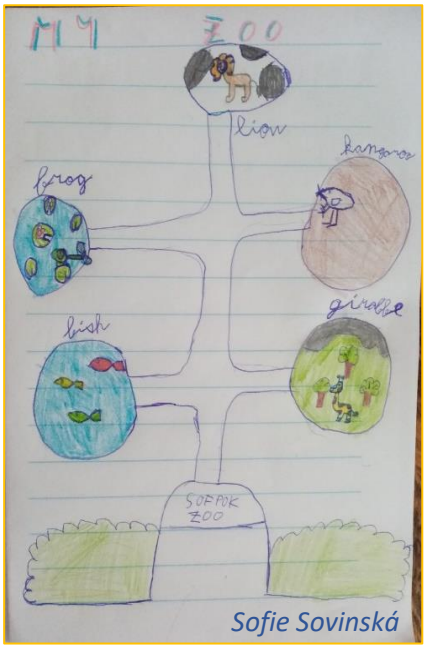

Sofie Sovinská

Kristýna Stará

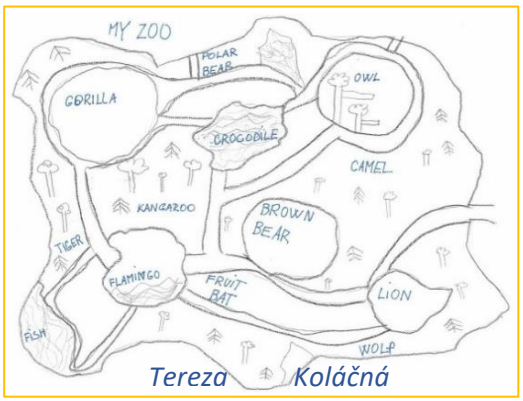

Tereza Koláčná

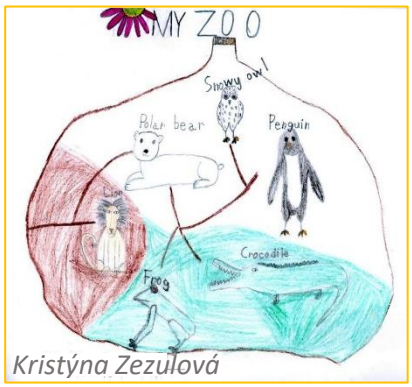

Kristýna Zezulová

Tereza Rotreklová

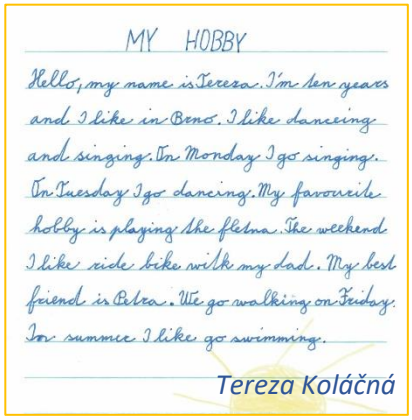

MY HOBBY

Hello, my name is Tereza. I'm ten years and I like in Brno. I like dancing and singing. On Monday I go singing. On Tuesday I go dancing. My favourite hobby is playing the flutna. The weekend I like ride bike with my dad. My best friend is Petra. We go walking on Friday. In summer I like go swimming.

Tereza Koláčná

Milá paní učitelko

5. A

Naše paní učitelka milá,
jak už to tak někdy bývá,
po roce dnes svátek slaví,
my jí přejem pevné zdraví.
Kytičku jí chceme dát,
korona nám brání však.
Snad to spraví básnička
a úsměv bude na líčkách.

Jan Pudil

Honzovy výtvory – snídaně, svačinka a dort. Mňam!

Dobrý den, paní učitelko, jak se máte a je vám po nás smutno?

První týden po zavření školy jsem byl rád, že máme volno. V pondělí následující týden už jsem rád nebyl. Začaly se na nás hrnout úkoly.

Úkoly jsem si rozložil na dopoledne a odpoledne. Ráno v 9.00 hodin začínám dělat ČJ, potom mám volno a v 11.30 se dívám na Učítelku v televizi. Po obědě začínám dělat matematiku a potom každý den jiný předmět, abych zvládl za celý týden všechny úkoly. Matematiku a český jazyk se snažím dělat každý den, abych toho neměl druhý den moc. Během týdne si s taťkou zazpíváme písničku, taťka hraje na kytaru. Večer před spaním si čtu. O víkendu jsem udělal čtenářský list.

Na začátku týdne mi mamka vytiskne všechny úkoly na celý týden a já podle toho pracuji. Každý den vám posílám splnění úkolů přes AES, takže jsem ho začal naplno využívat.

Něco mi jde a s něčím mi musí poradit rodiče. Doma mě to moc nebaví, raději bych chodil do školy.

Už se těším až se s vámi uvidím.

Adam Fojtík

Adam zdraví z domova

Anďa Leberová o Velikonocích

Milá paní učitelko,

doufám, že se máte dobře a jste zdravá. Já se mám dobře.

První dva týdny doma mi nevadily, ale pak jsem zjistila, že je to hrozná nuda. Pracovat doma, to prostě nejde, nutí mě to nepracovat. Ale už jsem si našla řád. Úkoly raději dělám hned ráno po snídani.

Učení zvládám bez problémů, všechno chápu. Večer, až se vrátí mamka z práce, tak to spolu opravíme.

Učení, které nám zasíláte, mi táta vytiskne, abych pořád neotvírala AES. Stejně není v mém pokoji wifi. Vyhovuje mi, že jsou úkoly rozdělené na jednotlivé dny a ještě na jednotlivé úkoly. Mohu si na vytištěném papíře odškrtnout, co jsem už udělala. Prezentace, které jste nám poslala, se mi moc líbí. Hlavně ty ze starého Brna. Díváme se teď s rodiči na Četnické humoresky a jsou tam podobné ukázky Brna. Taky se mi líbí život za první republiky. Ženy mají krásné šaty. Teď se děj blíží ke druhé světové válce, tak se mi to hodí i dějepisu. Bylo smutné, když nacisté zabrali pohraničí a lidé se museli vystěhovat ze svých domovů.

Z přírodovědy se mi moc líbily obrázky vesmíru a blesků a taky ukázky semenné banky. Vůbec jsme nevěděli, že něco takového existuje.

Moc mě zaujala i příprava jídel, zkusím něco podobného vytvořit. Už jsme s mamkou dělaly i slaný dort.

Doma už se připravujeme na Velikonoce a na jaro. Dělala jsem velikonoční výzdobu na zahradě. Ozdobila jsem keř umělými vajíčky. Doma jsme dali vyklíčit osení. Zasela jsem si i salát a přesadila jsem si svůj kaktus do většího květináče.

Přeji Vám krásné Velikonoce plné radosti. Moc se na vás těším, mějte se hezky.

Anďa

Jak se Bertík vydal na výlet

Nepovedený apríl a povedená hra s neurčitými zájmeny

Nazdárek,

já jsem Bertík, kokršpaněl, modrý bělouš. Nejsem modrý, ale černobílý. Bydlím u moc hodné rodinky, ale jednou jsem ji ztratil. Bylo to 1. 4. 2020 zrovna na apríla, když jsem šel s dcerou mé paničky Hančou na procházku. Bylo jaro, ještě ráno a všude bylo pro mě moc zajímavých vůní, všechny musím očichat a odpovědět na zprávy. Tak jsem se vydal na výpravu čumáčkem u země a Hančou v patách. Najednou jsem ucítil volání o pomoc, a tak jsem začal utíkat po této stopě. Ale Hanča za mnou neběžela, takže jsem ji ztratil.

Potkal jsem člověka, který **cosi** povídal. Moc jsem mu nerozuměl, říkal: „Ještě **někdo** potřebuje vyčistit kožich?“ A pak se podíval na mě, urousaného pejska s tlapkami od bláta, se špinavým kožíškem. Popadl mě a odvedl do koupelny. Tam se mi podíval na obojek a pronesl: „ Ty nejsi náš. Ale **něčí** určitě budeš.“ Chtěl jsem mu odpovědět, ale on uslyšel jen štěknutí. Umyl mě, osušil a vyčesal. Pak si se mnou pohrál, dal pár piškotů a odvezl mě podle psí známky domů. Už jsem cítil vůni domova, ale nebylo vyhráno. Dlouho jsem čekal před bytem, až mi otevřou. Potom panička otevřela dveře a já jí skočil do náruče. Začal jsem jí vypravovat o tom, co jsem zažil, a bylo mi jedno, že jen štěkám. Říkal jsem jí: „**Něco** se mi přihodilo. Viděl jsem moc lidí a **kdokoli** se na mě podíval, tak si chytl nos. A **čísi** pes na mě vystartoval a chtěl mě kousnout. A skoro **každý** pes ode mě utíkal. A **nějaký** pán mě našel a vykoupal. **Někteří** lidé do mě kopli. **Kdos**i šel za mnou a zjistil jsem, že to je stín. **Kterýsi** pes mě začal honit. **Ledaskdo** si mě ani nevšiml. **Leckterý** pes se mi i smál.“ A **všichni** doma byli rádi, že jsem se našel.

Tak jsem byl konečně se svou rodinou a zbytek dne jsem prospal v pelíšku. Doufám, že jste si užili aprílovou zábavu a někoho napálili. Mně ale moc do smíchu nebylo!

Mějte se hezky

Váš Bertík a Hanka Čížková

Anežka Kalábová pozoruje na zahradě ptáky, které si určuje podle knihy. Některé z nich stihne i vyfotit. Krása!

Lesní příběh s hádankou

Kája Tichá

Byl jednou jeden les. Ale nebyl to obyčejný les. V tomto lese žilo cosi zvláštního. Byl to někdo, koho normálně na ulici ani v lese nepotkáte. Kdokoli by ho totiž potkal, tak by ho pro jeho výšku ani neviděl! Tak byl malinkatý. Ledaskdo by ho možná rovnou i zašlápl. Něco vám o tomto tajemném tvorečkovi povykládám a jsem zvědavá, zda poznáte, kdo to je.

Je malý a vypadá velmi staře a nosí husté vousy. A na hlavě nosí čísi klobouk. Někdo z nás by si asi řekl, že už ho kdosi musel dříve nosit, protože je jeho zahnutý a špičatý klobouk hodně opotřebovaný. Má i záplaty a vyrezlou barvu. Leckterý z nás by si ho ani nedal na hlavu. Nějaký člověk by se ho možná i štítil vzít do ruky. Nosí také dlouhé, zahnuté boty do špice a mošničku s věcmi.

Všichni si o něm mysleli, že je bručoun. Ale on takový není. Je velmi pracovitý, zametá třeba něčí chaloupky, zalévá les, stará se o lesní zvířátka. Každý obyvatel lesa ho má rád. Některý mu občas i poděkuje. Kterýsi živočich mu chtěl jednou poděkovat za to, jak jim všem v lese pomáhá, a připravil mu velikou oslavu. Všichni z lesa mu poděkovali a řekli, že jsou moc rádi, že ho v lese mají.

Poznali jste, kdo to je?

Odpověď na hádanku je: trpaslík

Malíři, sochaři i spisovatelé

5. B

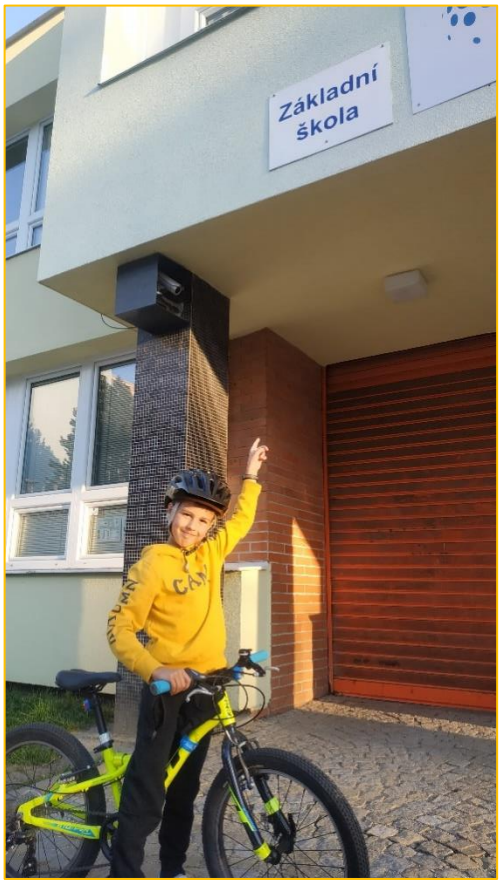

Starý Lískovec 3. 4. 2020

Dobrý den, paní učitelko,

píšu Vám dopis z karantény. Mám se dobře a jsem zdravá. V karanténě si nejčastěji kreslím, čtu a taky plním domácí úkoly. Učí mě mamka, ale nejde jí to jako Vám, ztrácí nervy. Občas je to se mnou těžké, ale nakonec vše zvládneme. Už mě to doma přestává bavit. Nevím, co mám dělat. Také mi už chybí kamarádky, i to, jak jsme chodily na hřiště. Jedna věc se mi ale na karanténě líbí, a to že nemusím brzy vstávat.

Doufám, že se Vám daří dobře a brzy se uvidíme ve škole.

S pozdravem Valerie Zatloukalová

Velikonoce 2020

Velikonoce 2020 byly zvláštní.

Jelikož je kovid19, tak se nemohlo jít mrskat ani navštěvovat své blízké. Kovid19 je nakažlivá nemoc a hlavně starší lidé jsou v ohrožení života, a proto jsme nemohli navštívit babičku a dědečka. Na kovid19 není lék ani vakcína. Proto je vyhlášená karanténa a měli bychom být hlavně doma.

Můj bratr tedy mrskal babičku a ostatní přes video hovor, který jsme měli na velké televizi, abychom se dobře viděli. Mával ve vzduchu mrskačkou a říkal básničku. Povídali jsme si asi půl hodinky o různých věcech a ukazovali si velikonoční výzdobu.

Také jsme barvili vajíčka a pekli velikonoční cukroví, které jsme ozdobili sněhem z cukru a cukrovými barevnými ozdobami. Bylo výtečné a křupavé. Vajíčka byla také ozdobená a nakonec snězená.

To byly velikonoce 2020, byly virtuální.

Lucie Nečasová, 5. B

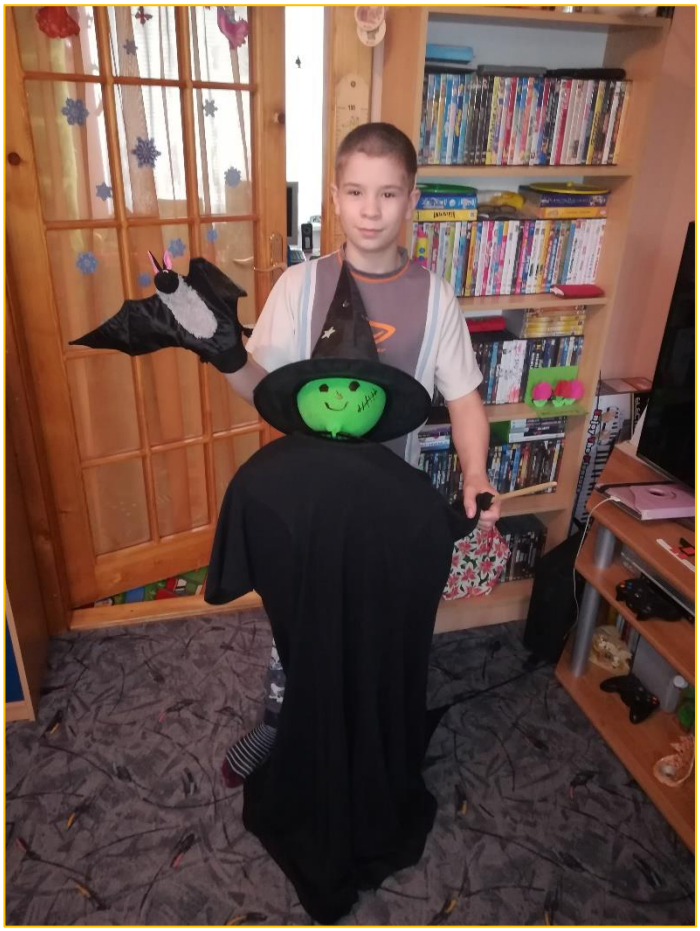

NETRADIČNÍ ☺☺☺ VELIKONOCE

Velikonoce jsou svátky, které naše rodina neprožívá. Je to tím, že jsou největším křesťanským svátkem a my věřící nejsme. Jediné co děláme, tak s maminkou vyzdobíme byt, nabarvíme vajíčka, upečeme mazanec a s tatínkem pleteme mrskačky.

Letos byly Velikonoce netradiční v tom, že jsem sice babičky, tetu a sestřenku Aničku vymrskal, ale ne doma. Na etapy jsme vyrazili do lesa a tam jsem jim pořádně naložil. ☺ V roušce mojí velikonoční koledě nebylo úplně rozumět, ale naštěstí ji všichni znají, takže jsem si donesl i spoustu dobrot. ☺

Mrzelo mě jen to, že jsem nemohl jít pozdravit a vymrskat spolužačky z bývalé školy, na které chodím s kamarádem každý rok.

Adam Řiháček, 5. B

Byl jednou jeden člověk

5. C

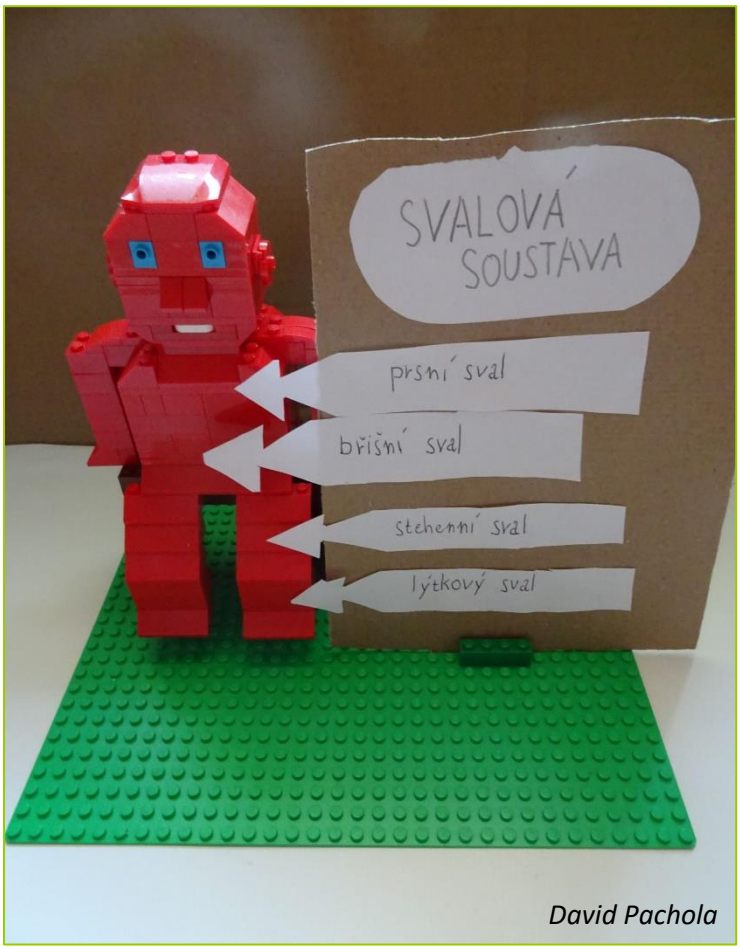

David Pachola

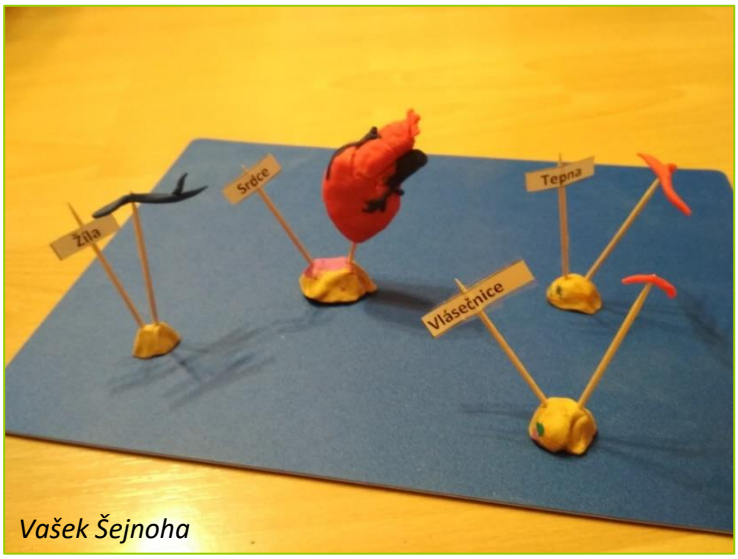

Vašek Šejnoha

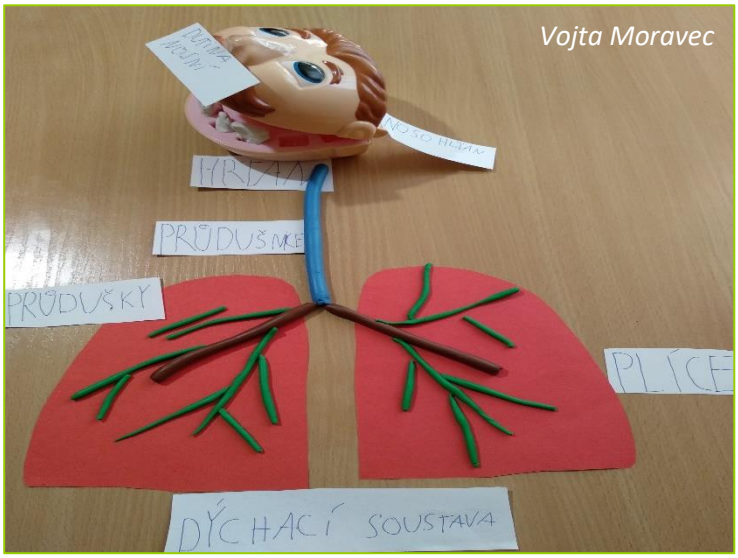

Vojta Moravec

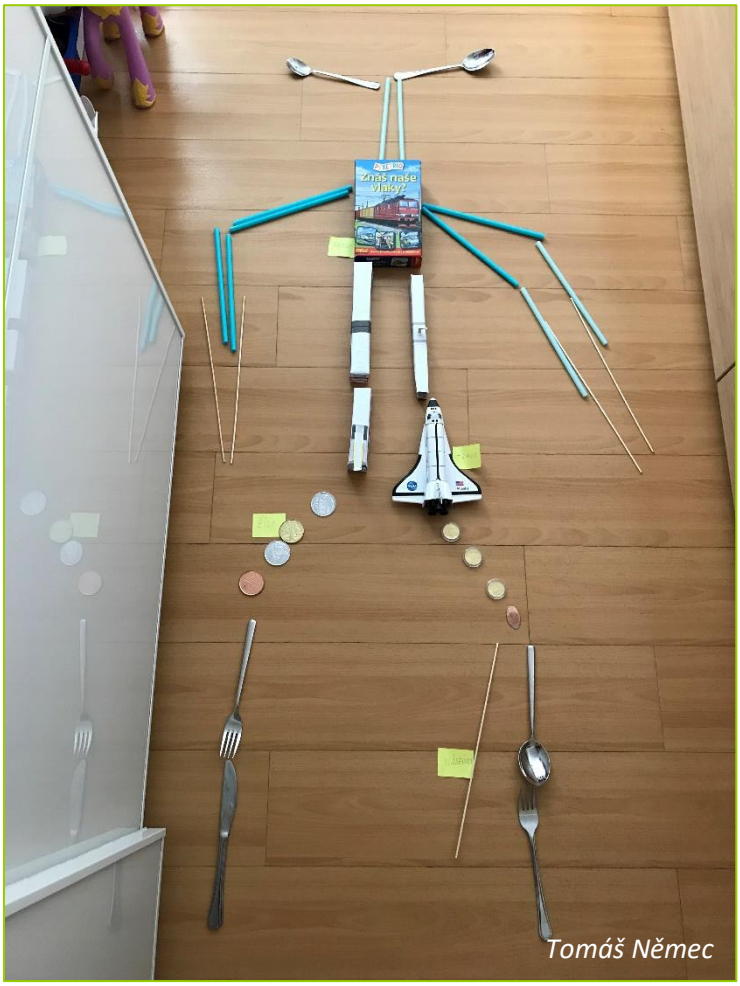

Tomáš Němec

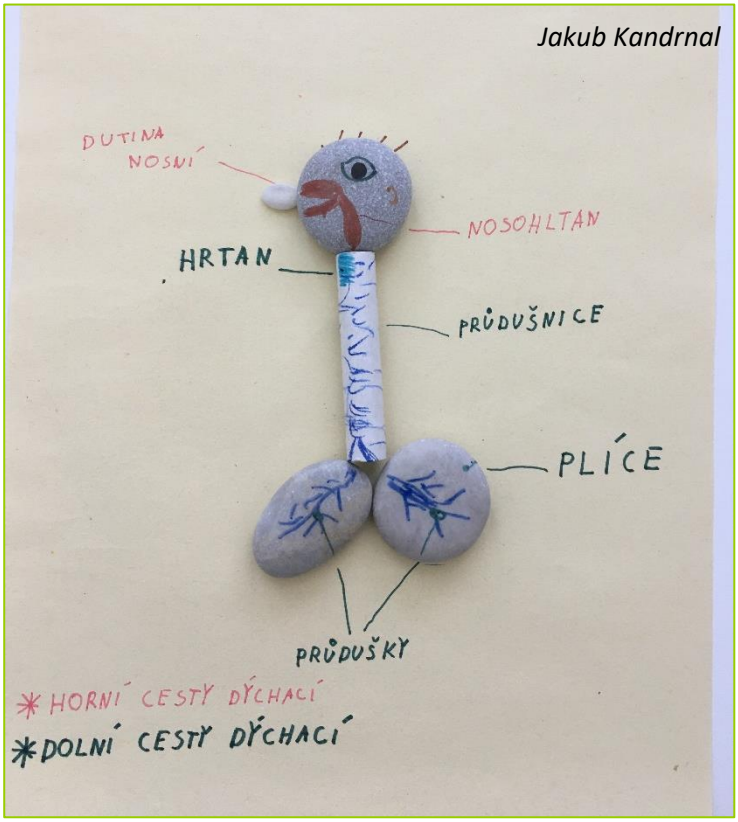

Jakub Kandrnal

Anna Vedlichová

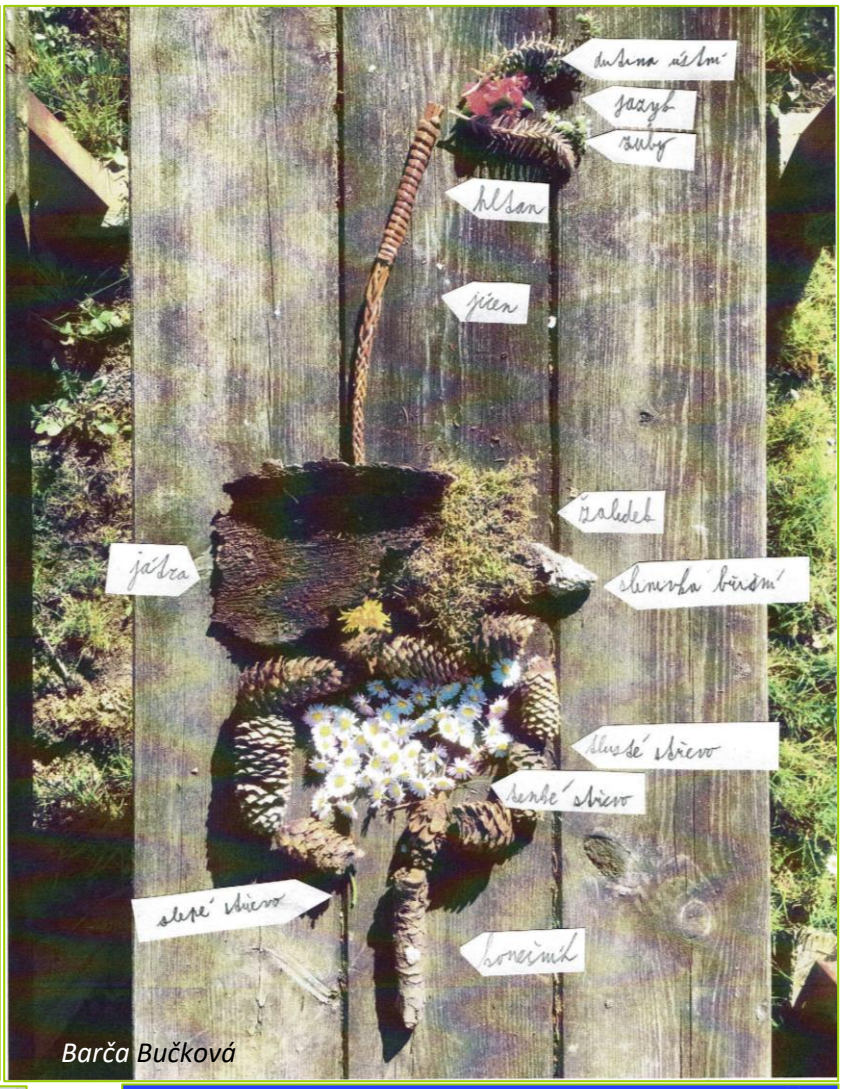

Barča Bučková

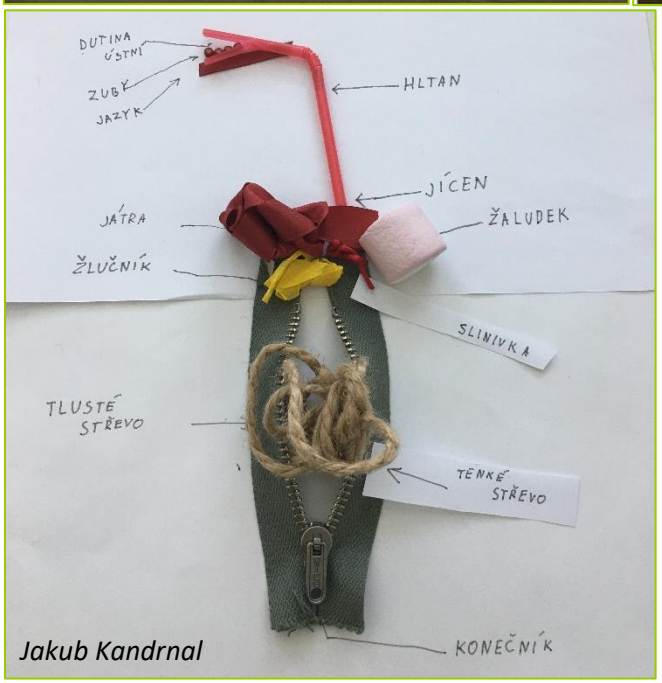

Jakub Kandrnal

Barča Šusterová

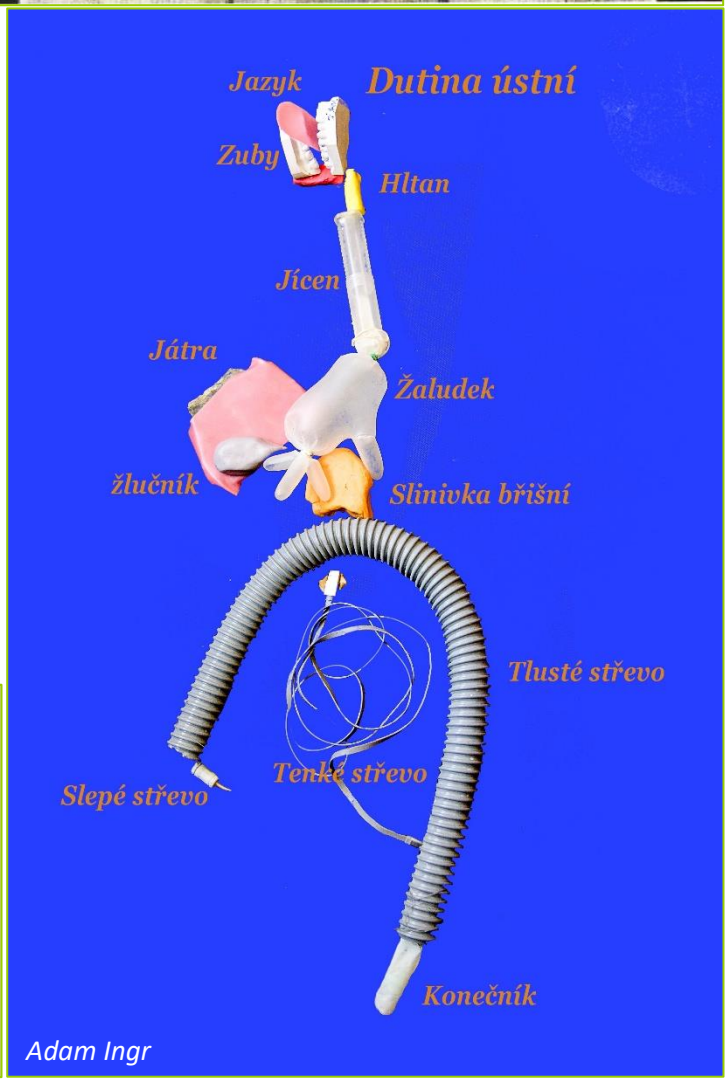

Adam Ingr

VELIKONOČNÍ VÝZVA

S češtinou a výtvarkou je svět krásnější

Jaro je prima

Jaro, to je prima,
není totiž zima.
Jaro je plné změn,
vylez proto ven.
Hadi, štíři vylézají
a ptáčci k nám přilétají.
Na jaře kvetou květiny,
ven jdou všechny rodiny.
Děti hrají kuličky
na dvorku u babičky.
Včelky z úlů létají,
děti svůj strach netají.
Není se však čeho bát,
včelky má mít každý rád.

Na jaře svítí sluníčko,
s babičkou obarvím vajíčko.
Na jaře všechno kvete,
tatínek pomlázku plete.
Kluci domy obcházejí,
holky už je vyhlížejí.
Své zadky jim nastaví
a vajíčka jim rozdají.
Tak to chodí každý rok,
pro slepice je to šok.

Bříza, lípa rozkvétá,
radost z jara odlétá.
Alergie nám vážně vadí,
ale doktoři nám rádi poradí.
Zirtec, Zodac, Aerius si dáme,
alergiím snadno odoláme.
A když nám hůře je,
pobyt doma prospěje.
Než se ale nadějem,
budem zase moct jít ven.
Na jaře je totiž krásně,
pojďme spolu skládat básně.
A až jaro skončí nám,
do plavek se oblíkám.
Je tu totiž léto jen,
sakra, byl to pouze krásný sen!

Asi týden před Velikonocemi jsem rozeslala žákům 2. stupně zprávu, která zněla:

Určitě už Vás některé „svrbí" ruce od toho dlouhého netvoření,
nebo naopak tvoříte vesele dál...
Mám pro Vás všechny **VELIKONOČNÍ VÝZVU**!
Vytvořte nějakou hezkou dekoraci, vyzdobte si pokojíček nebo celý byt (dům), namalujte či nakreslete velikonoční přání, upečte perníčky nebo velikonočního beránka a samozřejmě obarvěte a ozdobte velikonoční vajíčka!
***Prostě tvořte, tvořte, tvořte**! Originalitě se meze nekladou!* 😊

Pak už jsem jen doufala, aby se na moji výzvu někdo i v této „virové" době chytil! Nakonec jste mě nezklamali a úlovky to byly velice, velice podařené – posuďte sami. Milí účastníci, všechny Vás moc chválím!

Monika Komárková

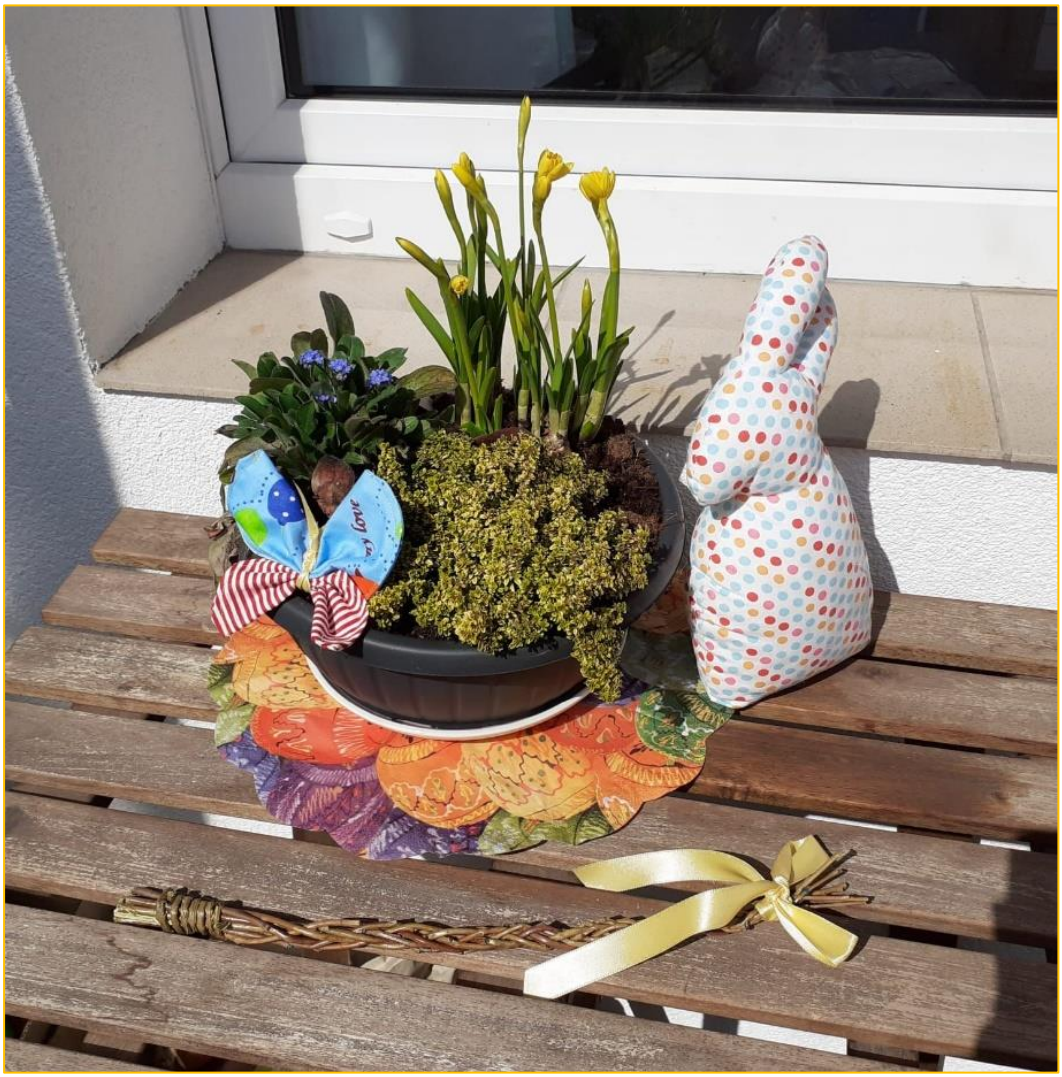

Velikonoční foto Patrik Kalivoda, 9. A
Jarní básnička Sára Szuściková, Veronika Tichá, Daniela Jedličková, Silvie Hublíková 8. A

Básnička zvítězila v jarní soutěži Armixxxu a v září získá pizzu za 1. místo! Gratulujeme!

Velikonoční vajíčko

Bára Dohnalová, 9. A

Dřív byla jen tma a prázdnota, ale pak najednou světlo. Snesla mě slepice. Jsem vejce, malé hnědé vajíčko. Těšilo jsem se, že se ze mě stane kuřátko, které vyroste a bude mít další kuřátka. Ale to se nestalo. Velcí tvorové mě vzali pryč, jen chvíli po tom, co jsem bylo na světě. Schovali mě do krabice spolu s dalšími vejci a odvezli nás pryč. Ostatní říkali, že ta velká stvoření jsou „lidé" a že nás chtějí sníst. Proč by nás jedli? Proč nás dávají do boxů? Tolik otázek a žádné odpovědi. Od lidí, co kolem nás prochází, jsem se dozvědělo, že budou "Velikonoce". Nevím, co to znamená, ale lidé se na to nejspíš těší.

Někdo vzal naši krabičku s deseti vejci a odnesl nás pryč. Všichni jsme se báli a mysleli jsme, že nás sní, ale stalo se něco jiného. Jeli jsme nějakým vozem a dojeli jsme do domu. Tam poprvé po dlouhé době otevřeli naši krabici. Spatřili jsme světlo, které vcházelo do místnosti velkými okny a ozařovalo tváře tří osob. Byli to dva dospělí a malá holčička. Povídali si spolu, ale neříkali nic o tom, že by nás jedli, naopak něco úplně jiného. Chtěli nás barvit? Zdobit? Co to je za nápady? No aspoň to zní lépe, než kdyby nás jedli. A tak odešli z místnosti, kterou pojmenovali „kuchyň", a nechali nás tam zase ve tmě samotné.

Druhý den ráno přišla do místnosti žena a začala něco připravovat. Nejspíš něco k jídlu. Už se natahovala po vajíčkách, když najednou přišla holčička a zastavila ji. Říkala něco o malování a Velikonocích. Žena si povzdechla, usmála se a vzala si jiné jídlo. Po chvíli přišel i muž a společně pojedli. Jsem fascinováno, jak lidé žijí. Jídla si všelijak upravují, jí je „příborem" a neustále mluví o spoustě věcech. Možná lidé nejsou až tak hrozní, jak říkala ostatní vajíčka.

Po snídani začalo být v domě rušno. Lidé přecházeli z jedné místnosti do druhé a neustále dělali různé zvláštní činnosti. Žena něco říkala dívce a ta vypadala vesele a natěšeně. Potom mi to došlo. Přišel můj čas. Tohle je konec. Nebo ne? Žena vzala kastrol a naplnila ho vodou a položila ho na plamen, který se zničehonic objevil. Když voda začala bublat, vzala mě a ostatní vejce a opatrně nás vložila do vařící vody.

Je mi horko. Já se vařím! Přijde mi, že se každou chvíli rozpadnu, ale skořápka vše drží pohromadě. Cítím, jak se nafukuji a začínám tvrdnout. Mé malé kuřátko! Nikdy se nenarodí. Vidím, jak se ostatní trápí. Všichni se chceme dostat pryč. Přijde mi, že se vaříme několik hodin. Celou tu dobu jsem bylo v bolesti. Konečně nás vytáhli z bublající vody. Zjistilo jsem, že to bylo jen pár minut. Tomu se mi nechce věřit. Ale to není všechno! Jen chvíli po tom, co nás vytáhli, nás znovu dali do kastrolu, ale tentokrát v něm byla červená voda. To nebylo až tak špatné, ale nechápu, proč to dělají. Pak na nás něco lepili a malovali. To je u lidí normální takhle si hrát s živými věcmi? Naštěstí nás po zbytek dne nechali.

Je další den a podle všeho, co jsem slyšelo, jsou dnes Velikonoce. Velmi se bojím, protože nevím, co se dnes stane. Muž přišel do místnosti první. Vzal si nějakou větev, a když přišla žena, začal ji větví plácat. Co to dělá? Oni spolu bojují? Oba se usmívali a povídali si. Pak přišla i dívka a muž ji taky poplácal. Pak někdo zazvonil. Děvče vzalo košík, ve kterém jsme byli a šla ke dveřím. Stáli tam dva chlapci s nazdobenými větvemi. Poplácali dívku a něco u toho říkali. Dívka sáhla do košíku a vzala mě a jedno další vejce. Každému klukovi dala jedno vajíčko. Chvilku si povídali a pak kluci odešli. A já jsem teď v ruce vysokého kluka. Co se mnou bude dělat? Dá mě někomu jinému nebo mě sní? Přemýšlelo jsem nad svými možnostmi, ale než jsem došlo k rozumnému závěru, chlapec zakopl a vypadlo jsem mu z ruky. Tak to je můj konec! Všechno kvůli lidem a kvůli „Velikonocům".

Doufám, že se nad sebou lidé dobře zamyslí a změní své chování vůči věcem a zvířatům. Mohla ze mě vyrůst slepice nebo kohout, ale místo toho letím vzduchem k nevyhnutelnému konci.

Ondra Zicha, 6. B

Adam Mičánek, 6. B

Daniela Jedličková, 8. A

Valerie Vlková, 6. B

Daniela Jedličková, 8. A

Ošklivé vajíčko

Dominik Adamec, 9. B

V nedaleké vesnici žila babička, která měla dvůr se zvířaty. Válela se tam skupina vajíček a odsuzovala jedno kvůli vzhledu, to jsem já. Chovali se ke mně jako k ošklivému káčátku. Měl jsem malou bouli na hlavě.

Jednou, když všichni spali, jsem se šel kutálet kolem řeky a tam mě nějací lidé vzali. Když viděli, že mám bouli, tak mě vzali domů. Chtěli mě nabarvit. Měl jsem strach. Povídali si o tom pořád.

Dali mě do kuchyně, kde jsem spatřil vraždící nástroje: různé nože, kráječe na vajíčka, louskáčky ořechů. Měl jsem ještě větší strach. Nevěděl jsem, co se mnou udělají dál.

Najednou jsem viděl muže, co začal naplňovat hrnec vodou, a už mi to bylo jasné, jde se vařit! Vzal mě a hodil do hrnce, dopadl jsem až na dno, takže jsem praskl. Stalo se to, čeho jsem se obával nejvíce – prasknutí! Snažil jsem se zadržovat dech. Byl jsem v tom mistr, jelikož jsem jako malý trénoval u řeky, dokázal jsem to až na pět minut. Když mi opravdu docházel dech, tak mě vytáhli. Prasklina se zvětšovala a bolela čím dál víc. Už mě chtěli nabarvit, ale uviděli prasklinu, a tak mě odložili do misky na vyhození.

Z ničeho nic se u mě objevila malá holčička, usmála se na mě a řekla: „Neboj se, kamaráde, já ti tu prasklinu zalepím.“ A stalo se, zalepila mě páskou, kterou odlepila z ručičky od panenky, a už mi bylo lépe.

Pak mi řekla: „Odnesu tě někam, kde ti bude lépe.“ Vzala mě a odnesla do blízkého lesa. Položila mě opatrně do trávy, zamávala a odešla. Od té doby na ni myslím jen v dobrém. V přírodě jsem začal nový život a rána se mi krásně zahojila.

Velikonoční pohádka

Zuzana Zhořová, 9. A

Konečně nastal ten den – Velikonoce. Jaro už bylo v plném proudu, všechny kytky, keře i stromy se probouzely zpátky k životu, takže to venku vypadalo nádherně. A nejen vypadalo, ale všechno krásně vonělo. U nás na stole už ležel košík s nabarvenými vajíčky, která čekala na koledníky.

Na chvíli jsme všichni odešli do kuchyně, abychom dodělali poslední jídlo pro hosty, a zrovna v tu chvíli se to stalo. Z jednoho vajíčka, které jsme asi zapomněli udělat, se začalo líhnout kuře. Krásné, žluté, malé kuřátko. Chvíli se rozhlíželo, kde má mámu a sourozence, jenže kolem nikdo. A tak se rozhodlo je najít. Čerstvě vylíhnuté kuřátko se vydalo hledat svou mámu.

Vyskočilo z košíku a začalo se procházet po stole. Já jsem zrovna donesla skoro poslední várku jídla. Ničeho jsem si ale nevšimla, takže jsem se zase vrátila pomoct mamce v kuchyni. Kuřátko mezitím vylezlo z úkrytu, kde nejspíš bylo, když jsem tam přišla já. Pak si všimlo toho, co přibylo na stole – jídlo. Od svého vylíhnutí nic nejedlo, takže mělo obrovský hlad. A navíc to všechno vypadalo tak lákavě. Kuřátko samozřejmě neodolalo a pustilo se do jídla. Bylo tak hladové, že to vypadalo, že se to do něj ani nemůže vlézt.

Jenže když jsme přišli, místo jídla tam na talíři spalo kuře. Prvně jsme se lekli, ale po pár minutách nám došlo, že to je opravdu živé kuře. Mamčiny první starosti byly, co dáme hostům za jídlo a co se bude jíst. Mě jako první napadlo, co s ním budeme dělat. Naštěstí jsem se ani nemusela ptát a táta navrhl, že si ho necháme. Máma byla prvně proti, ale po tom, co se naše kuřátko probudilo, mu nemohla odolat.

Takže kuře, které nás připravilo o všechno jídlo na Velikonoce, se nakonec stalo naším domácím mazlíčkem. A i přes to, že z něj za chvíli vyrostl kohout, pořád to bylo naše malé kuřátko. Od té doby jsme na Velikonoce už nikdy nevařili vajíčka.

Michal Kotek, 7. A

Natálie Kyselá, 9. A

Adam Dastych, 6. B

Lucie Leščinská, 6. B

Vašek Sláma, 9. A

Matyáš Klvač, 7. A

Jiří Fojtík, 9. A

Šťastná velikonoční vejce

Gabriela Bendová, 9. B

Každé vejce, které je zařazeno v obchodních regálech, jen čeká, až si je nějaký netvor koupí a hodí je na pánev nebo do buchty. Toto byl pro nás největší horor, co mohl přijít, a nic jsme s tím nemohli dělat, protože jsme jen malá nevinná vajíčka. Netvoři jim říkáme, protože se chovají dost zvláštně, chodí po dvou nohách, vydávají prapodivné zvuky a hlavně nás vždycky sní. Teď se možná ptáte, kdo vlastně jsem? Abych se tedy představila, jsem malé vejce, kamarádi mi říkají Lili a chtěla bych se s vámi podělit o můj příběh, který se mi stal minulý rok na Velikonoce.

Každé vejce má Velikonoce rádo, i když v pondělí večer skončí v žaludku některých z netvorů. V neděli 12. dubna jsem seděla s kamarády v malé kartonové krabičce v malém regálu a čekali jsme, až si nás někdo v obchodě vezme a vloží do košíku. Přišel k nám jakýsi malý netvor s červenou sukní a mašlí ve vlasech. Vlasy jsem jim vždy moc záviděla, každé ráno bych si je česala a dělala různé účesy. Když si nás tedy vybral a dal do košíku, všichni jsme se radovali, protože jsme věděli, že budeme patřit mezi velikonoční vejce. Budou z nás krásná, načančaná a upravená vejce. Byl to můj sen a konečně se mi splnil. Byli jsme v nákupní tašce a zanedlouho jsme se už koupali v teplé vodě v kulatém bazénku, byl to nádherný pocit. Když nás z té koupele vytáhli ven, začali nás malovat štětečky a upravovat, aby nám to slušelo. Byla jsem v sedmém nebi. Štěteček příjemně šimral a moc jsem si to užívala. Když jsme byli všichni upravení, už jsme jen čekali na zítřejší den, kdy si nás někdo vezme.

V pondělí zrána si mě a kamaráda Mikiho vzal malý netvor, který rukou držel jakousi větev. Dal si nás do kapsy a šel o dům dál. Z ničeho nic se rozběhl a v kapse to začalo být velmi nepříjemné. Házelo to s námi jak na horské dráze. Za chvíli jsme oba leželi na zemi, trochu jsme se potloukli, ale přežili jsme, netvor utíkal dál a ničeho si nevšiml. Nejdřív jsem nevěděla, co máme v dané situaci dělat, ale po chvíli nám došlo, že jsme unikli smrti a teď jsme volní. Radovali jsme se a jásali. Mikiho napadlo, že vyrazíme na cestu kolem světa a poznáme jiné země a kultury. Mně se nápad moc líbil a hned jsme vyrazili.

Celý rok jsme cestovali a byli v několika zemích. Tento příběh píšu z Ameriky, kde se nám zalíbilo nejvíce a usadili jsme se tu, dokonce jsme si tady našli kamarády, se kterými trávíme hodně času. Jsem ráda, že mám kolem sebe hodné kamarády a můžu si užívat život na sto procent.

O velikonočním králíčkovi

Sabina Přikrylová, 9. A

Tento příběh je o malém králíčkovi, který pozná, že být jiný než ostatní, není vůbec špatná věc.

Příběh začíná u obyčejného králíčka na farmě, někde v Anglii. Jmenuje se Snížek, a to proto, že je albín – má běloučkou srst a červené oči. To však neznamená, že je nějak zajímavý, naopak, všichni na farmě se mu posmívají.

„Copak jsi ztratil barvy, hlupáčku?“ křičela na něj selata. „Aby ses neztratil ve sněhu, ťuňťo!“ smály se slepice. Právě proto neměl Snížek kamarády. Ale maminka mu vždy říkala:

„Neposlouchej je. Nestyď se za to, kdo jsi, Snížku. Dokud budeš hodný a laskavý, nezáleží na tom, jak vypadáš.“ Snížek si to vzal k srdci.

Jednoho dne se procházel po louce za farmou, když najednou uslyšel pláč. Nejdříve si myslel, že to nic není, ale když to pokračovalo, šel to prozkoumat. Vycházelo to z nedalekého keře. Byl tam malý chlapec – farmářův syn. Vzlykal a mezi slzami vypouštěl nadávky.

„Hloupé děti,“ povídá, „já si přece kamarády najít umím!“ O čempak to asi mluvil? Snížek přihopsal k chlapci a povídá:

„Ahoj, já jsem Snížek. Jak se jmenuješ ty?“

Chlapec nejdříve vypadal zaskočený, ale pak odpověděl: „J-jmenuji se O-Oscar.“

„A co se ti stalo, Oscare?“

„Děti ve škole se mi posmívají za mé oči.“

„Co je špatně s tvýma očima?“

„Říkají, že jsou moc modré a že modrá přináší neštěstí,“ řekl a opět se rozbrečel.

Snížek se na chvíli zamyslel. Jak by mu mohl pomoci? Pak mu to došlo. Blíží se Velikonoce. To znamená, že děti budou malovat vajíčka a péct malé housky.

„Zítra sem na louku přiveď všechny své spolužáky a řekni jim, že to o tvých očích není pravda.“

„A proč? Co se stane?“

„To uvidíš,“ odpověděl Snížek a odhopsal.

Další den se na louce objevil Oscar i se spolužáky. Oscar byl celý vystrašený, ale věřil Snížkovi. Už to bylo dost dlouho a děti se začaly vyptávat. Najednou ale Elis, malá hnědovlasá holčička, zavolala děti k sobě. Našla totiž velikonoční vajíčko. Ale ne ledajaké – bylo čokoládové.

„Kde se tu vzalo?“ zeptal se Ronald.

Oscarovi to došlo: „To byl velikonoční králíček, máme štěstí, našli jsme jeho skrýš. Bude jich tu určitě víc!“ Děti se tedy rozeběhly po louce a hledaly.

Na konci dne si odnášely plné náruče čokoládových vajíček. Samozřejmě velikonočnímu králíčkovi a Oscarovi poděkovaly. To Snížka velmi potěšilo. Už mu nevadilo, že se mu zvířata na farmě posmívají. Odteď každé Velikonoce schovával vajíčka na louce, aby mohly děti najít co nejvíce. Každým rokem přicházelo více dětí a každým rokem Oscarovi přibývali kamarádi.

A tak se Snížek stal Velikonočním králíčkem.

Lenka Schillerová, 8. A

Klára Zajícová, 6. C

Martin Vodvářka, 9. A

David Probošt, 7. A

David Lašák. 7. B

MYSLET JE ZÁBAVA

Matika všude, kam se podíváš

Úkol zněl jasně…

„Soustřeďte se na hlavní předměty," byla slova pana ředitele, která proběhla na poradě na začátku karantény. Dala jsem hlavu do dlaní a přemýšlela jak na to. Nebude to nic lehkého, vždyť učím hlavní předmět, matematiku, ve čtyřech třídách.

A tak jsem sedla k počítači a začala plánovat, sepisovat, shromažďovat, prohlížet, studovat a tvořit „práci" pro své žáky. Byla jsem přesvědčena, že bych měla do plánů zahrnout nejenom učivo, ale i něco navíc. A co tak výzvy. Ano, to by mohlo být to pravé, v dnešním světě i moderní. A tak jsem mezi „povinnou látku" propašovala úlohy, které mám ráda, ale nezbývá na ně ve školním roce čas. Origami, tangram, logické úlohy, v osmé třídě oslavovali „Pí Day", v sedmé skládali tělesa. I když to byly práce dobrovolné, zapojilo se do tvoření, které se tváří, že nemá s matematikou nic společného, mnoho žáků. Někdy jsem dokonce zjistila, že se nad výzvou zamyslela celá rodina. Takováto aktivita se cení stejně, jako jakýkoli úkol ve vzdělávání na dálku.

Když jsem se v tomto týdnu dozvěděla, že do školy žáci již nepůjdou, dala jsem hlavu do dlaní podruhé. (Upřímně, hlavu mám v dlaních několikrát denně☺). I když jsem s dětmi ve spojení každý den, chatujeme spolu, máme online hodiny, plány prací se od těch počátečních maličko změnily a nejspíš ještě změní. A výzvy? V těch budu pokračovat. Co mé žáky čeká? Detektivní příběhy, sirkové hlavolamy, jednotažky a další zajímavé úkoly.

Jak jsou naši žáci šikovní, se můžete přesvědčit ve fotogalerii, kde jsou ukázky prací žáků VI. C, VII. B, VIII. B a IX. B.
Na závěr přikládám fotografii našeho psa. Ptáte se proč? No, na online hodinách jsem každé třídě slíbila, že jim ho ukážu. Někteří žáci se však ještě nepřipojili a já ho nebudu ukazovat pokaždé☺. (Jmenuje se Jacky, je to pes a je mu 11 let. Je to maltézský psík.)

Ivana

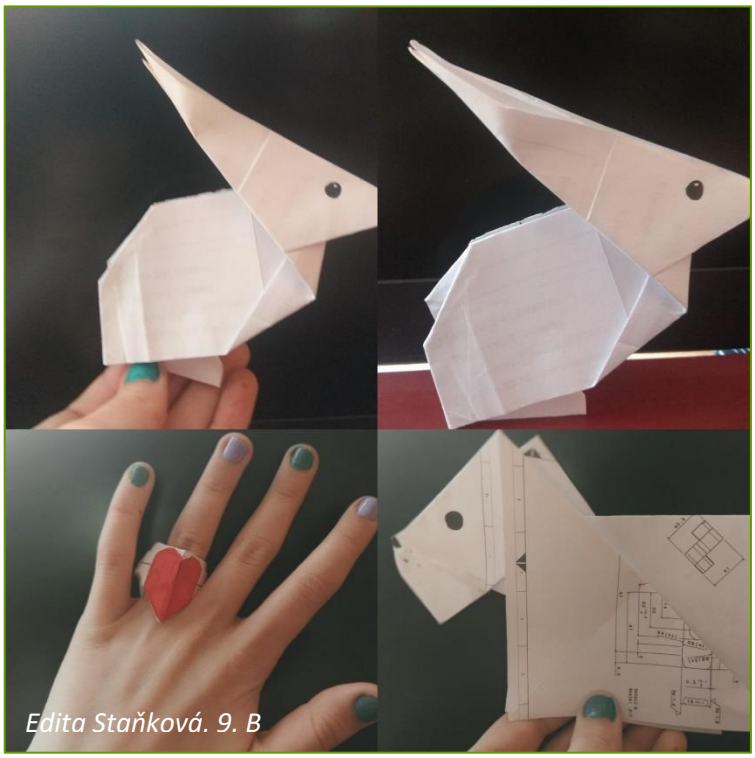

Edita Staňková. 9. B

Martin Moliš, 8. B

Origami je japonské skládání z papíru zejména čtvercového tvaru do různých útvarů. Nejznámější skládankou je jeřáb, který je v Japonsku znakem dlouhověkosti. I u nás máme tradice ve skládání z papíru. Snad každý umí složit čepici, loďku či vlaštovku.

Gabriela Bendová, 9. B

Lucie Jurečková. 8. B

*Tangram je hra,
která má své kořeny v Číně.
Skládá se ze sedmi
geometrických tvarů,
které se používají podle pravidel
při skládání různých obrazců.
Tangramy mohou být ze dřeva,
papíru, plastu, slonoviny.
Při skládání se musí použít
všechny díly a nesmí se
překrývat.*

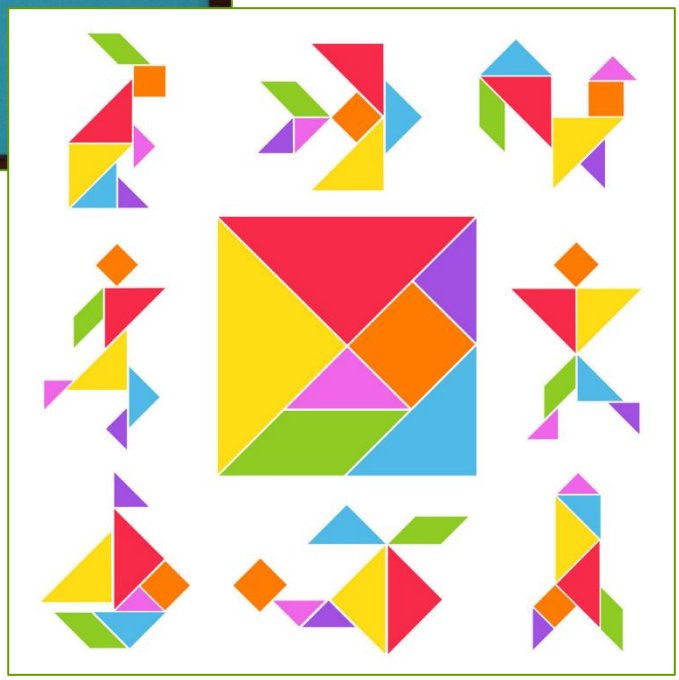

Simona Skulilová, 9. B

Edita Staňková, 9. B

Adam Prýgl, 8. B

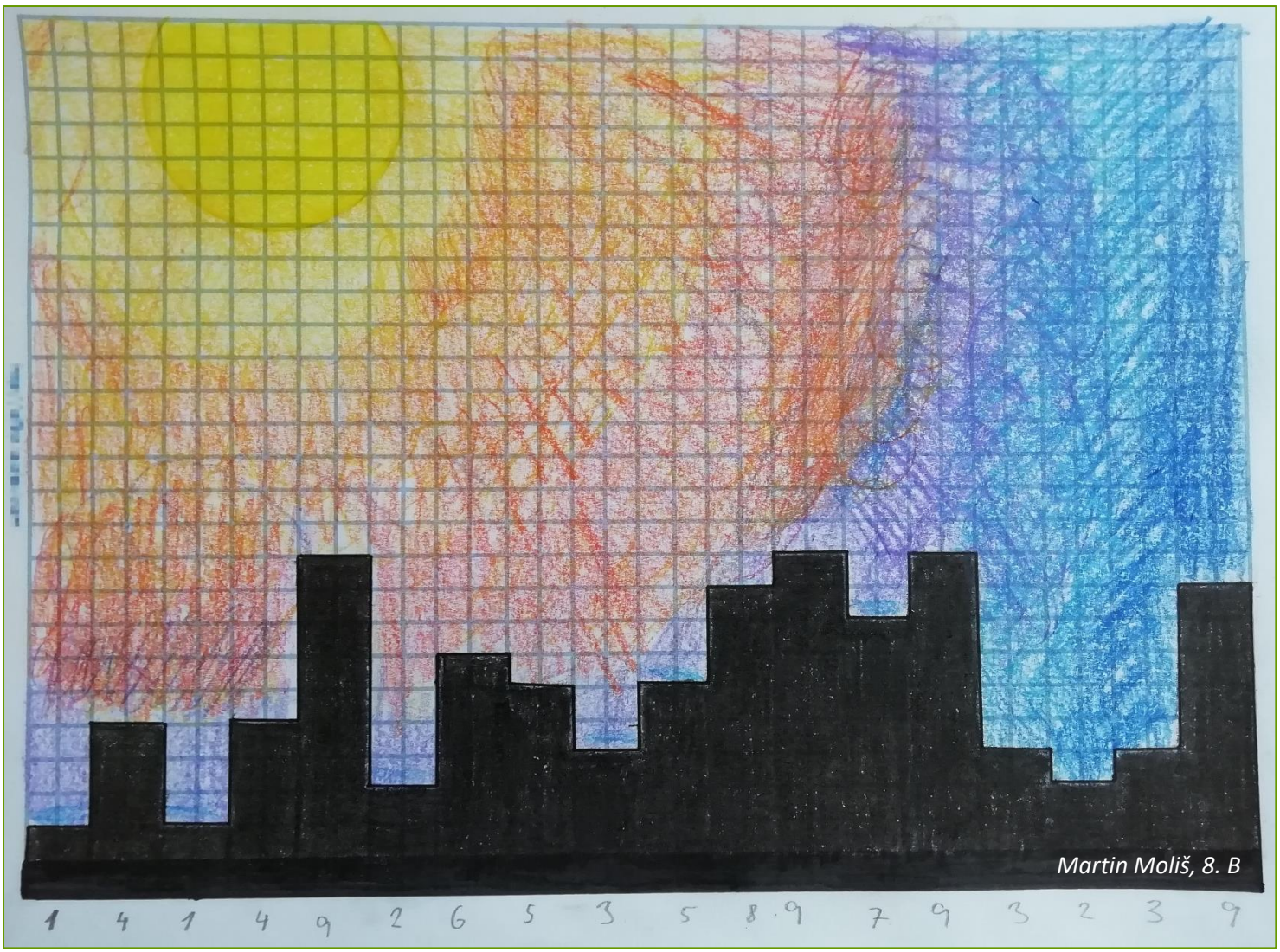

Martin Mališ, 8. B

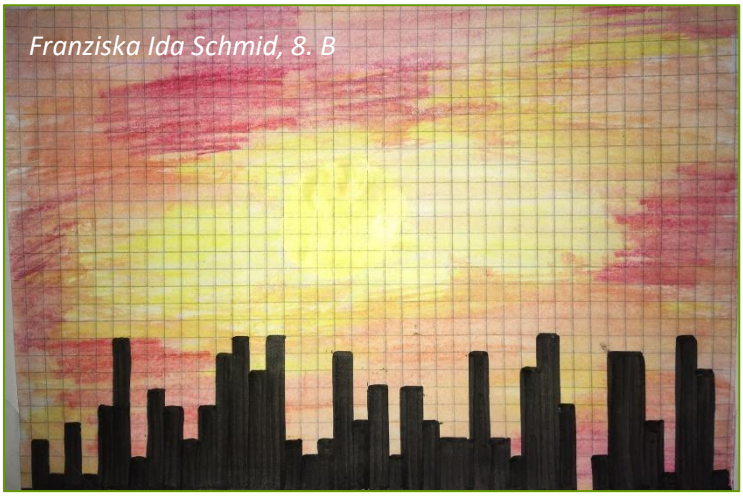

Franziska Ida Schmid, 8. B

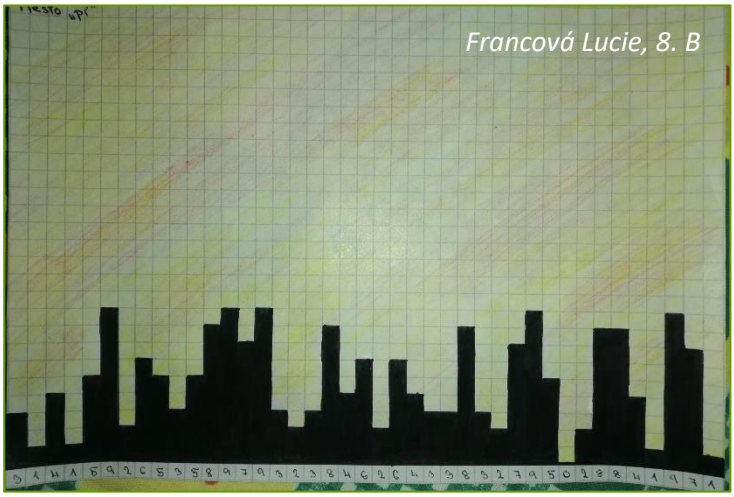

Francová Lucie, 8. B

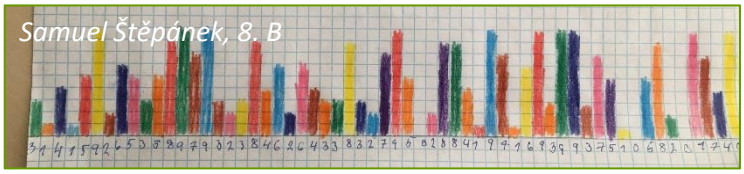

Samuel Štěpánek, 8. B

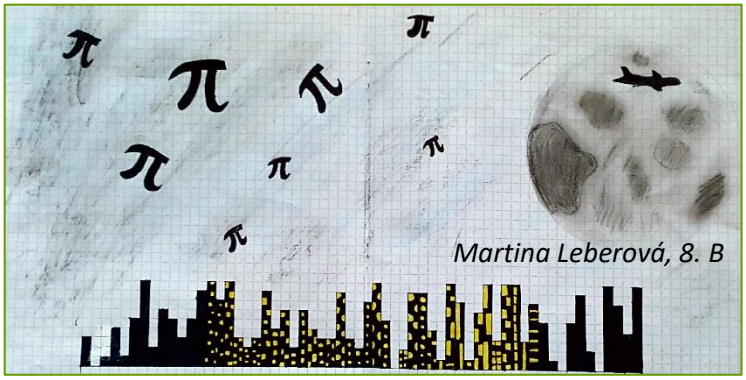

Martina Leberová, 8. B

„Pí Day“ je zejména v amerických školách oblíbený den v roce, který připadá na 14. 3. Je to proto, že zapisují datum „obráceně“ a místo desetinné čárky píší desetinnou tečku, tzn. 3.14. Toto číslo π se nazývá Ludolfovo číslo podle holandského matematika Ludolfa van Ceulena, který v 16. století určil jeho hodnotu na 35 desetinných míst a vyjádřil jí závislost mezi délkou kružnice a jejím poloměrem. Dnes je již známo 5 biliónů cifer za desetinnou čárkou v tomto čísle.

Žáci 8. B tvořili „Město Pí“, sídliště, v němž je výška domů dána cifrou v π.

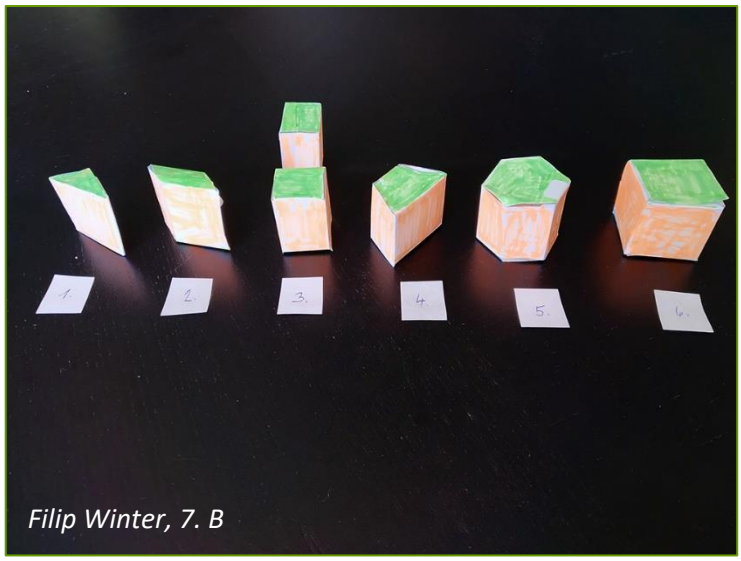

Filip Winter, 7. B

David Lašák, 7. B

David Hirsch, 7. B

Matyáš Ulmann, 7. B

Jonáš Jiříček, 7. B

Sedmáci skládali geometrická tělesa z daných sítí a řadili je podle vzrůstajícího objemu.

Osmáci se zase pustili do Circle Art, kde vytvářeli obraz jen pomocí kruhů.

Eliška Procházková, 8. B

Patrik Pláteník, 8. B

Karolína Paulíková, 8. B

BRÁNA JAZYKŮ OTEVŘENÁ

Jde o to najít společnou řeč

Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem… Ano, tohle rčení platí a bude platit stále, i když jsou kvůli pandemii dočasně uzavřené hranice a nikdo z nás netuší, kdy se zase podívá do zahraničí na dovolenou nebo na prázdniny. Přesto se žáci i nadále vzdělávají v cizích jazycích, které jim naše škola nabízí, a myslím, že v nich dosahují výborné úrovně. Šesťáckou angličtinu i sedmáckou ruštinu si koneckonců můžete prohlédnout na následujících stránkách.

Nejsou to ale cizí jazyky, co občas brání lidem v tom, aby našli společnou řeč. Kolik řečí umíš, tolikrát ti to může být jedno, když se neumíš dorozumět s kamarády, rodiči, učiteli, známými, prostě celým světem kolem sebe. Učit se naslouchat druhému je stejně důležité, jako učit se vyjadřovat. A to jak v cizí řeči, tak i v té naší vlastní.

Jolana Hůrková

It is near one month I cannot go to school. Whole the time I am at home. I live with our family in Syrovice. Whole the time I am alone at home, because my parents are at work. It is Easter now. My family wanted to go to Prague, but we must stay at home. It is a pitty!

So we work in the garden together – me, my mum and my dad. This is our garden – see my picture.

This is my room. There are a cabinet and a bed on the right side and there is a table on left side. Before I took photo I have to keep my room tidy :-)

And who is it?

This is my cat. She‘s is lazy lady. Her name is Mia.

Denis Tušla, 6. A

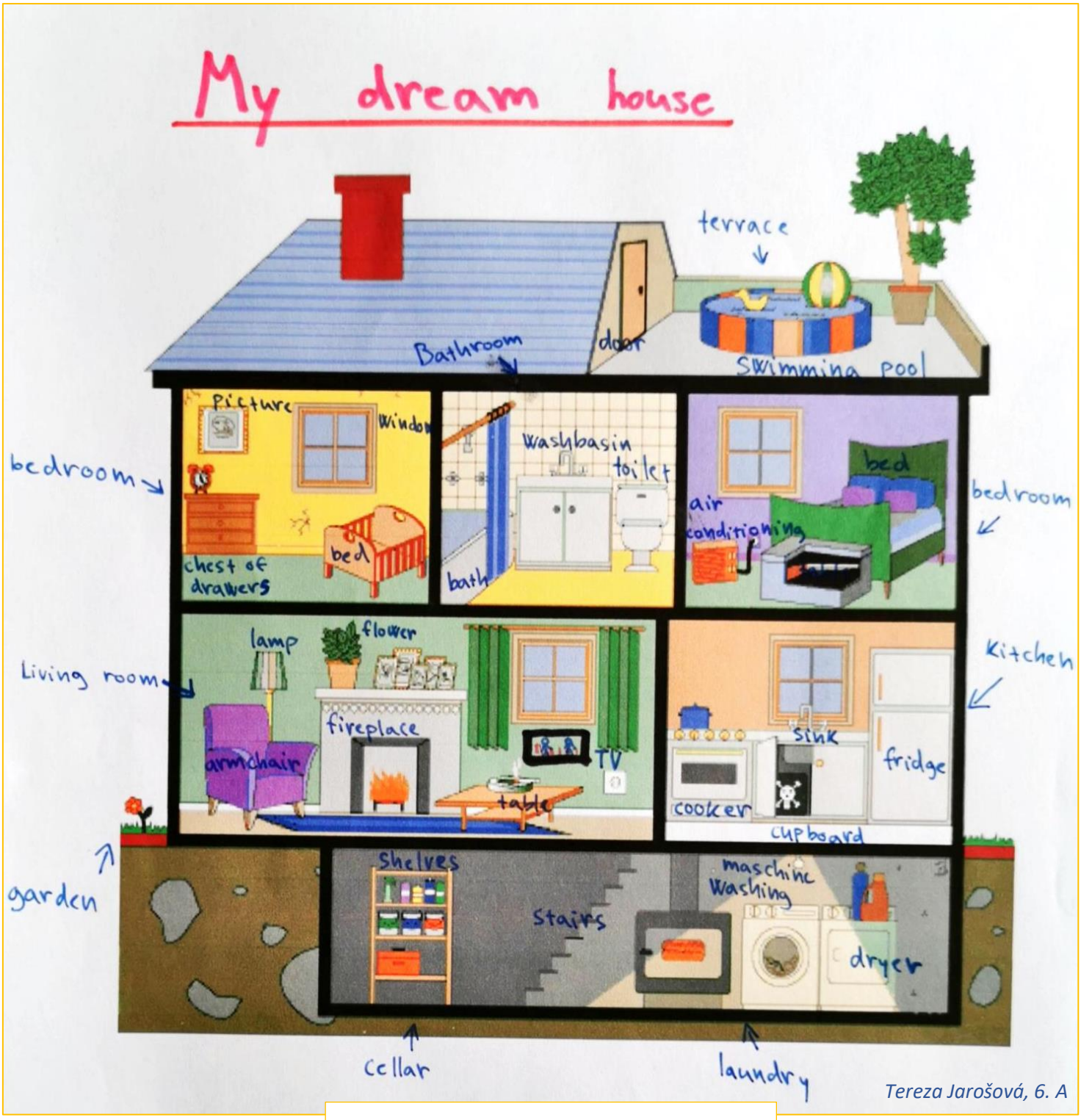

Tereza Jarošová, 6. A

HAPPY EASTER!

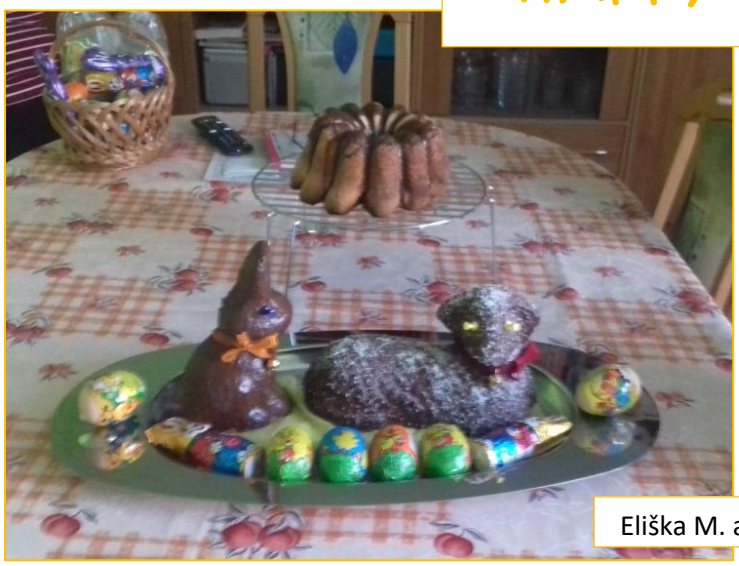

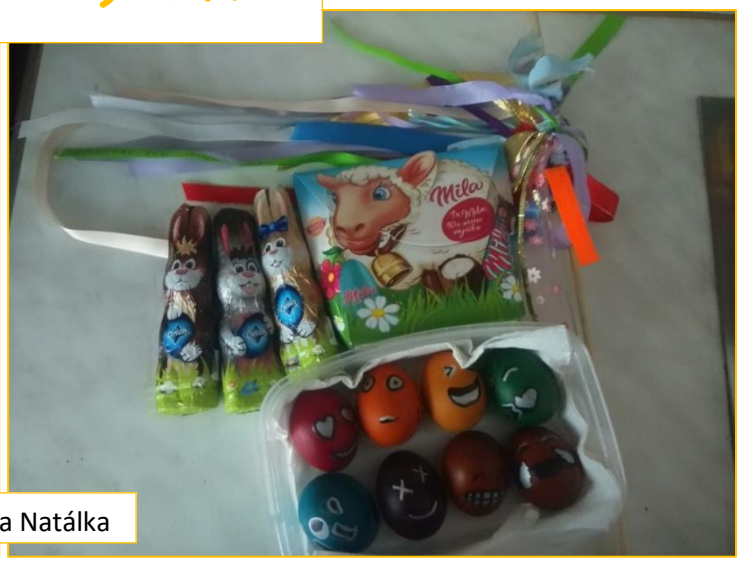

Eliška M. a Natálka

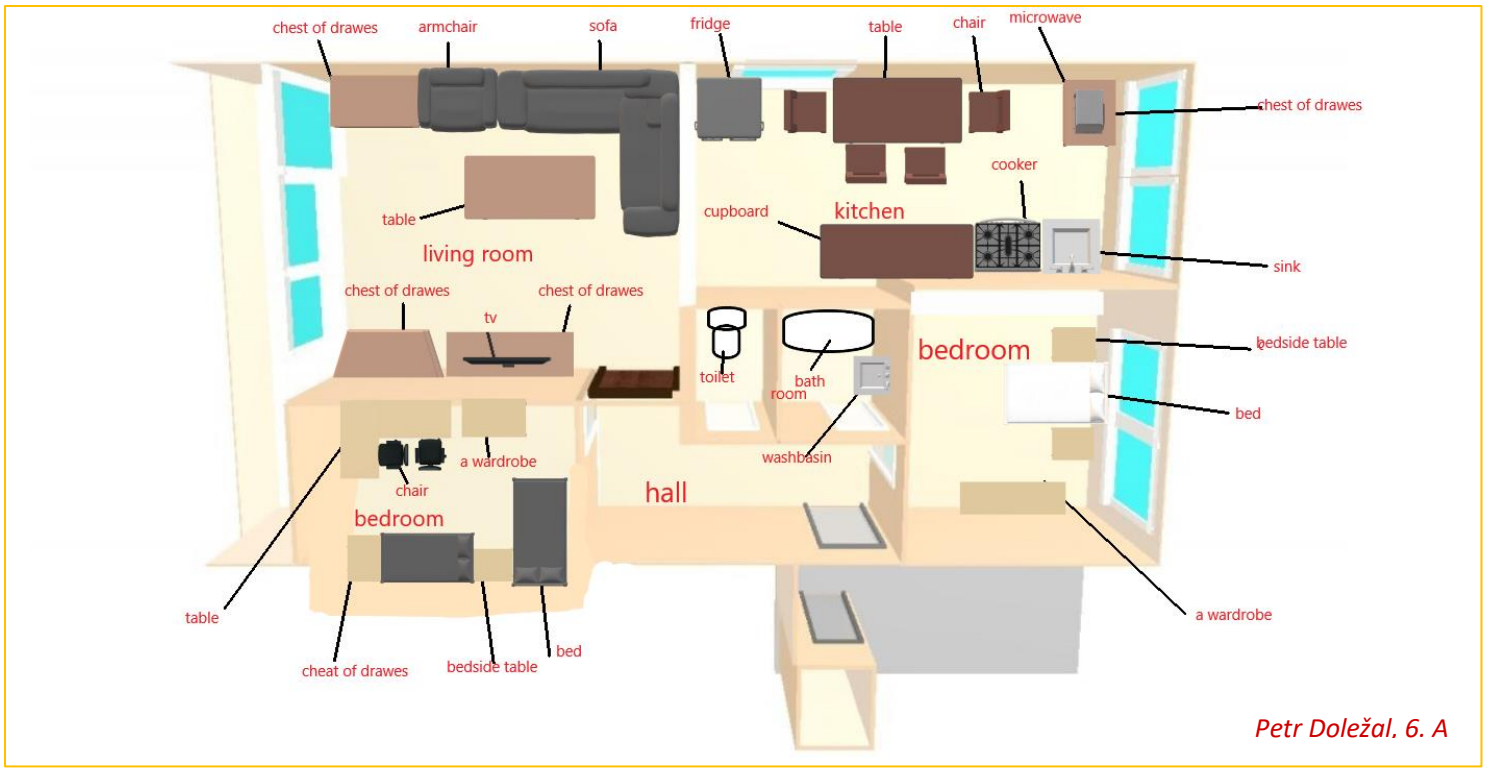

Petr Doležal, 6. A

7.B	0-th	1-ый	2-ой урок	3-ий	4-ый	5-ый	6-ой	7-ой	8-ой	9-ый
ПН	Плавание (PL)	(PL) плавание	(BL) биология	(M) математика	(CJ) чешский язык	(VZ) воспитание к здоровью	(HV) музыка			(PL) трудовое обучение
ВТ		(M) мате математика	(Z) география	(AJ) английский язык	(RJ) русский язык	(D) история				
СР		(OV) обществоведение	(CJ) чешский язык	(F) физика	(AJ) английский язык	(M) математика	(Z) география			
ЧТ		(CJ) чешский язык	(D) история	(M) математика	(RJ) русский язык	(VV) изобразительное	(VV) изобразительное			
ПТ	(PL) плавание	(PL) плавание	(CJ) чешский язык	(AJ) английский язык	(F) физика	(TV) физкультура				

Мы говорим по русски

Sára Říhová, 7. B

Tobiáš Hanuš, 7. A

	1-ый урок	2-ый урок	3ий	4ый	5ый	6ой	7-ой	8-ой	9-ый
РО	физика	история	чешский язык	математика	изобразительное искусство				физкультура
ВТ	геология	английский язык	музыка	русский язык	русский язык	спортивные игры			
СР	математика	физика	биология	чешский язык	английский язык	трудовое обучение			
ЧТ	география	чешский язык	математика	русский язык	физкультура	воспитание к здоровью			
ПТ	английский язык	история	математика	чешский язык	информатика				

Расписание уроков 7-ой класс	первый урок 1.	второй урок 2.	третий урок 3.	четвёртый урок 4.	пятый урок 5.	шестой урок 6.	урок 7.	урок 8.
Пн		биология	математика	чешский язык	воспитание к здоровю	Музыка		
Вт	математика	география	английский язык	русский язык	история		спортивные игры	
Ср	физкультура	чешский язык	физика	английский язык	математика	география		
Чт	чешский язык	история	математика	русский язык	изобразительное искусство			
Пт	трудовое обучение	чешский язык	английский язык	физика	физкультура	информатика		

David Lašák, 7. B

Jonáš Jiříček, 7. B

Míša Tošnarová, 6. A

Me and my family

I sometimes go to the KFC with my mum. But we don´t go there every day because it isn´t healthy.

Now I am walking my dog with my mum.

My dog looks very happy and he is very tired at night.

I clean our flat.

I cook strudel and spaghetti.

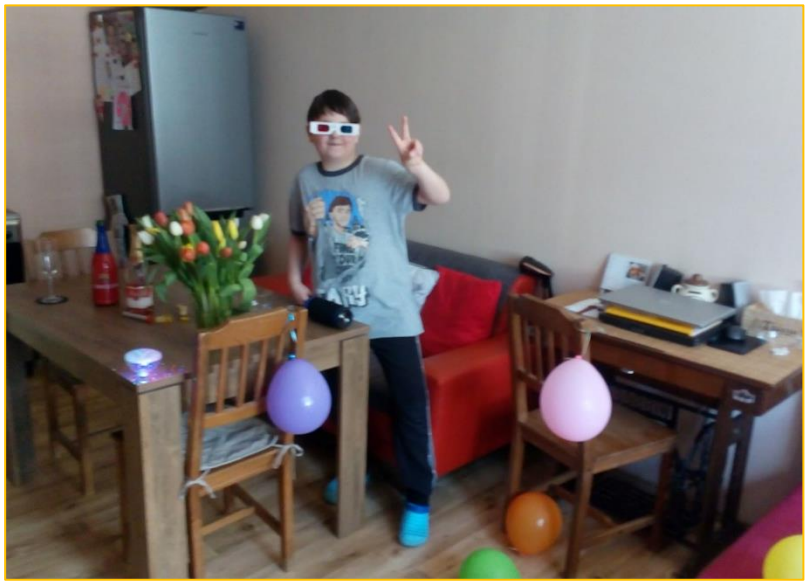

It´s my mum´s birthday. I am DJ, we are dancing and my mum cuts her cake. It´s yummy:)

Kryštof Kostelecký, 6. A

Tomáš Brabec, 6.A

My dream room

I imagine my dream room like this:

It was big and spacious. There would be two large French windows. Behind them there would be a garden with a pool and a large trampoline. There would be a large closet by the windows. Next to the closet I would have a very big TV with internet and Netflix. And opposite the TV I would have my beautiful big bed. She would be gray with many pillows and shaggy blanket. Over the bed on the wall small lights hung. There must be a bedside table next to the bed. There will also be a cosmetic table. And there will be photos of my friends on the walls.

And this is my dream room...

Veronika Hašková, 6. A

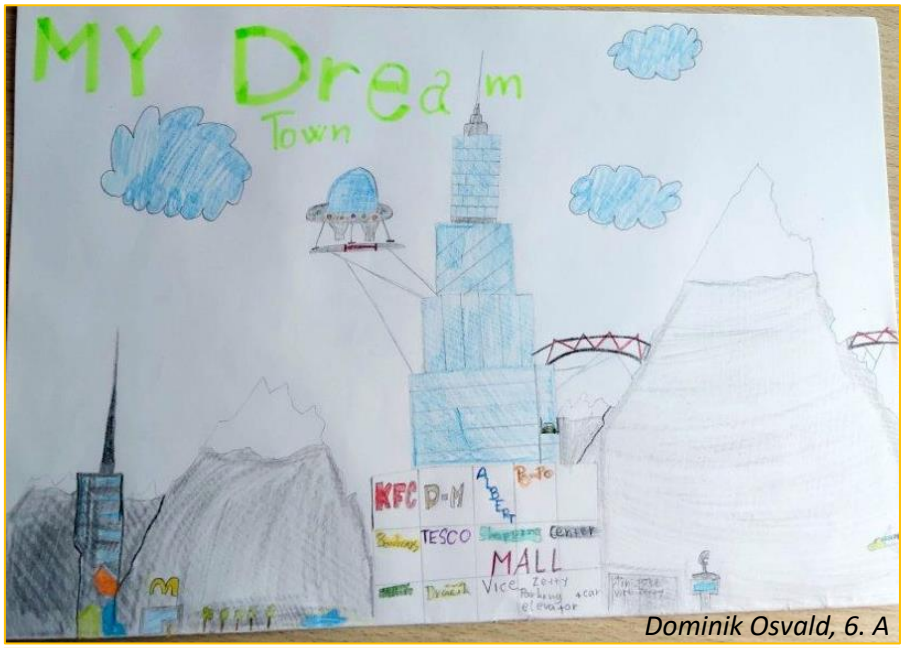

Dominik Osvald, 6. A

My project – My city

David Přijal, 6. A

My city is Brno. I was born in Brno and I live here all my life. Brno is in the Czech Republic. It is a big city, live here 380000 people. There are a lot of buildings, museums, cinemas, churches, parks, hospitals, shops, offices, companies, schools… I go to school too (it is elementary school Armenská) and for example two castles - Veveří and Špilberk. Špilberk is very famous castle because of there was a prison. Brno is very old city, Brno is mentioned around 1000 a.d. Name Brno means probably wade.

There are two rivers Svitava and Svratka and Brněnská dam (on Svratka).

There are a lot of block of flats, where I live with my family.

I like Brno because it is nice place.

Following pictures are from Brno…
I describe them for you.

First line:
Petrov church, Špilberk, st. Tomas church

Second line:
Veveří, competition of fireworks, Brněnská dam

Third line:
Svoboda square with fountain, park, National theatre

Fourth line:
airport in Tuřany, race Grand prix ČR, building of exibitions

My city

My House

Hi I'm Lukáš and this is my MC city Millicent.

This is my castle.

This is the city map.

This is my house.

This is a garage for my horse.

This is downstair, it's a working room and a wardrobe.

This is the kitchen.
It has a sink, refrigerator, oven, blender and desk.

This is my hammock.

This is a bedroom with a bed and a bookshelf

This is a hall with a dining table.

This is a shelf in the kitchen.

Lukáš Polanský, 6. A

POSLEDNÍ ŠKOLNÍ DNY

Hodně štěstí, deváťáci!

Přesně po dvou měsících se objevili před školou. Trošku pobledlí, dodržující přísné předpisy, s rouškami a rozestupy mezi sebou, i když cítíte, že by se nejraději objali, dali si "pěst", protože se šedesát dnů neviděli. Přitom spolu chodí do jedné třídy už devátým rokem, kdy deset měsíců sedí v jedné lavici, mačkají se v šatně i ve frontě na oběd.

„Pocity, jaké máte pocity," ptala jsem se jich, když si sedali každý zvlášť do lavice a rozhlíželi se kolem. Někteří jen krčili rameny, někteří napsali pár slov a jiní se rozepsali, někteří se i podepsali. A tak si přečtěte, jak patnáctiletí vnímají návrat zpět do školních lavic…

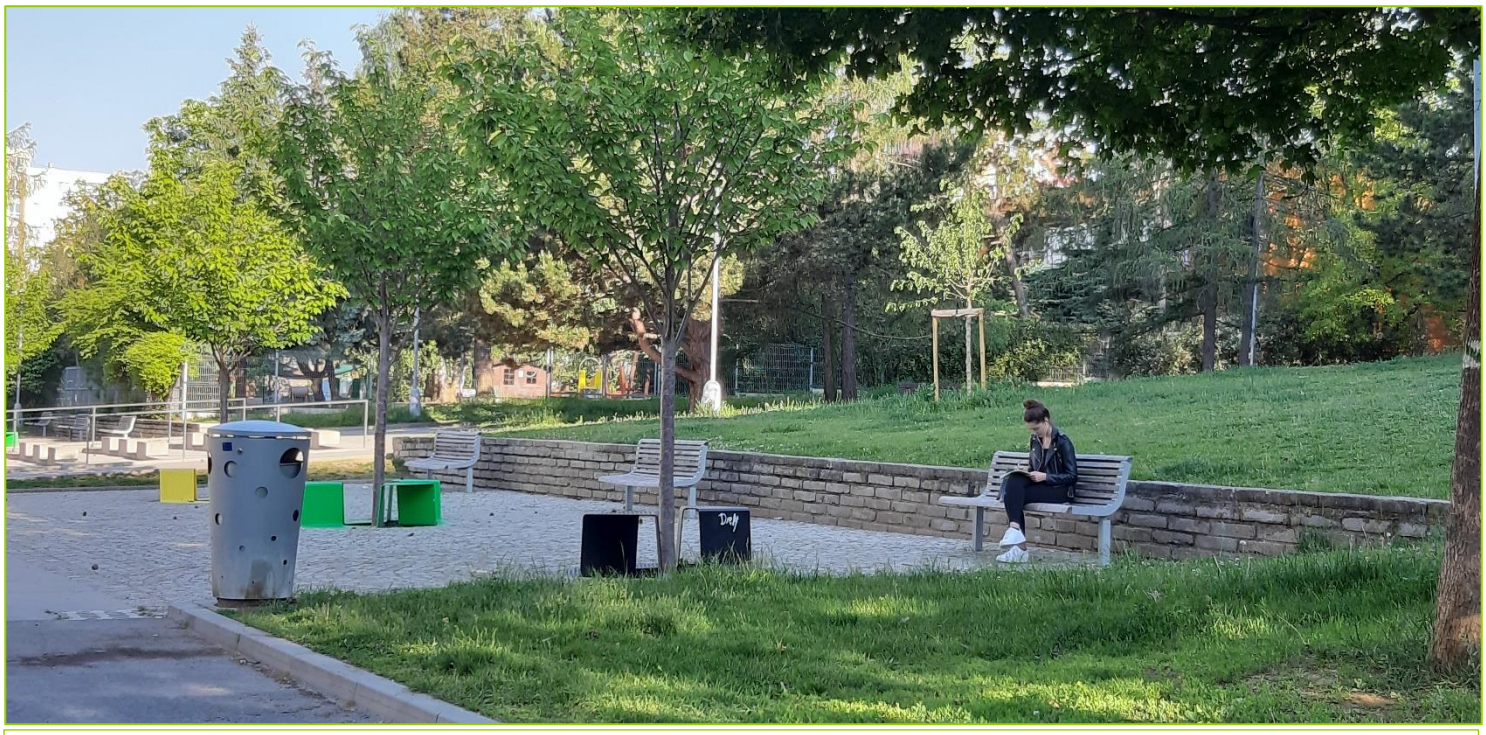

Zvědavost, radost, nestíhám, úsměv na tváři. /Martina/

Konečně učení normálně ve škole a ne na Internetu.
Už chci domů…
Únava, pláču
Nic zajímavého
Radost, vzpomínky
Konečně se vidím s děckama, takže asi radost.

Tréma, radost, trošku strachu, smích.
Únava/Jirka/
Zdravím, občané! /Jakub/
Radost z toho, že můžu vidět své spolužáky.
Úleva.
Radši bych si zopakovala ročník, než tohle. /Shazi/

Radost ze setkání se spolužáky, únava, překvapení… /Martin/

Bylo fajn vidět známé tváře po dvou měsících, měla jsem i trochu trému, ale nebylo se čeho bát.

Také jsem si říkala, že je fajn se ještě lépe připravovat i ve škole☺.

První pocity celkem v pohodě, i když se mi sem nechtělo. Moc.

Zaskočení, ale potom jsem měla radost z toho, že se vše vrací do normálu. Pomalu, ale jistě.

Potěšilo mě setkání se spolužáky. Byl to alespoň malý krůček k životu, který jsme prožívali před dobou koronavirovou.

Zase škola XD. /Filip/

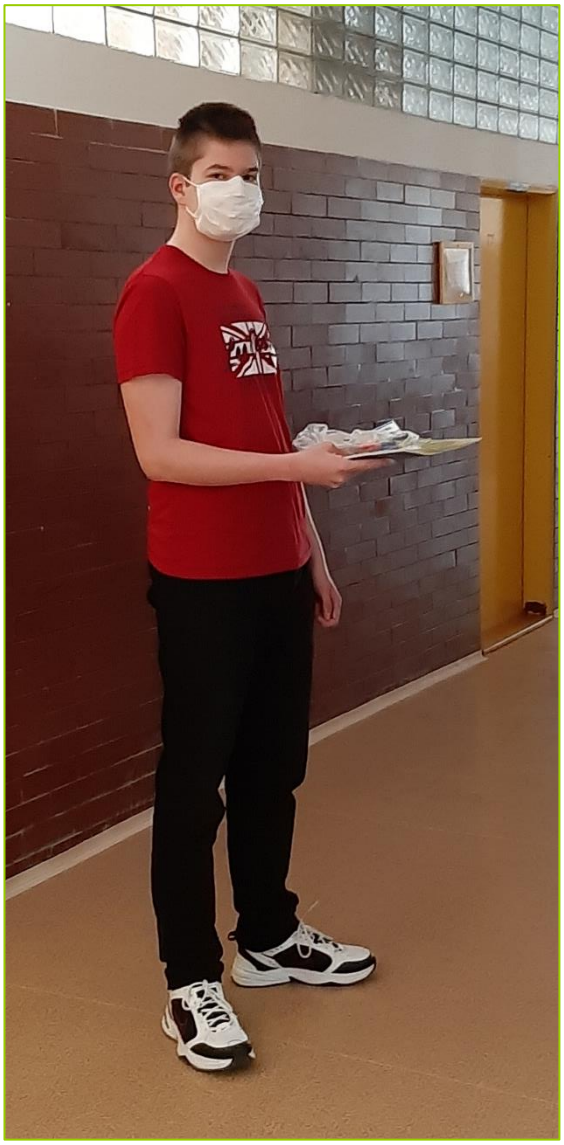

Jsem ráda, že jsem konečně ve škole. Nejvíce jsem se těšila na své spolužáky. Nejraději bych, aby škola byla úplně normálně. /Nela/

Je pro mne zvláštní, že zase škola skoro „normálně“ funguje. Ale jsem za tuto možnost ráda. /Terka/

Je mi to úplně jedno. /Adam/

Nervozita, strach, vděčnost, divný pocit.

Jsem ráda, že vidím mojí paní učitelku třídní a matematiky, kterým se vždy podaří nám vykouzlit úsměv na tváři. A nějakým zázrakem nás dokáží naučit. /Terka/

Moc nadšená z toho nejsem, no. Ale viděla jsem po dlouhé době svoje kamarády. /Sabina/

Zvláštní pocit se vrátit po dvou měsících do školy. Ráda jsem zase všechny viděla. Všichni mi moc chyběli.

Moc lidí, nevím, jak s nimi komunikovat. /Anna/

Já sem jdu jen kvůli učení. Samozřejmě rád vidím své přátele a kamarády, ale v této situaci jde o učení. Po dvou měsících je mi moc dobře být opět v civilizaci. /Jan/

Milí deváťáci, přejeme Vám, aby Vám přijímačky dobře dopadly, aby Vás zvolená škola bavila, abyste ji zdárně dokončili… A aby se Vám dařilo i v celém dalším životě.

Vaši učitelé

NÁVRATY DO STARÝCH KOLEJÍ

ASPHALT GRINDER
OFFICIAL SKATE PARK OPENING
adidas

WILD TRACK

Redakce ARmixxxu: Očima jedné rodiny

ROZHOVOR V KARANTÉNĚ

Udělal jsem rozhovor se svojí rodinou v období karantény. Nejzajímavější názor má můj čtyřměsíční bráška Oliver. Sami si to můžete přečíst.

Jak prožíváš karanténu?

Radka, mamka (29 let): *„Mám radost, že trávím víc času s rodinou, ale mrzí mě, že nemůžu jít ven, když tak hezky svítí sluníčko.“*

Tomáš, taťka (33 let): *„Doma a pracovně.“*

Maxík, brácha (7 let): *„Blbě, chtěl bych jít do školy.“*

Oliver, brácha (4 měsíce): *„Hmmmmhmmmmm.“*

Zvládáš tu karanténu se všemi doma?

Radka, mamka (29 let): *„Ano, je spousta věcí, se kterými mi pomůžete, ale někdy mě zlobí, že se nechcete učit. Ale dělá mi velkou radost, když vidím, jak jste šikovní!!!“*

Tomáš, taťka (33 let): *„Je to náročné, stresující, někdy až na hranici života, ale jinak jsem rád, že tu můžu být s vámi.“*

Maxík, brácha (7 let): „Ano, užívám si to, když je nás tolik doma, je víc zábavy.“

Oliver, brácha (4 měsíce): *„Prrd…“*

Je otravný být doma se čtyřmi dalšími lidmi?

Radka, mamka (29 let): *„Musím sice víc vařit, když mám doma všechny hladové krky, ale když vidím, jak vám chutná, tak mám zase sílu stoupnout k plotně.“*

Tomáš, taťka (33 let): *„Ano i ne. Jsem rád, že můžu trávit čas s celou rodinkou, na druhou stranu hodně práce, hodně učení a nemožnost odreagování se na mě podepisuje.“*

Maxík, brácha (7 let): *„Ne, ale je tu hluk.“*

Oliver, brácha (4 měsíce): *„Hmmmmmmm mmmmm…“*

Je pro tebe otravný nosit pořád roušku?

Radka, mamka (29 let): *„Ano, protože mám brýle a ty se mně pořád zamlžují.“*

Tomáš, taťka (33 let): *„Ano, ale naštěstí doma jí mít nemusím.“*

Maxík, brácha (7 let): *„Jo! Protože se mi přes ni hrozně dýchá.“*

Oliver, brácha (4 měsíce): *Jako jediný z rodiny ji nenosí :-D*

Chceš už, aby skončila karanténa?

Radka, mamka (29 let): *„Ano, přeju si to moc, protože jsem se těšila na svoji svatbu.“*

Tomáš, taťka (33 let): *„Ano!!!

ZPĚTNÁ VAZBA

Očima rodičů

Výsledky dotazníkového šetření k domácímu vzdělávání (distanční výuce).
Vzhledem k tomu, že je pro nás důležitá zpětná vazba ze strany rodičů, ve dnech 29. 4.- 5. 5. 2020 jsme realizovali dotazníkové šetření – viz níže.

Poslední otázka umožňovala jakékoliv vyjádření k výše uvedenému. Celkem jsme obdrželi 88 reakcí, z toho jich na 1. stupeň přišlo celkem 46 (28 pozitivních, 18 negativních), na 2. stupeň pak celkem 42 (21 pozitivních, 21 negativních).
Výsledky jsme pečlivě prošli, vyhodnotili a dle možností připomínky akceptovali.
Děkujeme za všechny odpovědi, kterých si velmi vážíme, a to jak za kladné, tak i za záporné, stejně tak i za veškeré další podněty a reakce.

Mgr. Petr Holánek

Výsledky dotazníku

Dotazník – domácí vzdělávání
267 odpovědí z 514 respondentů
(dotazníkové šetření probíhalo ve dnech 29. 4. – 5. 5. 2020)

Na který stupeň ZŠ chodí Vaše dítě?
267 odpovědí

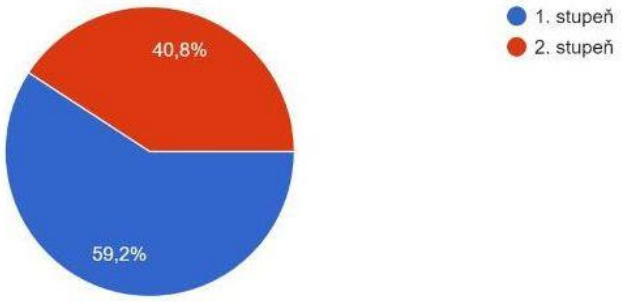

1. stupeň

Jak zvládá Vaše dítě domácí vzdělávání?
158 odpovědí

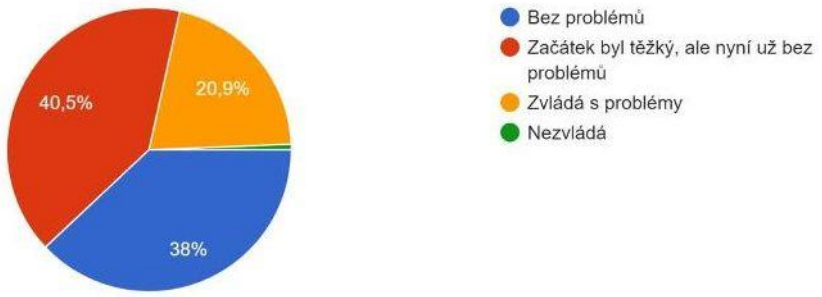

Kolik hodin denně se dítě samo věnuje učení?
158 odpovědí

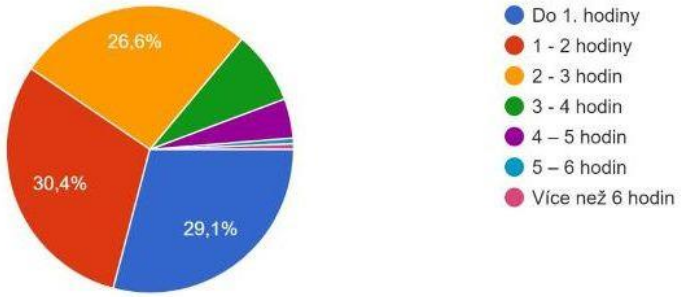

Kolik hodin denně se věnujete společně s dítětem učení (včetně komunikace s učiteli, pomoc se zadanými úkoly, vysvětlování toho, čemu nerozumí, kontrola práce atd.)?
158 odpovědí

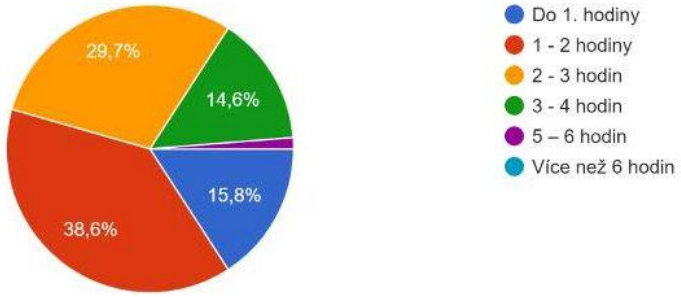

Ohodnoťte, zda jsou zadávané úkoly přes systém AES srozumitelné, pochopitelné a zvládnutelné:

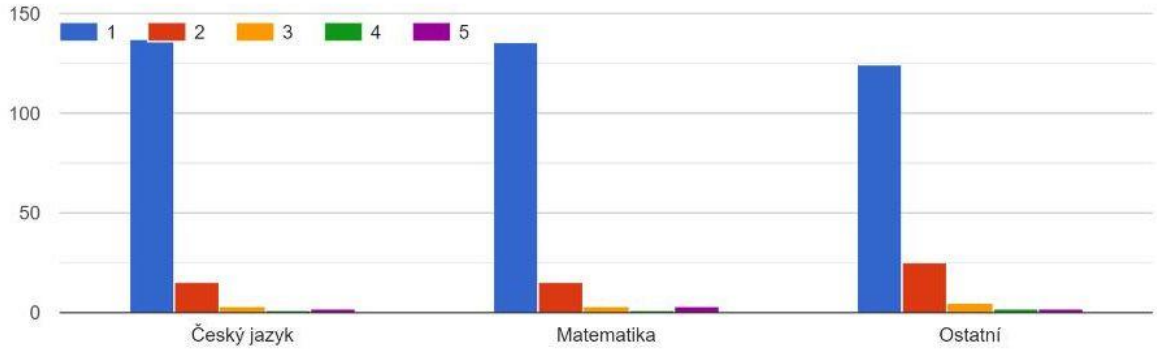

Množství úkolů a povinností, které Váše dítě dostává na každý týden v předmětech je:

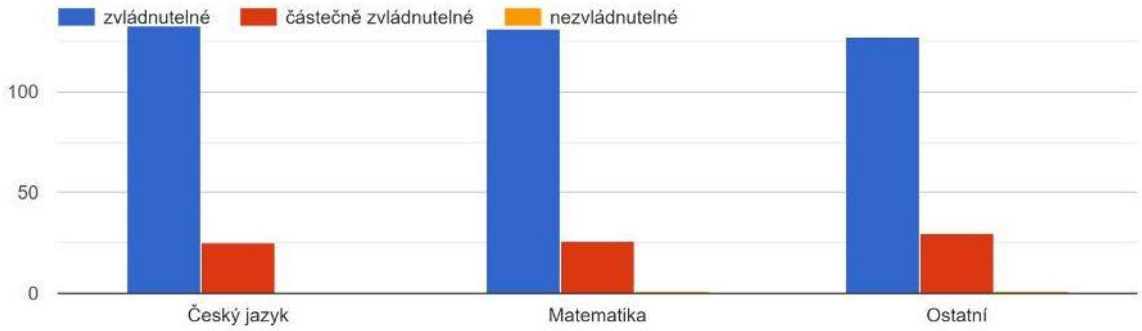

Při řešení problémů, dotazů nebo podnětů se obracím na:

158 odpovědí

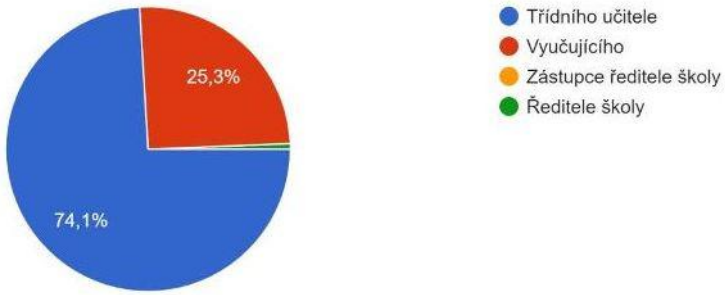

Problémy, dotazy nebo podněty z mé strany:
158 odpovědí

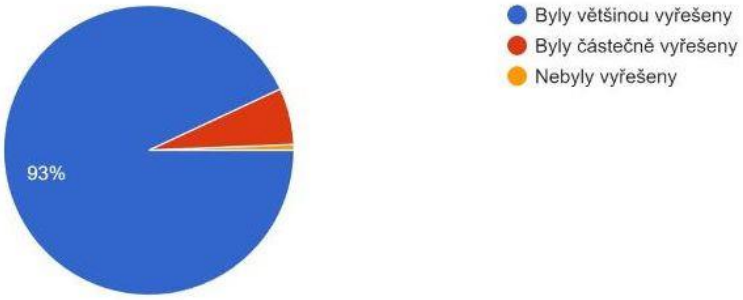

Jsou učitelé vůči Vám a Vašemu dítěti dostatečně vstřícní?
158 odpovědí

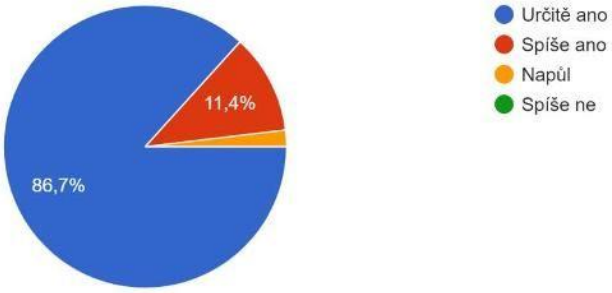

Při oslovení vyučujících jsem čekal/ a na jejich reakci zpravidla:
158 odpovědí

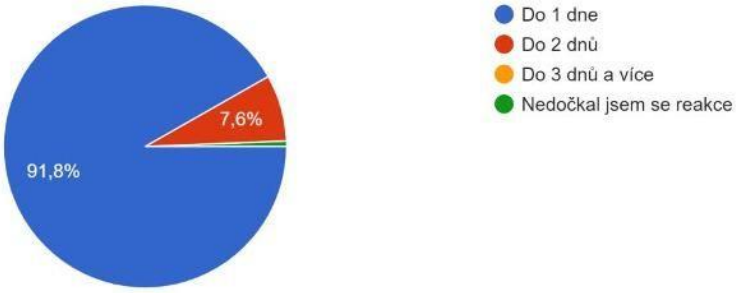

2. stupeň

Jak zvládá Vaše dítě domácí vzdělávání?
109 odpovědí

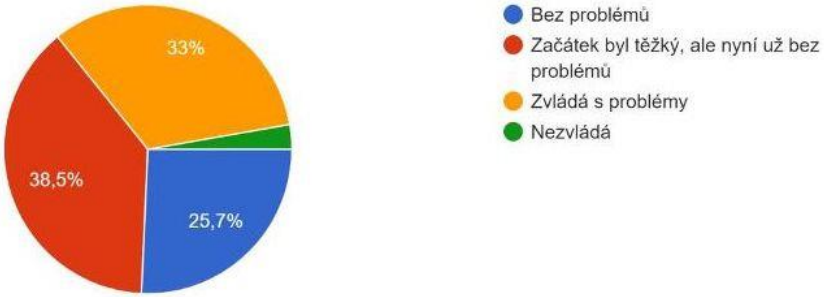

Kolik hodin denně se dítě samo věnuje učení?
109 odpovědí

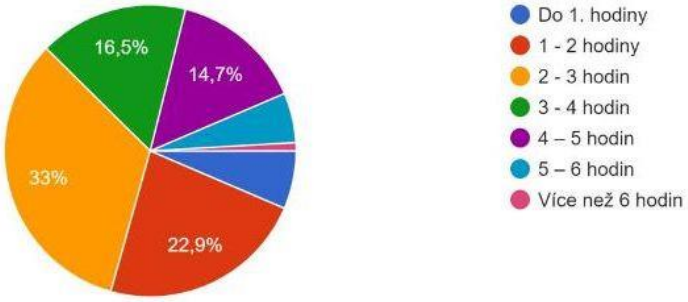

Kolik hodin denně se věnujete společně s dítětem učení (včetně komunikace s učiteli, pomoc se zadanými úkoly, vysvětlování toho, čemu nerozumí, kontrola práce atd.)?
109 odpovědí

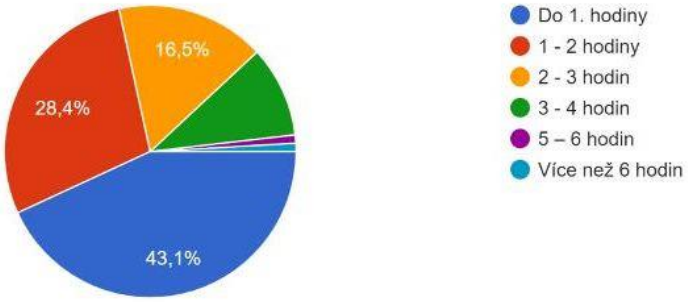

Ohodnoťte, zda jsou zadávané úkoly přes systém AES srozumitelné, pochopitelné a zvládnutelné:

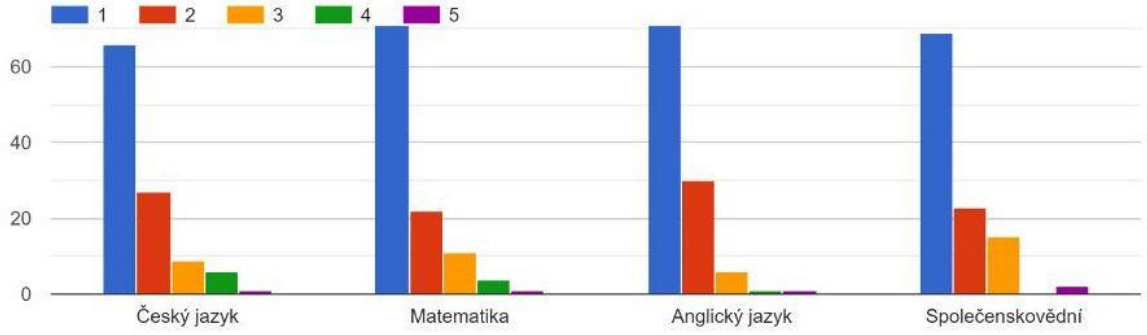

Množství úkolů a povinností, které Váše dítě dostává na každý týden v předmětech je:

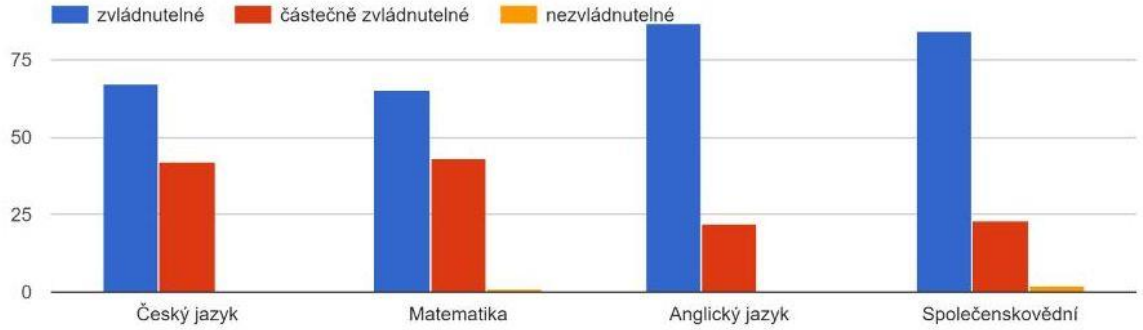

Při řešení problémů, dotazů nebo podnětů se obracím na:

109 odpovědí

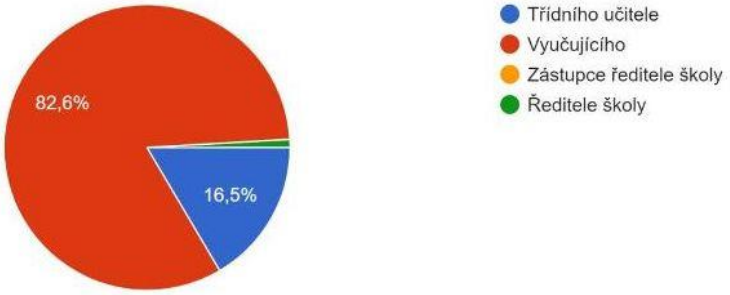

Problémy, dotazy nebo podněty z mé strany:
109 odpovědí

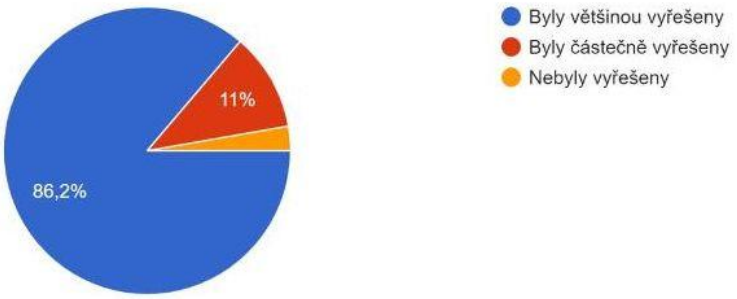

Jsou učitelé vůči Vám a Vašemu dítěti dostatečně vstřícní?
109 odpovědí

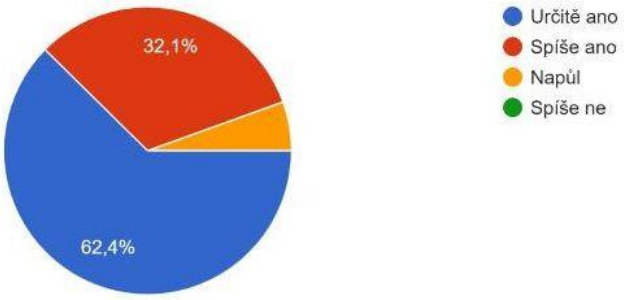

Při oslovení vyučujících jsem čekal/ a na jejich reakci zpravidla:
109 odpovědí

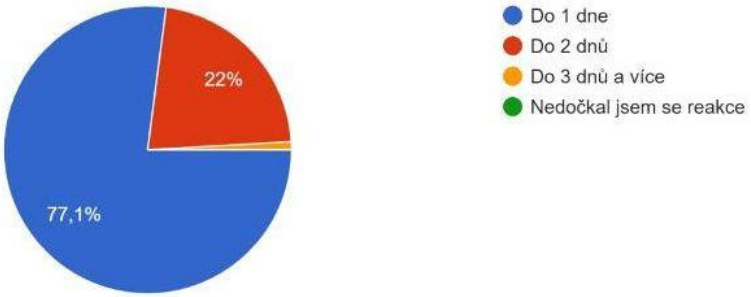

KŘÍŽOVKA OD DOMČI

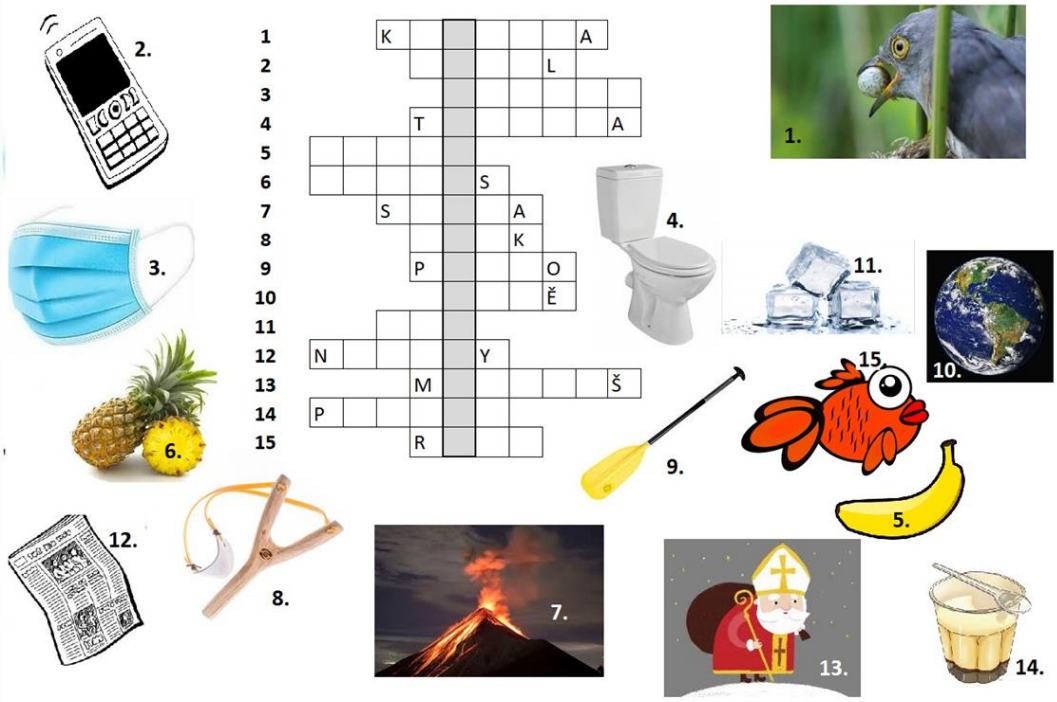

Vážení čtenáři Armixxxu,

Doufám, že se máte dobře v téhle nelehké době a že jste zdraví. Jistě nosíte roušky a umýváte si ruce. Alespoň se nenakazíme.

Podle mě se už všichni těšíme do školy. Je to hrůza se učit doma po internetu. Taky bychom se už chtěli vrátit do svých oblíbených kroužků. Mrzí mě, že se nemohou dělat narozeninové párty.

Velký dík si zaslouží i naši učitelé, pro které to také není moc jednoduché. Ještě jednou všem díky a AHOJ ve škole.

Lukáš Foltin

Ahoj všichni, taky už vám ti korornavirové lezou na mozek? Já osobně se už těším do školy na kamarády. Těším se, až se spolu zase budeme učit ve třídě, povídat si a dělat Armixxx… *Hanka*

Zdravím všechny čtenáře Armixxxu. Přeji vám všem zdraví a štěstí a hodně zábavy. *Iva*

Zdravím z domova. Doufám, že už brzy uvidím kamarády! *Štěpán*

Posílám pozdravy z domu. Těším se, až půjdu do školy. Doufám, že brzy uvidím kamarády. *Jakub*

Ahoj čtenáři Armixxxu, snad se doma moc nenudíte. V podstatě půlroční prázdniny jsou fakt super!!! Jen škoda, že se nemůžeme vidět. *Lukáš Polanský*

Osmisměrka od Toma B.

Z	V	E	J	C	E	B	K	Š	A	O	P	A	R	Í	VEJCE
C	U	M	T	O	W	F	K	P	A	R	R	Q	I	D	ZAJÍC
B	S	X	A	U	V	L	N	O	P	L	Z	A	L	H	BERÁNEK
C	Í	J	A	Z	F	M	F	M	L	U	Í	S	J	Í	KRASLICE
H	S	V	B	U	O	P	U	L	K	F	R	H	M	N	VELIKONOCE
K	V	S	E	M	S	Z	Z	Á	S	L	É	K	Y	Á	MAŠLE
I	R	O	R	L	T	M	A	Z	A	N	E	C	S	K	POMLÁZKA
D	U	A	Á	I	I	V	H	K	G	Š	Č	P	F	R	MAZANEC
T	I	K	N	A	S	K	R	A	S	L	I	C	E	H	JIDÁŠKY
N	F	G	E	R	Á	Z	O	G	H	W	E	F	G	H	HRKÁNÍ
A	D	U	K	N	I	S	A	N	F	S	D	E	L	B	JARO
D	T	W	Í	Á	Š	W	Q	D	O	F	G	G	K	J	
N	Y	K	Š	Á	D	I	J	K	T	C	M	U	S	A	
O	U	S	E	L	M	O	M	A	Š	L	E	I	Š	R	

Redakce Armixxxu:

3. A: Hana Bierová -bier-, Tomáš Boreš -bor-, Oliver Hanuš -olik-, Tomáš Juřica -jur-, Marie Kotzianová -mari-, Dominik Kubín -dom-, Ondřej Matějka -mat-, Iva Melounová -meli-

4. A: Štěpán Bébar -béb-, Martin Blecha -mab-, Jakub Kareš -kar-, Filip Šamánek -fis-

6. A: Eliška Borešová -elbo-, Lukáš Foltin -fol-, Klaudie Klestilová -dida-, Lukáš Polanský -pol-

Učitelé: Ivana Coufalová -couf-, Lenka Vašíčková -vaš-, korektury Monika Komárková

Těšíme se

Až bude svět zase normální

☺

ivana.coufalova@zsarmenska.cz
lenka.vasickova@zsarmenska.cz